ځانگو

ناول

Ketabton.com

یار محمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

(ناول)

لیکوال:

یار محمد سهار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پیژندنه:

د کتاب نوم: ځانګو

لیکـــوال: یارمحمد سهار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنګي څانګه

ویـبپـا نـه: www.melitahrik.com

ډیـزایـن: ضیاء ساپی

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمیـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۱۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب خپلې خدای بښلې مور ته چې د لومړي ځل لپا ره يې زما زانګو ځنګولې ده او خپل خواږه عــز تمــن خــدای بښلي عالم پلار ته چې د لومړي ځل لپاره يې زما په ګوتــو قلم او په لاس کتاب راکړی او هم هغو يتيمــا نــو تــه چــې پلرونه يې په کارتوسو، بمونو او ځانمرګو له خــوا شــهيدان شويدي او هغو خلکوته چې د قلم او کتاب خاوندان دي او همدارنګه يې هغوی ته ډالۍ کوم چې د خپل مور، پلار، د هېواد د يتيمانو د قلم او کتاب د خاوندانو په چوپړ کې دي.

په ډېر درنښت

يارمحمد سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) کال په پيل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهير کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترځ کې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحريك په ياده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهير کې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دى، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينګ هوډ کړى چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دى د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دى، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير کې يې يو بل سره مرسته او ملګرتيا کړې او دا فرهنګي بهير يې بريالى کړى، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وايي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګو

د هغې اصلي نوم شاه پیری وه خو مور او پلار یې له ډېره نازه ورته شـاه پرو ویل د هغې مور او پلار خپله یوه دانه لور داسې ساتله لکـه د ګـلاب ګل.

شاه پرو هم په ښکلا او ښا یېست کې نوم درلود تورو بادامی ستر ګـو او تورو زلفو یې په سیمه کې ا نګازی خپری کړی وی .

شاه پرو و پیغلتوب ته د رسیدو سره سم یې دیوه ښا یسته ،ښـکلی او د ښو اخلاقو در لو دونکې یوه ځوان سره چې نوی د انجنیری له فـاکولتی څخه خلاص شوی وه واده وکړ .

د شاه پرو دواده پنځه کاله تیر شوه چې یوه لور او یو زوی یې درلودل په هېواد کې هم جنګ او جګړو زور اخیستی وه ، د شا ه پرو مېړه هم ډېری هلی ځلې وکړی چې له کلی څخه ښار ته لاړ شی خو بخت او وخت یاری ورسره ونکړه ، جګړه په قراره ، قراره زور ونیو ان تر دی چې دا جنګ او جګړې د شاه پرو تر کلی ورسیدی .

ددې سیمې قوماندان څو ځلې پخوا د شاه پرو مېړه جنګ ته را بللـی وه خو د شاه پرو مېړه پوهیده او تل به یې د خپلې مېرمنې سـره ددې بـې مانا او بې ګټې جنګو په باره کې دیوه او بل سره خبرې کولې نو ځکـه د شاه پرو مېړه د سیمې د جنګي قوماندان د جنګ او جګړو خبرې ردولې او ورته ویل به یې دا جګړه نه ده دا ورور وژنه ، زوی وژنه، قـوم وژنـه او هېواد وژنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وه چې په ډېر لیږ وخت کې په سپینه ورځ د شـاه پـرو پـر کلـي د سیمې قوماندان او د هغه جګړه ماران ننو تل په کلي کې اول د شاه پـرو پر کور چپه ولوېده.

د شاه پرو مېره یې په دې ګناه چې ګواکې فا کولته یې ویلې او په جګړه کې برخه نه اخلی نو قوماندان په خپلو کسان امر وکړ چې لا ورته ګوری، شاه پرو چې هر څومره عذر او زاری ورته وکړې ، قران کریم یـې ورتـه پیش کړخو د سیمې د قوما ندان پر بکړه او امر د قران څخـه دلتـه ډېـر بهتره او با لا تره وه او دغو ټو پکېانو قران کریم ته پـه سـپکه سـترګه وکتل او قران کریم یې ټوټې ،ټوټې کړ او په څو کارتوسو یې د شاه پـرو مېره سوری ، سوری کړ .

خو کله چې دغه جګړه ماران د شاه پرو له کوره وتل یو وار یو نـا څاپـه یوه جګړه مار غږ کړ قوماندان صیب په ځانګو کې د شـاه پـرو کـوچنی ماشوم چیغې او بغارې وهي قوماندان یو ځل په خپله خیرنه ږیره لاس را کش کړ د ځانګو خواته یې رډ، رډ وکتل او وه یې ویل هغـه هـم وو ژنـئ ځکه چې غټ شي هغه هم فاکولته وایي او انجنیر کېږي.

د قوماندان ټو پکیانو په ځانګو کې پراته ماشوم باندې ډزې پیل کـړی او ددې تنکې ماشوم تنکې او پاکې وینی د ځانګو څخه څک، څک تو یېـد لی .

شاه پرو چې یوې خواته د خپل مېره شهید جسد ته کتـل او بیـا یـې د خپل کوچنی ماشوم د ځانګو څخه د پاکو ، معصومو او نازکو وینو ته کتل بنه یې تکه ژیړه لکه زیړه نارې یر له اوښتی داسې ښکاریده تا بـه ویـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د جنت حوره ده او ددې پاکو شهیدانو له وینو په خپل مخ خا لونــه وهی.
شاه پرو د خپل معصوم کوچنی زوی او د خپل میړه تودی وینی پــه دوو کو چنیو بوتلانو کې جلا ، جلا واچولی او سرونه یې کلک ور وتړل .
شاه پر و څو شیبې د خپل شهید میړه جسد ته او د خپل ماشوم زوی بې ساه او بې نفسه جسدو ته په ځیر ، ځیر کتل ژړا او واویلا ورځېنی هیــره وه په یوه بله دونیا کې ګر ځیدله هیڅ نه پوهید له چې څه وکړی یــوازې یې دومره وکو ل چې د خپل معصوم زوی جسد له ځانګو را کوز کــړی او د خپل شید میړه په سینه یې وا چاوه د دواړووینی یو ځــای بهیــدلی او شاه پرو خپل دواړه لاسونه په دواړو جسدو داسې اچولی وه لکه چې پــه دواړو لاسو یې د ګلاب ګلونه نیولی وی کله به یې دیوه ګل نندارہ کولــه او کله به یې د بل ګل ننداره کوله او د شاه پرو په زړه او خیال کې داسې راتله چې ګواکې زما کورته د اسمان ملکې ځي او راځي او کله چې بــه د فکرونو په دریاب کې ولویده داسې به ورته ښکاره شوه چې لــه اســمانه ملایکې راځي او دا دواړه جنازې په خپلو اوږو د اسمان پــه لــور پورتــه کوي.
د شاپر و کوچنی لور چې تازه په خبرو راغلی وه او خبــرې یــې داســې ښکلی او خوږې وې لکه مینا چې خبرې کوي خو اوس، اوس چې یــې د تړ پکو دډز هار د کوچنی ورور او مهر بان پلار یې په وینو کې لژنده ولیدل بلکل یې زبون وهل شوی یوازې دوو شیدو جسدو او مورته په فکر کــې ډوبه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښه ځنډ نه وروسته نوره شاه پرو هم د فکرونو لــه دریــابو څخــه بــل دریاب یعنی د بې هوښی په دریاب کې ډوبه شوه .
د کلی خلک تر اوسه لا هیڅ نه وه خبر خو کله چې دسیمې قوماندان له کلی ووت او د خوښی ، خوشحالی ډزی یې پیل کړی دوی ته ډېــره خــو ښی وه دوی ته خوشحالی وه چې نن یې بیا یوه خور کونډه ، بوره او یــو ماشوم یې بې وروره او بې پلاره کړ دا دوی ته یو افتخــار وه او دا دلیونــو زمرو ستر ګی سری پرله او ښتی وی . ټول
کلیوالو چې دا ډزی واو ریدلی او د سیمې قومانــدان او د هغــه ټــو پــک ماران یې ولیدل و پو هیدل چې بیا یې د چا په کور ټکه اچولی ده .
خو په دی وخت کې چک ،چکه شور او زوږ جوړ شو چې انجنیر صیب او د هغه زوی یې شهیدان کړیدی د کلی سپین ږیری او سپین سری د شاه پرو کورته ورغلل ګوری چې زوی او پلار دواړه لکه د ګلاب ژیړ ګلان پــه سرو وینو کې لژنده پراته ده کوچنی لور او شاه پرو بې هو ښه دی .
ځوانان هدیری ته لاړل چې قبرونه جوړ کــړی ، ملایــان د کلــی ســپین ږیری او سپین سری د کفن او کفن کولو سره بوخت شول هغــه وه چــې ددواړو ژیړو ګلا نو جنازې د شاه پر و له کوره د کلی د هدیری پــه خــوا پورته شوی .
څو ساعت وروسته شاه پرو په هوښ راغله د زوی او مېړه جنازې یې نــه وی هغه یې څو شیبې مخکې د کلی په هدیره کې خاوروته سپارلی وی .
یواز ی د کلی څو سپین ږیری او په عمر پخی ښځې ددې په شامخوا پــه لمدو او سرو ستر ګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا ستی وی .

د کلي څو ښځې څو ورځې د شاه پرو سره د غم شریکې پـه ډول ورتـه کښته پورته کېدلې .

درې یا څلور ورځې لا نه وې تېرې شوې چې د شاه پرو مور او پلار هم را ورسېدل او همدا نن بیا د شاه پرو پر کور یې بیا د مېړه او زوی غم نـوی شو د کلي سپین سری او سپین ږیری

دشاه پرو مور او پلار ته راغلل.

نن بیا دشاه پرو په کور ان لکه چې د هغې اولی ورځې په ډول بیا داسـې چېغې او بوغې جوړې وی لکه چې همدا اوس هر دواړه جنازې د شاه پرو مخته ایښی وی د شاه پرو ستر کې بیا د خپل وړوکې شهید ماشـوم پـر ځانګو چې لا هم داسې ځړیدله وکتل او خپلې مور ته یـې پـه چېغـو او بغارو کې وویل مورې ؟ځانګوته وګوره زما ماشـوم شمشـاد ارام او قـرار بېده دی په زوره خبرې مکوي چې شوشاد زوی می را ویښ نشی .

مورې هغه بېده نه دی ؟ هغه نه را ویښیږی هغه خوب وړی؟

خو د شاه پرو لور که څه هم په هر څه پو هیږی خو هیڅ نه وایـې ، کلـه خپلې مور ته ، کله دکلي ښځو او کله هم خپلې انا ته په خپلو بـادامي او ږلې وهلو ستر ګو وګوري .

خو شاه پر و لکه لېونی همدا یوه خبره کوي ، شمشاد پروتدی پـام چـې هغه ویښ نشی مورې ریښتیاهم هغه بېده دی ؟

د شاه پرو مور چې خپلې لور او خپلې لمسی ته وګوری لـه زړه یـې یـو خدای خبر دی چې ددې خوارکي په زړه څه تیریږي زړه یې بې سیخه او بې اوره کباب کباب شي ،خو د خپلې لور شاه پرو د ډاډینی د پـاره یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه خبره له خولې څخه نه وزي يوازې دومره وايې خداى دې په خپله په غم اخته كړي .

كله چې د شاه پرو مور دوه يا درى شپې تيرى كـړى شـاه پـرو د كلـى پيغلى او سپين سرى سره را ټولى كړى هيڅو ک نه پو هيده چې ولى يې مورږ را غوښتى يو كله چې د شاپرو كور د پيغلو او سپين سرو څخـه ډک شو شاه پرو هغه دوه بولتان چې د خپل مېړه او زوى وينى يـې پكښـى اچولى وى د كلى پيغلو او سپين سرو ته ور و ښو دل او ورته يې وويل دا زما د شمشاد

او د شمشاد د پلار وينى دى ټولى راغلى پيغلى او مېرمنې هكـې پكـې شوى چې دا وينى نو څه كوي .

هغه وه چې شاه پرو ددواړو بوتلا نو وينى د رانجو سره ګـډى كـړى او د خپلې لو پر تنندى يې ورته خال وواهه د كلى پيغلو او سپين سرو وويـل شاه پرو دادى څه وكړل د وينو څخه هم څوک خال ږدى .

شاه پرو د زړه له جوشه په داسې حال كې چې د خپل شهيد ماشوم زوى ځړيدلى زاګو يې وزنګوله داسې وويل ؟

خال به يې د پلار او ورور له وينو ورته كېږدم
چې ټول وطن كې ټو پكښان و شر مو ينه

بس د شاه پرو د لور په تندى د وينو خال كېښودل شو او د كلى پيغلو او سپين سرو په او ښكو ډكو ستر ګو يوى اوبلى ته وكتل .

د شاه پرو لور چې اصلي نوم يې مرغلره وه له دى شيبې ټولو په يو ه اواز سره شينخالى دى خداى درته شمشاد كړى پس د مر غلرى نوم نور نـو شينخالى شوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځو ورځو په تیر یدو نور نو شاه پرو او د شاه پرو لور شــینخالی تــه دا کور او دا کلی سور اور شول او د کور هغه کالی چې د قوماندان حضــر ت خان او د هغه د ټو پکښانو نه په کور کې ورته پا تی شوی وه را ټــول او د ولایت پخوا رهی شول کله چې دوی له کوره و وتل د شمشــاد ځــانګو لا هما غسی ځړیدله او د هغې ځانګو په زنګولو سره یې د خونــو دروازی را وتړلی او د شمشاد ځړیدلی ځانګو یې همداسې ځړ یدلی پر ښودہ او د کلیوالو نه په پټه له کلی ووتله .

د ځو ورځو نه وروسته دادی ولایت ته را ورســیدل د شــینخالی مــور او شینخالی دلته په ولایت کې د یوه چا په کور کې په یوه خونه کې داســې ګذاره کوله چې د کور د خاوند د میر منی سره به یې د کالیو په مینځلــو او د کور په نورو کارونو کې یې ور سره مرسته کوله شاه پرو خپله لور هم ښو ونځی ته شامله کړه .

د ورځو نه یوه ورځ د کور د میر منی سره شاه پرو بازار ته لا ړه او د کــور مېرمنې په ښار کې ځو ښا یسته تعمیرونه او ودانی ورته په ګوته کړی او وه یې ویل دا ودانی وینی دا ودانی ټولی دلته یو انجنیــر وه چــې کبصــر خان نو میده هغه یې نقشه کړی او هغه جوړې کړیدی.

د کور مېرمنې نوری هم خپلې خبرې زیاتی کړی او وه یې ویــل انجنیــر کبصر خان ډېر پوخ ، با تجربهاو ډېر لا یقه انجنیر وه په ټولو ښــار یــانو ډېر ګران وه او ټولو یې قدر کاوه ، دا نیمه ودانــی ګــوری دا ودانــی هــم انجنیر صیب کبصر خان جوړه کړی خو کله چې هغــه کلــی تــه لاړ ټــو پکښانو هغه په ګولیو سوری ، سوری او شهید یې کړ دا ودانی اوس نیمــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودانه پا تی ده کوم د مور بل زیږولی که پیـدا شـی او دا ودانـی سـرته ورسوی .

په دی وخت کې د کور میر منی چې شاه پروته وکتـل ، د شـاه پـرو لـه دواړو ستر ګو په لپو ، لپو او ښکې روانی دی او زړه یې په جوش راغلـی وه .

د کور میر منی ورته وویل شاه پرو ولی ژاړی څه پیښه ده مور او پلار خو به دی نه وی در په یاد شوی .

شاه پرو ورته وویل انجنیر کبصر خان زما مېړه وه هغه یې زمـا تـر مـخ وواژه زما ماشوم زوی شمشاد چې په ځانګو کې وه هغه یې هـم وواژه او نوره خپله ټوله کېسه یې د کور مېرمنې ته وکړله.

د کور میرمن چې کله کورته راغله د شاه پرو ټوله کېسه یې خپل مېـړه ته وکوله د کور ښښتن چې د شاه پرو څخه خبر شـو چـې شـاه پـرو د انجینیر کبصرخان کونډه ده نو شاه پرو ته راغی او داسې یې ورته وویل ؟

شاه پرو ښه غوږ ونیسه انجنیر کبصر خان زما د ښوونځی اند فاکولتی تر خلا صیدو پوری دواړه سره یوځای وهغه پـر مـا ډېـر ګـران وهلـه دی وروسته په دی کورکې داسې اوسه لکه چې خپل کوردی وی کبصر خان زما د ورور غوندی وو نور نو ته کو ښښ وکړه چې په شینخالی ښه تعلیم وکړی .

شاه پرو په شینخالی ډېر کو ښښ کاوه چې یو څه زده کړی د نورو خلکو جامی به یې په مزدوری مینځلې په ښار کې به یې سوال هم کاوه خـو د هغو ودانیو خواته به ډېره ورتله کومی چې د شاه پرو مېړه انجنیر کبصـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان جوړې کړی وی په ډېر لیږ وخت کې ډېر خلک خبر شــول چــې دا سوالګره د انجنیر کبصر خان میرمن ده ډېــر و دوکانــدارانو او د ودانیــو خاوندانو به ورته په ډېر ه ښه سترګه کتل .

خو شاه پرو دا ټولی خواری او زحمتونه د شینخالی د پاره کول په څــو ، څو وارو د ښار

ښو ونځی د قوماندان حضرت خان او د هغه د ټو پکېانو لخوا و سو ځــول شول خو شینخالی هم خپل درسونه په ډېر شوق سره ویل هر کال به په خپل ټولګی کې اول نمره بر یالی کېدله او

شینخالی به به د شپی لخوا له خپلې مور سره هم مر سته کوله ځکه چې د شینخالی د مور

خو لیکل او لوستل نه وه زده نو ځکه شینخالی به خپلې مورته لیکــل او لوستل ور زده کول .

د شینخالی مور شاه پرو به هر کال په هغه ورځ چــې مبــړه او زوی یــې شهیدان شوی وه هغه ورځ به یې کلی ته رسوله ، د خپل کور دروازه بــه یې خلاصه کړه د شمشاد ځړیدلی ځانګو به یې و زنګوله او بیابه دکلی د سپین سرو پو ښتنی ته ورغله د کلی پیغلو سپین ســرو او د شــینخالی همزولو به د شینخالی پو ښتنی ور ځینی کولی د شــینخالی د لیاقــت او ادب خبرې له ښاره ان تر کلی را رسیدلی وی .

د شینخالی نورو همزولو هم غو ښتل چې لکــه شــینخالی غونــدی ښــو ونځی ووایېاو داسې ښه نوم ځانوته پیدا کړی او داسې لکه شینخالی نــا مورې او مشهوری شی ، خو چېــری دوی کــولای شــولځکه دلتــه خــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوپکېانو ښوونځیو ته اورونه اچول ، انجونی څه د هلکانو ښوونځیوته بــه یې اورونه ور اچول.
بس همدا شاه پرو پر ځان یو نذر ایښی وه چې په کال کې یو وار کلی ته راشی د شمشاد ځانګو وزنګوی او د کلی په هدیره کې د خپل ماشــوم او خپل مېړه قبر ته لا سونه پورته کړی هغه هم په پټه راتله که قومانــدان حضرت خان او یا دده نور ټو پکېان ور باندې خبر شوی وای وینه به یــې ځمکې ته لا نه وای رسیدلی .
څو کاله تیر شول چې شینخالی له دوولسم ټولګی څخه خلا صه شوه او د کانکور په ازموینه کې تر ډېرو بریالی شوه او د ډاکتری فاکولتی ته بــر یالی شوه په ټول ولایت ، کلی او بانډوکې یوه داسې چک، چکــه جــوړه شوه چې شینخالی د ډاکټری بیا د مرکز یعنی د پایتخت د طب فاکولتی ته بریالی شویده دا اوازه په ټول ښار ، ولایت ان د شینخالی د زیږیــدنی تر کلی پوری ورسیدی.
کله چې د شینخالی همزولی خبرې شوی دیوی او بلی سره به یې کېسی کولی ان تر دی چې په ګودر باندې هم د پیغلو همدا کېسی او خبرې وی چې شینخالی ډاکټره کېږی .
د شینخالی کلیوالی همزولی خو دومره خوښی او خوشــحاله ښــکاریدی چې د شینخالی په نوم باندې به یې فخر کاوه او د نورو کلیو پیغلو پوری یې ځانونه یو بل ډول احسا سول او د نورو کلیو پیغلو ته به یــې داســې ویل چې ز موږ کلیواله زموږ زموږ همزولی شینخالی ډاکټره کېږی.
د شینخالی ټولو کلیوالو همزولو به خپلو پلرونو ته ویل ګــوره شــینخالی چې کوچنی له پلاره پاتی شوه د سهار او ماښام ډوډی یې نه درلوده مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ښوونځیورباندې ووايه هغه ده نن سبا به ډاکتره شی مور، چې پلرونه درلودل ښوونځی خو لا څه ليکل او لوستل خو لا څه قران شريف مـو لا نکړ زده چې د قران شريف لوسـتل او تـلاوت کـول څـومره ثوابونـه او اجرونه لری.

قوماندان حضرتخان چې دا اوازی واوريدلی چې د شاه پرو لور شينخالی د طب فاکولتی ته بريالی شويده په ټوله سيمه کې يې اعلان وکړ چې نور شاه پرو خپل کور او د خپل مېړه او زوی قبر تـه هـيڅ نشـی راتـلای د قوماندان حضرت خان دا پر يکړه ان تر شاه پرو ورسيده نور نو شاه پـرو هم خپل کلی او د کلی هديری ته نشوای تلای او نه يې شوای کولای چې د شمشاد او د خپل شهيد مېړه قبر ته ددوی د شهادت په تلين لاړه شی او يا دشهيد ماشوم شمشاد ځړيدلی ځانگو وزنگوی.

د شاه پرو لو ر شينخالی د هېواد مرکز کابل ته لاړه او د ليلی په ډول يې خپله زده کړه کوله

د ډوډی، اطاق، قلم،او د کاغذ ټول مصر فونه ددولت په غاړه وو.

شاه پرو چې د خپلې لور څخه ليکل او لوستل زده کـړی ووهغـه هـم د خپل ولايت په مرکز کې د سواد د زده کړی په ښوونځی کې د ښـوونکې په تو گه مقرره شوه او دومره تنخوا ورته ورکېدله چې ددې گوزاره ښـه ورباندې کېدله او کله کله به يې خپلې لور شينخالی تـه جـامی او نـور سوغاتونه هم ليږل د شينخالی او ددې دمور شاه پرو تـر مـنځ د ليـک استولو او ليږلو اړيکه ټينگه وه او د ليک په وسيله يېـديو اوبلـی څخـه احوال اخيسته او د ليک په وسيله يې ديوی او بلی سره ارتباط ساته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې څوکا له تیر شول شینخالی خپلې زده کړی پای ته نــه وی رسولی چې ددوبې د ګر می په رخصتی کې د خپلې مــور شــاه پــرو کورته لاړه دری ورځې وروسته شاه پرو د خپلې لور شــینخالی ســره د خپل پلار کورته چې د ښار نه یو څه لیری په یــوه کلــی کــې او ســیدل لاړلی د شاه پرو مور د روغ اوجوړ څخه وروسته وویل شــاه پــرو لــوری ښوونځی دی پری ایښی د خلکو د زامنو سبقونه نه پاتی کېږی.

شاه پرو وویل مورې څنګه چې شینخالی ددوبې د ګرمی رخصــتی لــری زموږ ښو ونځی هم همداسې د ګرمی ر خصتی لری ماهم وخت غنیمــت وګاڼه دا ډېر وخت مو نه وه سره لیدلی در پسی خفه شوی وم او بلدا چې وروسته له ډېری مودی شینخالی هم راغلی وه ما ویل چې دواړه سره یو ځای د تاسو زیارت وکوو ، مور یې وویل داسې چې ده او رخصت یا ستی نو هر کله راشی هر کله .

په هغه شپه چې شینخالی د خپل نیکه کورته ورسیده د کلی لــوی، واړه سپین سری او پیغلی چې یوازې یې د شینخالی نوم اوریدلی وه او خپله شینخالی یې نه وه لیدلی د شینخالی د لید و دپاره راغلی .

ټولو پیغلو او سپین سرو ښځو یوازې اویوازې د شینخالی خلی ته کتل او شینخالی هم د کلی د پیغلو او سپین سرو سره یې په کلیوالی ژبه خبرې کولی د کلی پیغلی او سپین سری د شینخالی دی خبرو ته هکــې پکــې وی او دیوی او بلی سره به یې ویل دا خو زموږ په شان خبرې کوي او پــه هره خبره یې موږ ټول پوهیږو دا اوازی چې خلکو به ویل چې شــینخالی کافره شویده او یا په ښار کې ژوند کوي بل ډول ده دادی ښــه لمونځــاو اودس کوي د خدای (ج) ، رسول او د قران له ټولو مسلو خبره ده او پــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه پو هيږي د کلي پيغلي خو ان تر نيمــو شــپو د شــينخالي ســره ناستي وي خوږي خبرې او مرکې يې سره کولې .

د کلي د پيغلو اول وار وه چې شينخالي يې ليدلې وه خو شــينخالي پــه خپلو نر مو، نازکو او ښو،ښو خبرو د کلي د ټولو پيغلو په زړه کې داســې ورته ګرانه شوې وه چې هرې پغلې غو ښتل چې شينخالي يــوازې ددې سره خبرې وکړي.

نيمه شپه وه چې در وازه وټکېدله د کلي پيغلــې او دشــينخالي مــور او نيکه ډېر وار خطا شول د شاه پرو پلار ، مور او د کلي پيغلي خــو داســې شوې ادې چاخبره زبون يې ووهل شو او په زړونو کې وايې چــې حتمــې قوماندان حضر ت خان خبر شوې او خپل ټو پکېــان يــې را وســتې دې ځکه قوماندان او د هغه ټو پکېانو يوه اونی مخکې د ولسوالي کلنيک ته اور اچولی وه او هغه يې دخاورو سره خاورې کړې وه نو ځکه ټــول هــک پک ودريده خو د شاه پرو پلار ددروازنه ورته غږ کړ چې څوک ياستي او د څه د پاره راغلي ياستي .

ددروازې د باندې لخوا يوې سپين سرې غږ وکړ د خــداې د پــاره دروازه خلاصه کړې چې نږور مې په اولاد نا روغه ده که د شاه پرو مــور راســره کومک وکړي .

ځکه چې د شاه پرو مور ســپين ســرې ښــځه وه د ښــځو د اولادونــو د زيږيدنې کې يې ښه تجر به درلوده په کلي او شاوخوا سيمه کــې د شــاه پرو مور د هر ماشوم ز يږيدنی ته خلکو وړه او يا يې هــم دلتــه ورتــه را وستلې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه پرو پلار په خپلې مېرمنې غږ وکړ هله ژر شه کومه میـر مـن پـه اولاد ناروغه ده کومک وکړه .
د شاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه ناروغه میرمن يې بلی کـوټی تـه ننـه ایستله د شاه پرو مور ژر را ولا ړه شوه ناروغه میر من يې وکتله .
نو يې ورته وویل د ناروغ وخت کم دی ماشوم یـې پـه نـس کـې چپـه شویدی ژر يې ولسوالی یا ولایت ته ورسوی چې عملیات کېـږی او کـه عملیات نشی ماشوم هم له منځه ځی او د ماشوم مورهم .
د شاه پرو پلار له در وازی را ووت د ناروغی مېرمنې سره چـې کـوم نـا رینه راغلی وو هغوی ته يې همدغه د شاه پرو د مور خبره وکړه دوی یوه اوبل ته سره وکتل چې څنګه کوو د ولسوالی کلنیک خو هم یـوه اونـی وړاندی مورږ سو ځولی دی .
په دی وخت کې د شاه پرو مور په شینخالی غږ وکړ کله چې شـینخالی راغله نو يې خپلې انا ته وویل څه خبره ده د شاه پرو مور شـینخالی تـه وویل لوری دا میرمن په اولاد ناروغه ده او زما له وسه نه کېـږی ماشـوم دمور په نس کې چپه دی هر څه چې می وکول هیڅ نه کېږی .
شینخالی ژر په ناروغه میر من تاو را تاو شوه د ناروغی میر منی نس يې وکوت ، فشار يې هم وکوت، د شینخالی سره چې کومی سره چې کومی دواوی او نور ډېر لیږ د طب سامان الات وه، شینخالی د ناروغی مېرمنـې خواښی ته وویل ورشه له مېړه څخه يې اجازه واخله چـې میـرمن یـې عملیات کړو توکل په خدای (ج)اول دواړه ژوندی پاته کېږی کنـه انشـا الله و تعلی یو خوبه وژغورل شی سپین سـری هـم لاړه او د خپـل زوی څخه یېاجازت تر لاسه کړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی هم په ډېرو لیرو سامانو سره په داسې حال کې چې خـودانی ګیسونه یې په کوټه کې ولګول ، سپینی ټو ټی ، صـابون او ځینـی نـور ضروری شیان یې سره برابر کړل یواز ی خپله انا یې له ځانـه سـره پـه کوټه کې پر یښودله او ناروغه میرمن نوری ټولی یې له کوټې و ایسـتلی شینخالی په څو د قیقو کې خپله انا داسې پوهه کړه ته به وایې چې د نر سی کورس یې ویلی وی ؟

شینخالی خپله پزه او خوله په سپین ټو کر وتړله یوازې دوی سـتر ګـی یې ښکاری او بس

ناروغی ته یې د ېېهو ښی پیچکاری کولو څخه څو ثنی وروسته عملیا ت پیل شول .

شینخالی هم داسې ژر؟ژر او په چټکې سره لا سونه ښوروی ته به وایـې چې د څو کسانو لا سونه دی چې کته پورته کېږی .

هلته ددروازی شاته ولاړ کسان د شینخالی مور ، نیکـه ، او د شـینخالی همزولی هم لاس په دوعا ولاړدی .

لیږ شیبه لا نه وه تیره شوی چې شینخالی د باندې را ووتله او د ناروغی مېرمنې په خوا ښی او خپلو همزولو پیغلو ته یې د عملیاتو د بریالی پای ته رسیدو او د هلک د پیداکېدو زیری یې ورکړ .

د باندې ولاړ کسان چې د هلک پیدا کېد ل د هلک او د مـور د دواړو د ژوند خبره او د عملیاتو د کا میابې خبره واوریدله خپلو د ټو پکو خولوته یې کارتو س ور تیر کړل داسې ډزی وشوی تا به ویل چـې د کـوم ښـه جشن شپه وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغی مېرمنې خوابنی د شینخالی له انا څخه پو ښتنه وکړه چې دا پیغله څوکده چې په دا خپل کم عمر باندې داسې پوهیږی د شاه پرو مور وویل دا زما لمسی شینخالی ده ، هغه دداکتری په فاکولته کې ده دا یو یونیم کال وروسته له فا کولتی څخه خلا صیږی د ناروغی مېرمنې خوابنی چې دا خبره واوریدله پټه خوله شوله او هیڅ یې ونه ویل ځکه دا پوهه شوه چې دا د انجنیر کبصر خان لور ده چې انجنیر کبصر خان زما زوی قوماندان حضرت خان هغه وواژه او د شینخالی کوچنی ورور شمشاد یې هم ورسره شهید کړ.

په دی وخت کې شینخالی په ډېره خوشحالی داسې را ووتله چې خپل لستونی یې پور ته کړی وو او سپین تندی یې ورین نیولی وه او شینخال یې په تندی ځلېده د ناروغی مېرمنې خوا بنی چې شینخالی او بیا ددې شین خال ته وکتل له ډېره شرمه یې کښته و کتل او داسې شر میدله چې له ډېره شرمه یې پورته نه کتل .

د شینخالی همزو لی پیغلی هم داسې خوښی او خوشحاله وی چې دوی په خپلو منځکې یوی اوبلی په غیږو کې کلکې سره نیولی وی او کله چې شینخالی ددوی منځته راغله ټولو پیغلو د مخ په یوه او بله خوا ښکلوله .

شپه تیره شوه سهار په ټول کلی کې او نژدی سیمو کلیو کې داسې اوازی خپری شوی وی

چې د شاه پرو لور دیوی ناروغی مېرمنې نس څیرلی ماشوم یې روغ رمټ را ایستلی او د ناروغی مېرمنې د نس پر هار یې ببر ته ګنډلی ټولو خلکوته یوه نه منو نکې خبره وه هغه ورځ تر مازدیګره پوری ناروغه میر من د شینخالی تر څارنی لاندی وه او مازدیګر یې خپل کور ته رخصت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه په د ریمــه ورځنــاروغی مېرمنـــې یــوه دســرو زرو د لاس ګــوتمی شینخالی ته ددې د پاره چې ددې سره یې مرسته کــړې دا اوددې زوی یې له مرګه بچ کړی د سوغات په ډول ورته راوړه ، خــو شــینخالی ددې دغه سو غات نه مانه اخیر وروسته له ډېرو زاریــو شــینخالی شــینخالی ګوتمی وا خیستله او کورته ننو تله د شینخالی مور شاه پرو له خپلې لور ځخه و پو ښتل چې په دروازه کې ځــوک در ســره ولاړه وه ، شــینخالی وویل د هغې بلی شپې ناروغه میرمن وه دا دسرو زرو ګوتمی یې سوغات راوړی وه ما نه اخیستله خو ډېری زاری یې وکړلی نو ځکه می واخیستله .

شاه پرو چې ګوتمی واخیستله دی خوا ها خوا یې پر له واړوله له ستر ګو ځخه یې او ښکې د سپینو مر غلرو په څیر را توی شولی، شینخالی فکر کاوه چې د مور می دا او ښکې د خوښی او خوشحالی او ښــکې دی چــې ګواکې زما په بریالیتوب او زما په کمال او پوهه باندې چــې زه دومــره لا یقه شوی یم او نن دادی چې تر اوسه له فاکولتی ځخه خلاصه شوی هــم نه یم تر اوسه می لا تنخوا هم نده اخیستی چې دومره ښه تحفه زما پــه برخه شوی ده نو یې مورته وویل څنګه ښه ګوتمی ده ډېره دی خو ښــه شوه .

د شینخالی مور شاه پرو په داسې حال کې چې په لپو، لپو او ښکې یې له ستر ګو تو یېدلی خپلې لور شینخالی ته یې په ډک ستونی وویل هوکې.

هوکې دا ګوتمی می ډېره خوښه شوه.

مورې نو ولی ژاړی،؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری ځکه ژاړم چې دا ګوتمی زما وه ســتا پــلار د خــدای و بخښــی دا ګوتمی ستا پلار انجنیر کبصر خان ماته د واده په اوله ورځراوړی وه .
شینخالی وویل مورې دا نو څنګه کېدای شی دا ګوتمی تا په چا خر څــه کړی وه ؟
نه لوری دا ګوتمی ما په چا نه وه خر څه کړی ما بــه ســتا د پــلار د لاس نشانی څنګه خر څوله دا ګوتمی هغه ورځ چې قوماندان حضر ت خان او د هغه ټو پکېان زموږ کورته راغلل او د کور هر څه یې یو وړل او ستا پلار او ستا ورور شمشاد یې شهیدان کړل د کور پیسی ، کالی ، او ګا ڼی یــې یو وړی همد غه ګو تمی هم په هغو کې دوی وړی وه.
شینخالی وویل مورې دا ګوتمی ددې ښځې لاس ته څنګه رســیدلی ده ؟
شاه پرو وویل لوری دا ناروغه میرمن د قوماندان حضرت خان میرمن ده ، نه دی لیده په هغه شپه چې ددې ښځې زوی پیدا شو د ټو پک ډز هــار د نه اوریده دا ډزی چې یې کولی داد قوماندان حضر ت خان ټو پکېان وه .
شینخالی چې د خپلې مور څخه دا کېسه واوریدله څو شــیبې چــو پــه پاتی شوه او په فکرونو کې ډوبه ولاړه خدای خبر چې شینخالی بــه څــه فکر کاوه چې د شینخال مور شاه پرو خپله لور د فکر له ټاله راکوزه کړه او ورته یې وویل؟
شینخالی لوری په څه فکرونو کې یې هیڅ فکر مکوه ښــه شــو چــې دا ناروغه میرمن جوړه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدو پر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی او بل دا نه وینی چــې ســتا د پلار د لاس نښانی مو هم ګوتو ته راغله .

شینخالی او مور یې د کوټی په در وازه ننو تلی او هره یوه د ځانــه ســره سوچونه او فکرونه وهی په دی فکرونو کې دواړه ښه شوی وی او سهار وختی یې له مور او پلار څخه رخصت شولی ، شاه پرو خپلې دندی تــه او شینخالی د هېواد مرکز خپلې د زده کړی ځای ته لاړی .

شینخالی ځو اونی که په ټو لګی کې به ناسته وه او کــه د فــاکولتی پــه چمن کې د خپلې مور کېسی به یې په غوږونو کې انګازی کولی نژدی وه چې لېونی شی هغه وچې د خپلو خورڼو همزولو او هم صنفیانو د هغــې فکر په بله کړ.

اوس نو دشینخالی فاکولته چې پای ته یې ورسوی پوره یو نــیم کــال لا پاتی دی چې د یوه ښایسته

ځوان (میوند)سره چې د شر یعاتو په پو هنځی کې یې تحصیل کاوه او د هغه هم یو نیم کال پاتی وچې خپلې زده کړی پای ته ورسوییږند ګلوی پیدا کړه .

شینخالی له دی موضوع څخه خپله مور شاه پرو د لیک په واسطه خبره کړه هغه و چې شاه پرو خپلې لور شینخالی ته د لیــک پــه ځــواب کــې داسې ولیکل.

شینخالی لوری دا چې ته خو ښه یې او داچې تا په لیک کــې د میونــد د لیا قت او ښه سړ یتوب لیکلی زما هم در خوښه ده خو کــه زمــا نظــر او مشوری ته ګوری یوازې دومره صبر وکړی چــې تحصــیل مــو پــای تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسيږی او تنخوا خواره شی او بيا کوزده وکړی نور نو ستا سو خو ښه ده .

کله چې دا ليک شينخالی ته ورسيده نو يې دا خبــره لــه ميونــد ســره شريکه کړه نو ميوند هم دا خبره ورسره ومنله او د شينخالی دمور خبره يېپه ځای او ښه و بلله .

اخير يې په دی پريکړه وکړ له چې کله مو زده کړی له خيره ســره خــلا صی شوی په دندو و ګمارل شوبيا به له خيره سره د کوژدی بند وبســت کوو .

او ستا دمور دا خبره ډېره او ډېره پر ځای ده مشران تجربه لری د ژونــد په مسا ييلوتر موږ دوی ښه پوهيږی

او له بلی خوا ستا دمور خبره په دی هم صححده چې که زه او ته همــدا اوس کوزده سره وکړو بيا به له تا هم درسونه پاتی وی او له مــا بــه هــم پاتی وی ، اودا خبره تر دی پوری درته کوم چې زموږ په کلــی کــې يــو ځوان وه او هغه هم همداسې په فاکولته کې وه فاکولتــه يــې دوه کالــه وويله په دريم کال يې پلار ورته کوزده وکړه بس له کوزدی سره تحصيل او فاکولته پاتی شوه او بېچاره اوس موټروانی کوي که يې په هغه وخــت کې کوزده او واده نه وای ورته کړی اوس به دحکومت غټ سړی وای نــو ځکه وايم چې ستا دمور خبره می په زړه کلکه ولګيدله.

شينخالی او ميوند دواړه په زده کړو بوخت ول او پــه هــر سميســتر بــه شينخالی او ميوند د يوه اوبل سره سيالی کوله او دا شرط يې سره ايښی وه چې په هر سميستر کې که د هر يوه نمری ډېری وی هغه بل به ورتــه ملمستيا ورکوي او يا هره تحفه چې وغواړی هغه بل به يې ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ددواړو تر منځ سیالی روانه وه په دو سمیستر ونو کې ددواړو نمری یو ډول یعنی سره مساوی وی په دریم سمیستر کې د شینخالی نمری د میوند څخه ډېری او زیاتی یې وړی وی .
نو شینخالی میوند ته وویل اوس څنګه شو په خپل قول ولاړ یې او که څنګه .
میوند وویل د میړو یوه خبره ده زه درته حاضر یم ملمستیا غواړی او که تحفه غواړی ؟
شینخالی وویل زه به د ځانه سره فکر وکوم سبا در ته وایم .
دواړه سره جلا شول میوند خپلې لیلی ته لاړ او شینخالی خپلې لیلی ته لاړه .
میوند چې لیلی ته لاړ نو یې له ځانه سره وویل که شینخالی سبا راغله او تحفه یې وغوښتله
او هغه هم داسې تحفه چې ددې په درد وخوری نو ریښتیا هو ښیاره انجلی ده او که یې ملمستیا و غو ښتله نو بیا هسی .....
په دی سبا شینخالی راغله او میوند ته یې وویل د ملمستیا څخه تیره یم خو یوازې او یوازې دری ټوکه د داکتری کتا بونه د کتابو نمونه یې هم ورته ورکړل چې دا راته واخله چې په را تلونکې کال کې هودغه کتا بونه وایو .
کله چې شینخالی د تحفی خبره یاده کړه میوند په خپل زړه کې وویل چې والله انجلی خو
هو ښیاره ده خو چې د کتابو یې ورته وویل نو میوند ډېر،او ډېر خوښ شو او په زړه کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل شينخالی د هر څه وړتیا لری .
میوند ورته وویل فقط دوه اونی وخت راکړه ، شینخالی ور سره ومنله .
یوه اونی لا نه وه تیره شوی چې د جګړی اور د هېواد تر پا یتخته چېرته چې شینخالی فاکولته وای را ورسیدله دوه ورځې کې د ښار په کوڅو او واټونو کې د ټا نکونو درزهار د ځمکې لخوا او د جنګي الوتکو غږ مبهار د اسمان لخوا پیل شو ښار د جنګ په لمبو کې تک سور ښکا ریده او د اور لو ګی اسمان ته پورتـه کېـدل مکتبونـه او فـاکولتی وتړلی شوی ټول زده کوونکې او محصلین په کورنو کېنا ستل .
شینخالی هکه پکه وه چې اوس څه وکړی په ښار کې خو کـوم خپلـوان هم نلری چې هلته ورشی او د میوند کور هم دلته نشـته چـې د هغـوی کورته لاړه شی او په دی هم نه پو هیږی چې دا جنـګ بـه څـه وخـت دریږی چې د فا کولتی زده کړی پیل شی هغه وو چې د جنګ په دریمـه شپه دولت اعلان وکړ چې د زده کړی مو سسی تر بلـی خبـر تیـا تـړل شویدی .
شینخالی نو اوس په دوه کې ده چې که د خپلې مور خواته لاړه شی پـه مو ټرو کې خو ببله شرعی محرم څخه په ښار کې نشی ګرځیدلای نو په لینی موټرو او بیا له مرکزه د مور تر ښاره پوری تګ په یـوازې سـر خـو ښځی ددوی په ژبه او قانون کفر دی کفر اوددې د ولایت چې هلتـه یـې دمور کور دی دهغه ولایت خو په فاکولته کې نه انجونی محصیلی شته او نه هم هلکان چې له هغوی سره یو ځای لاړه شی او دا هم بده وه چې له میوند سره د میوند ولایت او کورته لاړه ته لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و چې میوندته ورغله دواړو دا و پتیبله چې میوند به لــه شــینخالی سره ددوی یعنی د شینخالی تر کوره لاړ شی دا به ورسوی او میوند بــه ببرته راشی.

خو دوی دواړو سره وویل چې که کوم چا پو ښتنه کوله چې تــا ســو دوه څه سره کبړی موږ به ورته وایو چې موږ سره خوند او میر من یو .

هغه وه چې د سهار لمنځونه یې اداکړل په مو ټر کې سپاره شول او مخ د شینخالی د مور د ولایت پخوا یې حرکت وکړ د یوی ورځې لاره یــې پــه دریو ورځو ووهله ځکه چې له یوی خوا سړک خراب وه او له بلی خوا هر یو میل ببرته پا ټکونه پراته وه په هر پا ټک کې تلا شی وه په یــو او بلــه بهانه به یې یو ساعت یا زیات وکم درولی وه .

کله ، کله به یې ځوانان کبنته کړل او په دی پلمه چې ږیره نلری داســې او داسې نور خو کله چې به د سپرلیو او یا دریور لخوا یو څه پیسی د پــا ټک قوماندان ته ور کړل شوی بیا به یې مو ټر ته د حر کت اجازه ورکوله .

کله چې د شینخالی دوی ښار ته را ورســیدل پــه دی ښــار کــې هــم جنګونو زور اخیستی وه ښوونځی تړل شوی وودلته هم هر واټ او هــری کوڅی یو پا چا او څو قوماندانا نو په واک کې وه ،

کله چې دوی د شینخالی کورته را ورسیدل شاه پرو چې د خپلــې لــور ځخه دا خبره واوریدله چې دا میوند نومیږی او د شریعاتو په پو هنځــی کې زده کړی کوي شاه پرو پوهه شوه چې دا هــم هغــه هلــک دی چــې شینخالی راته په لیک کې لیکلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې يوځه چرتي غوندي شوه چې دوی لکه چې سره کوزده کړی وی ، خو شينخالی پوهه شوه چې زما د مور په زړه کې څه دی نو يې خپلې مورته وويل مورې مورې ستا خبره ومنله له هغه وروسته شاه پـرو پوهـه شوه چې تر اوسه يې ديواوبل سره کوزده نه ده کړی .

ميوند وروسته له دوو شپو څخه چې ستړيا يې وختلـه د شـينخالی او د هغې د مور څخه و غو ښتل چې نو ر ده ته اجازت ورکړی ځکه چـې دده مور او پلار هم په اندېښنه کې دی د شينخالی مور د ميوند پيسی دده د بو ټو د تلی په منځکې ځای پر ځای کړی يوازې د موټر کرايه او د ډوډې پيسی يې په جيب کې ورته کېښودلی ميوند ورته وويـل ادی جـانی دا پيسی د بوټو په منځ کې ولی راته وگنډلی ؟

د شينخالی مور ورته وويل زويه کا شکې يوه پا چا هی وای بيا نـو چـې هره پيښه شوی وای هغه ته به ورغلی وای او خپل شکا يت به دی ورتـه کړی وای وينی چې په هر واټ کې يو پا چادی نو په دی اوړده لار خو تـر سلو پا چا هيو څخه هم ډيری دی او بل دا هغـه بلـه ورځ زمـوږ د يـوی معلمی ورور له هغه بل ښار څخه راته په لاری يې موټر څو ځايه تلاشـی کړی دده په گډون د ټولو سپر ليو څخه يې پيسی او نور قيمتی شيان د پو ستو ولاو ور ځينی اخيستی نو

ځکه می پيسی د بوټو په تلی کې درته و گنـډلی ، پـه دی وخـت کـې شينخالی وويل ؟

ميونده کله چې ورسيد لی احوال به را کوي چې زړه مو په قرار شی.

ميوند ورته وويل چې ورسيږم دستی ليک درته را ليږم تيليفونونـه خـو خراب دی او لکړی يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړولی دی خو لیک حتمی درته را لیږم.
شاه پرو وویل زویه پام چې لیک را ونه لیږې ځکه چې په نوم لیکلی کـا غذ له چا سره نه پر یږدی او وایې چې دا لیک وړونکې جاسوس دی نو دا موټروان بېچاره په وهلو او ډبولو مه ورکوه .
شینخالی وویل میونده دا زما قلم واخله کله چــې ښـار تــه ورســیدلی همدغه موټر وان چې تا وړی هغه به یې موږ ته ببرته راوړی بیـا نــو پــو هیږو چې ته رسیدلی یې.
شاه پرو وویل دادی لا بل غم وایې چې زه دی په دین کې شک لرم او ته راته مو ریدان نیسی
هغوی لیکلی کاغذ نه پر یږدی ته قلم ورباندې وړی اوراوړی قلم چې لــه چا سره ووینی هغه خو بې سواله او بې جوابه وژنی ګوره میونده زویه که ته هم په جیب کې قلم لری هغه دلته
پر یږده او له ځانه سره یې مه وړه او بل دا چې که پر لاری پاټک والا یــا بل چا در نه پو ښتنه کوله چې په لیک لوست پو هیږې ورتــه منکرشــه ځکه د لیک لوست والا خلک ددوی په نظر
غټ کا فر دی پام چې په کومه بله بلا وانه وړی.
اخیر شینخالی میوند ته وویل دا زما د زلفو تار در سره واخله په دی خو ځوک شک نکوي
کله چې ورسیدی همدغه ددې مو ټروان په لاس را ولیږه ، ددې خبــرې په اوریدو سره د میوند تندی تریو غوندی شواو ورته یې وویل زه ســتا د زلفو یو تار ددوی په دی ټوله پا چا هی نه ورکوم او بل زه یو پښتون یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتنی شیدی می رودلی دی دومره بې غیرته نه یم چې ستا د زلفو تار د بل چا په لاس ورکړم ؟

شاه پرو پوهه شوه چې د شینخالی دا خبره په میوند بده ولګیدله نو یې وویل میوند ه زویه د شینخالی مقصد دا نه وه یوازې د ځان او مور د ډاډینی د پاره یې دا خبره وکوله .

په اخیر کې میوند وویل زه یوه چاره کوم او تا سوته په هر ډول چې وی ډاډ در کوم چې زه ورسیدلم او ددې ډیور په لاس احوال درته را لیږم.

میوند د شینخالی او د هغې دمور سره مخه ښه وکړه میوند په موټر کې کېنوست شینخالی د خپلې مور سره د موټر له څنګه ودریدلی کله چې موټر حرکت وکړ دوی هم دلاس په ښورولو سره یې یو وار بیا مخه ښه ورسره وکوله په دی وخت کې شاه پرو خپلې لورته تندی تریو غوندی کړ او ورته یې وویل لوری تا زده کړی هم کړی یوه پښتون ته څوک داسې خبره کوي

ودی لید ه چې میوند هم هغه د چا خبره کلک پښتو ن دی څومره بده ورباندې ولګیدله .

مورې زما مقصد دانه وه چې تا او میوند بر داشت ور ځینی وکړ .

لوری بیا دی پا م نیسه چې بله ورځ داسې بېکاره خبره دی له خولی ونه وزی .

مورې خبره تیره شوه پوهه نشوم او د ښځې خو ته پوهیږی چې عقل یې کم وی زما عقل هم دومره رسیده او بس .

نه لوری ته د نورو ښځو سره ډیر فرق لری ته خو نو اوس هم تحصیل یافته یې او بل ډاکتره یې سبا به ناروغان درته راځی ته باید له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولی او ژبې سره ډېر احتياط وکوي چې کومه خبره ښه ده او کومه بــده خير په هر صورت ميوند هو ښيار سړی دی په زړه کې يې نه ساتی
او زياته يې کړه لوری دا ميوند خو ماته ډېر ښه با اخلاقه او پوهه ســړی ښکاری خدای د وکوي چې په خير سره ور سيږی او ارامی شــی چــې دا ستا واده په خپلو ستر ګو ووينم.

ميوند دهغې ګړی نه چې د شينخالی څخه يې رخصت واخيست دلاری د پاټکونو په چرتونو کې شو ليږ بېر ته نه و تللی چې ميوند را ولاړ شو او خپله کرايه يې موټروان ته ورکړه ځکه ببريده که په لاری پا ټک چېــان دا پيسی ورنه واخلی او کله چې دريور کرايه و غواړی په هغه ګــړی خــو بوټ نشی څيرلای چې کرايه ورکړی يوازې ليږ پيسی يــې د خــوراک د پاره په جيب کې پر يښودلی .

ميوند چې لاری او دلاری پا ټکوته و کتل ر يښتيا هم پــه دی دوو دريــو ورځو کې سړک بل ډول شوی ووپاټکونه ډېر شوی وو او هر پاټــک ډول، ډول امرونه کول او ډول، ډول څيرو څخه يې بد راتله .

يوه پاټک ته به چې راغلو چا چې به ږيره خريلی وه هغه يــې واهــه او ډ باوه بل پا ټک ته به چې راغلو هغه چا چې بيا ږيره درلوده هغه يې وهــل او ډ بول په يوه پاټک کې خو خپله ميوند هم څو قنداغه ووهل شو چــې ولی ژيره لری که څه هم دميوند ږيره کوچنی وه ځکه چې هغه ځوان وه ادی چا خبره په مخ يې اوس نوی د ږيری يو تور خط ښکاريده .

په يوه بازار کې چې سپر لی د ډوډی خوړلو د پاره کښته شــولی ميونــد هم کښته شو او د يوه دوکان څخــه يــې د ږيــری د خريلــو يــوه چــاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخيستله او ببړته موټر ته راغی په موټر کې کېنوست دمخ نیما يې خما
ږيره يې وخريله او د نیما يې مخ ږيره يې همداسې پرېښودله
او خپله لنګوټه يې داسې وتړله چې د مخ خواته شمله يې اوږده کـړه او
مول يې وواهه .
کله چې به داسې پا ټک ته را ورسيدل چې د ږيري والا به وه ده به هم د
خپل مخ خريلی خوا پټه کړه او د ږيری خوا به يې ښکاره کـړه ، او چـې
داسې پاټک ته به راورسيدل چې ږيری يې خريلی وی ده به هـم دمـخ
خريلی خوا به يې ښکاره کړه تر خو چې ښار ته را ورسيدل هر يـوه کـه
ږيره يې درلوده او که يې نه درلوده په وارو ،وارو يې وهل او ډبول وخړل
خويوازې ميوند وه چې يوازې يو وار يې وهل وخو ړل .
وروسته له څلورو ورځو د هېواد مرکزی ښارته را ورسيدل ميونـد چـې
کله له موټر څخه کښته شو نو يې دريور ته وويل کله چـې ببرتـه لاړی
هغه زما مورته ووايه چې د تاسو دری ټوکه
کتا بونه پور وړی يم.
کله چې ميوند له موټره کښته شو نو منتظير وه چې کوم تکسی پيداشی
او خپل مقصد ځای ته ځان ورسوی خو يو ه ورته وويل درروره د تکســی
په انتظار مه دريږه ځه خپله لاره وهه تکسی مکسی نـور نشـته او هـر
چېرته چې ځی پلی به ځی .
ميوند هم پلی روان شو ګوری چې دلته هم همداسې حال وه لکه د هغـه
اوږدی لاری پاټکونه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دادی اته ورځې ورو سته هغه دریور چې میوند یې رسولی وه د شاه پرو کورته راغی شاه پرو او شینخالی ته یې وویل چې هغه ستا سو خپلــوان می ورساوه او نښه یې داده ویل یې زه دری ټوکه کتابونه پوروړی یم .

شاه پرو وویل کتا بونه دری ټوکه ؟

شینخالی وویل صحح ده صحح ده خیر یوسی راځه یــوه پیالــه چــای و څښه بیا لاړ شه ډریور ورته وویل نه وخت نا وخته دی تا ســوته د ډاډ د پاره راغلم چې د تاسو خپلوان په خیر سره ورســیده شــینخالی بیــا ور څخه مننه وکوله.

بیا مور له خپلې لور شینخالی څخه وپوښتل کتا بونه د څه شی کتابونــه بیا شینخالی خپلې مورته ددې او د میوند دشرط ټوله کیسه وکوله مــور یې وخندل او په ټوکو یې خپلې لورته وویل بله وار اوبل وخت له چاسره شرط مه وهه چې خدا ی مکړه کومه ورځ به دی له چا سره شرط وهلــی وی او شرط به وبا یلی بیابه پښیمانی کوي .

مورې ته بلی خواته لاړی دومره بې عقله خونه یو چې له هــر چــا ســره شرط ووهم دا خو زما او د میوند تر منځ یوه سیالی وه او بس او تا هم ور ځینی د ادم او درخانی نکل جوړ کړ دادی مورې ستا خبره می په غــوړو واوریدله بیا به تردی چې له تا سره هم په کومه خبره شرط نه وهم چــې مور می یې بل څوک لا هلته پریږده .

اوس نو میوند د خپل مور او پلار سره په یوه ولایت کــې او شــینخالی د خپلې مور سره په بل ولایت کې ژوندکوي .

پوره دری کاله تیر شول چې میوند او شینخالی دیوه او بل څخــه هــیڅ احوال نلری ځکه د تیلیفون لکړی خو لا څو کاله پخوا د غــو ......نړولــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او لیک هم د یوه او بل ځای ښخه نه وړل کېده او نه هم چا ددې وس درلود چې کوم لیکلی کاغذ په خپل جیب کې وا چوی ځکه چې پـا چـا هی دی داسې خلکوپه لاس کې وه چې د قلم ، کاغذ،سواد،زده کړی،علم او فر هنګ

دو ښمنان وه .

پوره دری کاله او څو میاشتی تیری شوی چې د مر کزی دولـت لخـوا د یو ونځیو او د لوړو موسیسو د زده کړو دبیا پیل خبر ورکړ .

شینخالی هم له دی خبر تیا خبره شوه او میوند په دی سبا د خپل کـور او کلی ښخه د هېواد مرکز ته ځان را ورساوه دری ورځـې تیـری شـوی شینخالی معلومه نشوه .

میوند ته دا اندیښنه پیداشوه چې شینخالی تـه حتمـی کـوم مشـکل پیداشوی او یا هم خدای مکړه کومه پیښه نه وی ورته رسیدلی د هغـې خو د زده کړی سره ډېره مینه درلوده نه چې چا خطا استلی نه وی چـې تحصیل په درد نه خوری خو شـیطان ډول ، ډول فکرونـه پـه زړه کـې وراچول او کله به یې بیا وویل هغه خو عاجزه ده له چا سره راشی .

هلته شینخالی هم په دی فکر کې وه چې څنګه لاړه شم د لاری پاټکونه خو همداسې لا په خپل ځای پراته دی د ډېری خواشینی ښخه یې چـې درسونه ور ښخه تیر نشی د ډېرو اندیښنو ښخه یـې شـونډو تنـا کـې وکړی (شونډی یې ووتلی).

په څلورمه ورځ میوند تصـمیم ونیـو پـه هـر ډول چـې کیـږی بایـد د شینخالی ولا یت او ددوی کورته ورشی که کومه پیښه خدای مکړه نه وه شینخالی به له ځانه سره راولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ شینخالی او مور یې په دی بحث او خبرو کې وی چې څنګه او د چا سره شینخالی مرکز ته لاړه شي چې دسرای در وازه وټکېدلـه کلـه چې شاه پرو دروازه خلا صه کړه ګوری چې میونـد ددروازی شـاته ولاړ دی .

شاه پرو د میوند په لیدو سره ډېره خو شحاله شوه ښېله دی چې له میوند سره روغ او جوړ وکوي په شینخالی یې غږ وکـړ ، لـوری راشـه وګـوره څوک راغلی هله ژر شه شنخالی په بېـړه راغلـه دروازی تـه لا نـه وه رارسیدلی د مور څخه و پو ښتل مورې څوک دی مور یې ورته وویل ستا ستا د کتا بوپور وړی دی پوروړی.

شینخالی راغله په میوند یې ستر ګی ولګیدلی د روغبړ په وخت کې یې ورته وویل میوند جانه

څه در باندې شوی څنګه خراب شوی یې.

میوند ورته وویل دا انقلابونه نه وینی دا انقلابونه په یوه حال پاته شـوی چې زه بیا په خپل

حال پاته شوی وای او تا هم خپل ځان ته په اینه کـې کتلـی چـې تـه څنګه شوی یې شونډان دی داسې تناکې لکه د بزګر لاسونه .

په دی وخت کې د شینخالی مور میوندته ادی چا خبـره د سـوداګر پـه ستر ګه په ځیر ، ځیر وکتل چې څنګه زما دلور او دده جوړه بـه څنګـه وی .

خیر په هر صورت د شپی میونـد تـه مـخ را واړاوه او ورتـه یـې وویـل شینخالی سبا باید وختی حر کت وکوو ،د شینخالی مور وویل زویـه نـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی يې ستړ يا چې دی خلاصه شوه بيا به لاړ شی ،خو ميونــد ټينګــار وکړ چې بايد لاړ شو چې درسونه پيل کېږی .

سهار د خدای په امانی په وخت کې د شينخالی موربو څه وچــه ډوډی ، پراټی ، او يو پوخ کړی چرګ چې په يوه کڅوړه کې يې اچولی وه ميونــد ته ورکړل او ورته يې وويل دا په لاری بيا سره وخوری .

ميوند وويل مورې اوس هغه پخوا وختونه نه دی چې يو څوک به په سفر تله د کور والا و به ډوډی او خوراکې شيان ورکول چې په لاری وږی شی بيا يې وخوری اوس خو هر چېر ته هو ټلونه دی هر څه پکښی پيداکېږی .

د شينخالی مور ورته وويل دا د غم هو ټلونه يې کړی په ټولــو کــې يــا د سپيانو غو ښی پخوی او يا د کار غانو غوښی بيا وايې چې دا د پسه غــو ښی دی يا هم د چرګ غو ښی دی مسلمانی چېری پاته ده مقصد پيسی پيداکړی نور سر نه پسی ګرزوی چې حلالی دی که حرامی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دادی د څو ورځو نه وروسته ميوند او شينخالی خپلــې فــاکولتی تــه را ورسيدل

شينخالی چې خپله فاکولته او د فاکولتی چمنونه وليدل هکه پکه شــوه، د فاکولتی ديوالونه په کارتو سو سوری، سوری شوی وه د کړ کېو شيشی خو يوه لا روغه نه وه پا تی دروازی ځينی جوړې ، ځينی ورکې او ځينــی نوری دړی وړی پرتی وی د فاکولتی په چمنو کې هم لو حی درول شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی او ور باندې لیکل شوی وه پام چې د ما ین خطر دی لنډه دا دا د زده کړی
مو سسه د زده کړی د مو سسی په ډول نه بلکې د کر بلا د جنګ د ډګــر په ډول ښکا ريد له
شا وخوا سیمه ټوله ډارونکې او له وهمی څخه ډکه وه او شاوخوا کورونو کې هم څوک نه ښکاریدل او سیدونکې يې ټول بلی خواته مهاجر شوی وه او ټوله فاکولته د هدیری په ډول ښکا ريدلــه او هــره ورځ بــه يــې د فاکولتی له چمنونو څخه یو یا دوه د مړیو جسدونه له خاورو را کښل.
د فاکولتی درسونه پیل شول خو داسې درسونه نه وه لکه هغه دری کاله وړاندی څکه چې له یوی خواډېر استا دان مهاجر شوی وه ،محصلین هم لکه د استادان په ډول یا مها جر شوی وه او یا هم د جنګ له ببــری فــا کولتی ته نه راتله دوی هم ګرم (ملامت) نه نه وه هره ګــړی د جنــګ د پیل امکان وه همداسې څو واره پیښه هــم شــوه خپلــه ځینــو ، ځینــو محصلینو هم سلاح ګانی درلودی او په خپل منځکې به سره پــه جنــګ شول په یوه نا چیزه خبره به چې لیږ سره لاندی او باندې به شوه مړی او ټپیان به د لیلی په دهلیزو کې په وینو سره ، سره پراته وه څوک وه چې پو ښتنه وکوي هر محصیل په یوه تنظیم او حزب پری تړلی وه نــو ددې له مخی هم ډېر استادان او محصلین خپلو درسوته نه حاضر یدل موږ ډېر لیږ شمیر محصلین او استادان چې بل ځای مو د شپی د تیــر ځــای نــه درلود له مجبوریته مو شپه په لیلیه او ورځې مو په صنفونو کې تیر ولــی د رسونه هم هغه د پخــوا پــه ډول نــه اســتادانو تشــریح کــول او نــه محصیلینو زده کولای شول څکه چې دفاکولتی کتا بخانی د کتابو ســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګړه کې داور په لمبو کې ایری ، ایری شوی وه دا پا ته یــونیم کــال تحصیلی دوره یې ادی چا خبره د زړه په وینو پای ته ورسوله

په دی وخت کې شینخالی خپلې مور ته احوال ولیــږه چــې یــوه اونــی ورسته زموږبری لیکونه ویشل کېږی او دی مراسموته د ټولو محصــیلنو پلرونه راځی د میوند پلار هم راځی ،کله چې شــینخالی لــه دی خبــرې خبره شوه دستی یې تصمیم ونیو او وه یې ویل شینخالی خو پلار نه لری په هغه ورځ چې بری لیکونه ویشل کېږی زما دلور غاړی ته به څــوک د ګلو نو امیل ور اچوی نو یې و پتیله چې خپله لاړه شی او د شــینخالی دبری لیک دا خیستلو په وخت کې باید دهغې غاړی ته په خپلو لاســونو د ګلونو هار ور واچوی.
دا دی هغه ورځ را ورسیدله چــې شــینخالی او میونــد خپــل تحصــیلی سندونه تر لا سه کوي
په هغه ورځ چې د شینخالی او میونــد بــری لیکونــه و یشــل کېــدل د شینخالی مور شاه پرو هم په دی مراسمو کې ګډون وکړ دمیوند مور او پلار دواړه ودی مراسموته راغلی وه میوند د شینخالی مور خپل مــور او پلار ته ور وپیژندله دوی دری واړه دیوبل سره د پیژنکلوی څخه خــوښ او خوشحاله شول او شنخالی وویل دادی د خپلو اولادو له برکته مــوږ او تا سو وکولای شول چې یواو بل سره و پیژنو میونــد لکــه چــې پخــوا د شینخالی په باره کې خپلې مورته ویلی وه
په دی وخت کې د میوند مور د شینخالی مورته په خندا کې وویل خدای د وکوي چې زموږ دا پیژند ګلوی مو په اوږده دوستی بدله شی د میونــد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار که څه هم یوی خواته ولاړ وه او نه یې غو ښــتل چــې د ښـځو پــه مجلس کې ځان ور ګډ کړی د میوند دمور ددې خبرې په اروېدو چــې د میوند مور د شینخالی مور ته وویل چې دا پیژنــدګلوی د ی خــدای پــه اوږده دوستی بدله کړی غوړنه یې څک شول او په زړه کې یــې یــو څــه ورتیر شول او له ځانه سره یې په زړه کې وویل چې والله تــر دی کاســی لاندی کومه بله نیم کاسه شته ځکه دلته خونور هم د محصیلینو پلرونه او میندی ډېر راغلی دی له نورو سره خو یې موږ معرفی نکړو او یــوازې یې دشینخالی سره و پیژندلو،دلته خو حتمی یوه خبره شته خیر په منــا سب وخت کې به ورنه تپوس وکړم دلته شاپرو د خپلې لور خواته ورغله او په خبرو ورسره بوخته شوه .

دمیوند پلار دخپلې مېرمنې څخه و پوښتل چــې ای دمیونــد مــورې د شینخالی مورته دی داخبره څنګه وکړه چې دا زموږ پیژندګلوی دخدای په اوږده دوستی بدله کړی هغې ورته وویل سړیه او س ددې خبرو وخت نه دی بیابه په ارامه او قراری دا خبره درته وکړم.

د شینخالی مور شاه پرو د بری لیکونو د ویش په مرا سمو کې د خوښــی او خو شحالی او ښکې تو یولی او په ز ړ ه کې بـه یــې ویــل کاشــکې د شینخالی پلار ژوندی وای او په دی مــرا ســمو کــې ناســت وای او د زړه ارمان یې ختلی وای .

د بری لیکونو د ویش په مهال د لوړړو تحصیلا تو وزیر وویل د هر څه نــه مخکې هغو ته چې نن د بریالیتوب بری لیکونه اخلــی ټولوتــه د زړه لــه کومی مبا رکې وایم او داهم باید ووایم هغه چا چې لوړی نمری اخیستی د بری لیکونه سره یو ځای دویته د مقرری مکتوب هم ورکولی کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د برې لیکونو لړې پیل شوه د شینخالی د نوم په ویلو سره شــاه پرو راغله او د شینخالی په غاړه کې یې دګلو هار واچاوه ورپسې میوند د میوند مور او پلار هم د شینخالی په
غاړ ه کې د ګلونو قطارونه یو په بل پسې ور و ا چول.
بیا د میوند نوم واخیستل شو دهغه په غاړه کې اول دمیوند مور ، پلار او بیا د شینخالی مور او خپله شینخالی یې غاړې ته ګلان ور واچول .
کله چې شینخالی خپل د برې لیک او ورسره د مقــررې مکتــوب ولیــد میوند او خپلې مور شینخالی ته یې وویل دادې زه دپایتخت د زیژنتــوی په روغتون کې مقرره شوې یم او میوند هم خپل مکتوب وکــوت ګــورې چې میوند هم د پایتخت په یوه محکمه کې د قــاّ ی پــه تــو ګــه مقــرر شویدی ټولو په ډېره خوښی او خوخوشحالی دواړو ته دمقرریو مبارکې هم وویله.
په دې سهار شینخالی د خپلې لو شینخالی او میوند څخه رخصت شوله او خپل ښار ته چېرې چې د سواد د زده کړې په کورس کې د ښونکې په تو ګه دنده درلوده لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میوند مور او پلار خو لا د بری لیکونو د ویش نه ځو ساعته وروســته د خپل کور او کلی په خوا تللی وو خو هغه وخت چې دوی کورته ورسیدل او دشپی ډوډی وخو ړله شوه د میوند پلار خپلې مېرمنې ته وویــل ښــه اوس نو ووایه ، د میوند مور ځان نا خبره واچاوه او وه یې ویل څه ووایم ؟
د میوند پلار ورته وویل څنګه بیا دی هیر شول هغه د شینخالی مورتــه چې دی وویل دا پیژندګلوی دخدای په دوستی بدله کړی ، د میوند مــور وویل سړیه یوه خبره وه تیره شوه
نا رینه می نه لید او دومره په خبرو پسی ګر زیدل می نه لیدل.
د میوند پلار ورته وویل ښځې بار اوښ می تر سترګو په پټه مه تیــره وه اخیر زه هم انسان یم ډوډی خولی ته وړم نه غوړوته.
دمیوند مور ورته وویل چې پو هیږی حاجت نه شته چې په دی نیمه شپه له سره تر پا یه ټوله کېسه در ته وکوم او که ډېر شله یې او غواړی چــې درته ووایم نو غوږ ونیسه میوند او شینخالی مینه ســره لــری او غــواړی چې کوزده او واده سره وکړی او میوند تر اوســه دیتــه معطلــه وه چــې خپلې زده کړی پای ته ورسوی او وروسته بیا له تا سره په دی باره کــې سلا او مشوره وکوي اوس چې یې زده کړی پای تــه ور ســولی کــه د ی خوښه وی نودا ګز او دا میدان دا سبا ورشه او میوند ته دا انجلی وغواړه .
د میوند پلار وویل بیا ونه وایې چې بزرګ نه یم زه په هغه ګــړی لا پــوه شوم چې حتمی کومه خبره شته او که ریښتیا در ته ووایم ما خپله چــې دا انجلی څه نومیده نوم یې رانه هیر شو هو شینخالی که هلتــه خلــک ډېر نه وای په هغه محفل کې می ورته خواستګار ی کړی وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د میوند خوښه ده زما لا پرون خوښه وه .
څو ورځې تیرې شوی د میوند پلار دکلی څخه راغی او د میوند دفتر تـه ور غی وروسته له روغ او جوړ څخه د میوند پلار خپل زوی ته وویل ؟
زویه ستا مور د ستا او دشینخالی په باره کې ماته څه وویل چې ستا رضا وی زموږ هم خو ښه ده خودا کار که ژر وشی ښه به وی تر اوسـه مـوږ لا ژوندی یو اوبل دا چې په ژوند هیڅ باور نشته بیا پـه دی خـدای وهلـی جنګ چې لانده او وچ یعنی ګناه کار او بې ګناه ته نه ګوری ړندی مرمی دی د هر چا په تقد یر چې برابره شوه هغه له منځه وړی که خدای وکړی ستا سو ما شومان په خپلو سترګو ووینو دا به لا بله خو شحالی وی .
میوند وویل پلار ه ستا خبره بلکل ټیک ده خو یو څو موده صـبر وکـړو چې موږ خپلې تنخوا ګانی مخواګانی واخلواو خپـل بـار پـه خپلـو اوږو پورته کړو نه دا چې زموږبار ستاسو په اوږو بارشی ، زویه دا کوم بـار نـه دی چې موږ یې نشو پورته کولای خدای (ج) دومره د حلا لو راکړی چې دا بار پورته کړو او بیا دا چې هر زوی په پلار حق لری چې خپل زوی پـه کوزده او واده کړی ، زویه زه او ستا مور دواړه ارمان او هوسونه لرو نـودا یو هوس خو ته کولای شی چې زموږ دا هوس ته پوره کړی .
میوند وویل پلاره چې داسې ده نو له خیره سره دبلی میا شتی په اخیره کې به داکار وکوو زه په له شینخالی سره وګورم چې هغـه پکښـی څـه وایې که مخی یا وروسته مو پر یکړه سره وکوله تاسوته حتمـی خبـر در کوو تلواره د شیطان کاردی .
پلار یې وویل هغه دی نه دی اروېدلی چې وایې په ښو تلوار پـه بـدو تـا مل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند وویل پلاره تر هر څه یې خیر بهتر دی زه حتمی تا سوته خبـر در کوم .
زویه زه خپله له شینخالی سره یو ځل ونه وینم ؟
نه پلاره له هغې سره مه وینه هغه بېچاره ډېره بې جرا تـه ده او پـه دی خبره شر میږی او له بلی خوا هغې ته کومه نا امیدی ونه دریږی او په زړه کې ونه وایې که زما پلار ژوندی وای هغه به هم زما خواسـتګار کـونکې هلک ته ورغلی وای او د هلک سره به یې خبرې کړی وای نه پلاره چـې ور نشی ښه به وی .
د میوند پلار هم د خپل زوی سره ومنله او د شینخالی له لید وڅخه تیـر شو او د خپل زوی سره یې مخه ښه وکړله او د خپل کلی پخوا روان شو .
ما زد یګر نا وخته میوند د شینخالی دکار ځـای تـه ورغـی ځکـه چـې شینخالی په ښار کې کور نه درلود شپه ور ځ په روغتون کـې وه نـو یـه شینخالی ته یې دخپل پلار دراتګ په باره کې ورته وویل شینخالی ورته وویل ډېره ښه خبره دی ورته کـړی دادوه میـا شـتی تنخـوا چـې مـو واخیستله بیا به نو له خیره سره دا د خیر کار سره پر لپسی کـړو او تـر هغو به مورږ هم ځینی ،ځینی د اړتیا وړ شیان واخلو هـر څـه چـې تیـار شول بیا به دوی ته خبر ورکړو .

٥٥ ٥٥

٥٥ ٥٥

پوره یوه میاشت وروسته میوند خپل پلار ته تیلیفون وکړ چـې د را تلـو نکې جمعی په ورځ له خیره سره زمورږ د کوژدی ورځ ده مګر که را تلـی یوازې راشه مور دوی می مه په تکلیفه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بل دا ډېره ګڼه ګوڼه مو نه خو ښيږي او بل دا چې دلته نه زه کور لرم او نه يې شينخالي لری يوازې څو کسه همصينفيان دی او بس ځکه د شينخالي مور هم نه راځی ځکه هغه هم دولتی دنده لری وخت نه لری چې راشی او همدا ددې لاره هم اوږده ده .

هغه وه چې ميوند خپل يوځو د محصلی دوری انډيوالان خبر کړل او شينخالي هم څو همصينفيانی خبرې کړی د جمعی په ورځ دميوند پلار د خپل کوچنی زوی سره راغلل او

دښار په يوه هوټل کې سره کېنا ستل د شينخالي همصينفيانی ديوی او بلی سره ويل ګوه د چا چې خدای سموی هغه ده شينخالي او ميوند هم دولتی دندی پيداکړی او هم اوس دادی کوژده سره کوي موږ خو تر اوسه لا دندی ندی پيدا کړی هری اداری او وزارت ته چې د دندی د غو ښتلو د پاره ورځو يا کمبود نه لری او که ويهم واسطه او پيسی غواړی ، د ميوند همصينفيان هم همدا ډول خبرې کوي

د ميوند پلار خپل زوی ته وويل زويه دا څنګه کوژده ده د ساز او سروز شته نه هم خپل او خپلوان.

پلاره دومره ببر وبار ته ضرورت نشته نو که خلک ډېر وی له يوی خوا مصرف ډېريږی

نو دومره ډېر مصرف ته اړتيا نشته او بل موږ او تا سوبايد د اسلامی شريعت سره ځانونه برابر کړو او بل بې ځا يه او ډېر مصر ف د شيطان کار دی لکه چې وايې المصر فون اخوان لشيا طين.او له بلی خوا که هر څومره خلک زيات راشی او ډېر مصرف وشی والله که څوک خير يوسی درته ووايې نو له خپل وس او طاقت سره بايد کار وشی نه دی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارویدلی چې وایې سړی باید له خپلې بړستنی سره پښې و غزوی زه چې بل څوک بې ځایه مصرف کوي
په ماغزو می ورته په درد کېږی نو دا خو می خپله معا مله وه غیر د خپلې معا ملی موږ او تا سو باید دا بې ځایه رواجونه او دا ملا ماتونکې رواجونه باید او باید له منځه یوسو .
همدغه بې ځا یه رواجونو دلاسه مو ځوانان او پیغلی بې ودنو پاته دی .
کله چې د کوژدی مراسم خلا ص شول د میوند پلار د شینخالی مورته د مبا یل د تیلیفون له لاری اړیکه ونیوله او یو او بل ته یې مبارکې سره وویله .
وروسته د میوند پلار خپل زویته وویل میونده زویه واده به څه وخت وی له خیره سره
میوند وویل پلاره نور نو په دی بې ځایه مصرفونو موملا مه را ماتوه دادی نکاح وتړله شوه حجاب او قبول وشو خوشحالی مو وکوله بس همدا واده دی بل واده ته ضرورت نشته .
دمیوند پلار وخندل او په ټو کو کې یې وویل که داسې اسانه واده وی ماته هم یو داسې اسانه
واده وکړه چې داسې بې جنجاله وی .
پلاره هر کار د سړی په خپل لاس دی که یې په اسانی کوي اسانه دی او که په جنجال کوي یې په جنجال کېږی تا سو او نور ټول خلک واده نه کوي بلکې جنجال ځان ته جوړوی.
دمیوند پلار شپه د خپل زوی سره تیره کړه په سهار د خپل کور او کلی په خوایې حرکت وکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کورته ورسیده د میوند مورته یې دروغجن په وخت کې ورته ووېل مېرمنې دزوی د کوزدی او واده مبارکې درته وایم ، کله چې سره کېنا ستل د میوند مور ورته د چای څخه پیاله ډکه کړه دمیوند مور ورته ووېل سړ یه خنګه مبارکې دی راکړه ستا دی مبارکه وی .

هو مېرمنې درته مې ووېل د زوی کوژده او واده دی مبارک شه ؟

سړ یه واده له کومه شو دا خویوازې کو ژده وه کو ژده .

د میوند پلار ووېل میر منې موږ او تا سو د پخوا زمانې خلک یو په دغو کارونو نه پو هیږو

دوی وای چې د ډېرو خلکو خبرول په واده کې ، بې ځا یه مصرفونه د شریعت خلا ف کار دی هغه وه چې کوژده او واده دواړه یو ځای سره وشول .

د میوند مور لیږ په لوړ اوز سره ووېل ای میونده زویه لاس مې توروه مخ مې پرې تور شو

څه کونډه خودی نه وه کړی چې بې له سازه ، جوش ، خروشه او زما په نه موجودیت کې دی داسې کار وکړ ، د میوند پلار ورته ووېل ډېر ښه کار یې کړی موږ خو نا پامه خلک یو په یوه

واده کولو مو کو لمې ووزی او اخیر هم له ځانونه د شیطان ورونه جوړ کړو تر خیر مو ځان ته شر ز یاتیږی او د خدای په قهر او غضب ځانونه اخته کوو ، ریښتیا ووایه دا دواده دا دومره مصر فونه په کوم کتاب کې راغلې هم د خدای بې امری کوو په لکونو ولور اخلو دزوم کورنی د ولور په خاطر پټې خرڅوی ځانونه وږی تږی کوي او د نورو خلکو د ګیډ و د ډکولو په خا طر دواده په ورځ ان خپلې د شیدو غوا حلا لوی خلکو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ وخوړله په خپله مخه ځی نور يې په زوم خيلو پسی بــلا چــې لــه لوړی مری او که پاتيږی ددوی نسونه خو یوه ورځ ماړه شول.

د ميوند مور وويل ای زما ميونده زويه څنګه دی خطا کړو يوازې دومــره شوی وای چې ستا په واده کې می یواز ی او يوازې خپله نــږور تــر لا س نيولی وای او د مخ په دواړو خواو می ښکل کړی وای زما څومره ارمانونه دی په زړه کې راه ته پريښودل خير خدای دی خير کړی دا چـــې تــه او شينخالی سره خوشحاله ياستی ستا سو خوشحالی زموږ خوشحالی ده .

په دی وخت کې يې دميوند پلار ته مخ راواړاوه ورته يې وويل سبا به می حتمی ميوند ته وروله چې خپلې نا وکې ته يې خپله بر خه ورکړم .

يوازې دوه کوټی په کرايه نيولی دی په يوه کوټه کـــې خپلـــه ميونـــد او شينخالی اوسيږی او بله کوټه د ميلمنو د پاره دی

د ميوند مور وويل زما هغه یوه کوټه بس ده څه شالی خو پکښې نه کرم .

مېرمنې مقصد می دادی چې دوی نوی واده کړی ددوی ملګری دوی تــه د مبارکې دپاره راځی

په هغه يوه کوټه کې به ته کښينی او که به ددوی ميلمانه ؟

سړيه ته ما ورسوه هلته به د یوی کپی ځای پيداشی څه د پــا چــا هـــی تخت خو نه غواړم چې ماته دی د پا چاهی تخت جوړ کړی چې زه هلتــه کښينم، يو ديدن به يې وکوم خپله نږور به يو وار په غيږ کې و نيســـم او خپل زوی به وګورم چې اوس به هغه د پخوا څخه هم ښـــکلی شـــوی وی که نور هيڅ نه وه خپل زوی او نږور خو به يو ځای سره ووينم شپه هم نه کوم ببېرته را ځم يوازې له دوی سره دوه کلمی خبرې کوم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې لېونی شوی يېليږ يې سږه خوره دومره توده يې هم مه خوره دا چې ددوی خبرو ته دی زړه کېږی وا خله دا زما مبا يـل خبـرې ورسـره وکوه اوس خو دادی په يوهٍ ثانيه کې ورسره په خبرو کېږی دوه کلمی نه سل کلمی خبرې خو ورسره وکوه .

سږيه دا شيطان ډبلی دی خدای ور ک کړی که دا نه وای بيا به دی څـه پلمه کولای راکړه ، راکړه دا د شيطان ډبلی چـې د خپلـې نـږور او زوی سره می خبرې وکړم .

د ميوند پلار د خپل زوی نمره ووهله روغ او جوړ يې سره نه وه کړی چې مېرمنې يې ورته وويل

بس ده بس ده لا په خبرو نه يې موړ شوی راکړه چې زه ورسـره خبـرې وکړم .

زويه د خدای په امان مور دی شله ده نه می پريږدی چې در سره خبرې وکړم څنګه شينخالی هم ښه ده هو پلاره هغه هم ښه ده دادی له خپلې مور سره خبرې وکړه .

مورې يې هغه ددې په خبره د شيطان ډبلـی واخيسـت او وه يـې ويـل ميونده زويه تر تا جار شم تر تا قر بان شم مبارک دی وی سل واره نه زر واره د مبارکوي درنه خفه يم خفه يم داسې خو څوک نه کوي اخيـر تـه می زوی يې نهه ميا شتی می په خپله ګيډه کې ګر زولی يـې زحمتونـه می در سره ګا للی مور څه د ميری په ستر ګه دی لا راته ونه کتل .

مورې خفه کېږه مه له دی ځايه د لا سونه ښکلو مه ، نه می غو ښتل چې په دی خرابه لارهاو په دی جنګو کې تا سوته زحمت در کړم که ژوند وه بيا به موږ دواړه ستا خدمت ته دالته درشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی و خت کې شینخالی کو تۍ ته را دننه شوه میوند ته یې په قــراره وویل ځوک دی له چا سره خبرې کوي ، میوند د ګوشی د خبرو په ځــای لا س کېښود ا هسته یې وویل مور می ده مور ، شینخالی د خپلې پــزی په نیما یې ګوته کېښوده او په قراره یې وویل پزه مــی پــری شــوه پــزه میوند خپلو خبرو ته اوږد والی ورکړ مورې خفه نشی لا ســونه او پښــی دی ښکلوم.

زویه پروا نلی چې تل سو دواړه ســره ســره خــو شــحاله یاســتی مــوږ خوشحاله یوچېری ده شینخالی لور می ،مور جانی داده ســلامونه درتــه وایې زما له څنګه ولاړه ده .

الله د څنګ له دریدو یې لا ځار شم.

بلی، بلی مورې غږ دی ښه نه راځی سم ځای ودریږه ، مــور بېچــاره نــه پوهیده چې سم ځای څنګه وی نو یې وویل زویه دادی سم ځای سات د پلار له کټه سره ولاړه یم .

موی سم ځای مقصد لیږ په لوړ ځای ودریږه.

مور یې د بام په ځینو لیږ پورته شوه ، زویه اوس مــی غــږ اوری هــوکې مورې او س صح شو.

په دی وخت د میوند مور وویل زویه شینخالی تــه ووایــه چــې راســره خبرې وکړی .

مبوند د شینخالی خواته داسې وکتل چې یعنی راسه له مــور ســره مــی خبرې وکړه شینخالی لکه چې شر میدله د لاس پــه ښــورولو یــې د نــه ځواب ورکړ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې مور وویل زویه شینخالی چېری ده ورکړه چې خبرې ور سره وکړم.

خو خیر شینخالی مجبره شوه تیلیفون یې واخیست نو یې په قراره میوند ته وویل څه ور ته ووایم ، میوند په قراره دوه ځلې ورته وویل سلام . سلام وکړه .

مورې سلام ، سلام .

د هغې خوانه د میوند مور وویل ، وی لوری ته یې سل واره وعلیکم سل واره ، واره څنګه ښکلی غږ دی دی لوری جوړه خو یې ګوره ، ګوره ماته د خواښی په ستر ګه ونه ګوری زه دی مور یم مور خدای په تعویزو لور نه را کوله دا دی دلور مور هم شوم ، خو کاشکې

ستا سو په واده کې زه وای او هغه ارمان چې مې په زړه کې وه هغه ارمان مې ختلی وای خیر چې تیر شوه هغه تیر شوکه خیر وه بیا به وګوری چې زه دی خواښی یماو که په رینښتیا ستا مور یم ،

مورې له مانه خفه نشی میوند ته می ډېر وویل چې تا واده ته راولی ولی را سره یې ونه منله ما ملا مته نکړی .

په دی وخت کې د میوند پلار وویل مېرمنې د مبا یل پیسې دی ټولی خلا صی کړی ما ته هم وار را کوي چې د شینخالی سره خبرې وکړم، د شینخالی او د میوند د مور خبرې لا نه وی خلا صی شوی چې تیلیفون د میوند پلار ور ځینی واخیست .

د میوند پلار شینخالی ته وویل څنګه یې لوری خفه شوی خو نه یې څو دقیقی یې خبرې لا نه وی سره کړی ببله دی چې د یوه او بل سره مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وکړی چې د تیلیفون پیسی خلا صی شوی د میونــد پــلار وویــل د تیلیفون پیسی خلا صی شوی .
د میوند مور وویل خاوری دی دا دشیطان په ډبلی شی دا هم لکــه ددې دولت ما مو رین بې پیسو خبرې لا نکوي . د میوند پلار وویل اوس زمانه د پیسوده د میوند مور یې خبرې پری کړی او ورته یې وویل له یاده مــی ووتل چې درته ووایم د شینخالی مور په واده کې دوه ؟
نه ، نه د شینخالی مور هم نه .،نو څنګه بیادی د شیطان پــه ډبلــی کــې خبرې ورسره وکړی .
نه با باهغه وخت می له ډېری خوشحالی تــه لا لــه یــاده وتلــی وی تــه دشینخالی د مور خبره کوي .
سړیه ولاړ شه ودی د شیطان ډبلی ته پیســی واچــوه چــې زه ور ســره خبرې وکوم . میر منی د هغې لمبر راسره نشته چې ورته زنګ ووهم ،.
سړیه لمبر به یې له شینخالی واخلو ته لاړ شه پیسی ور واچوه .
د میوند پلار له کوره د وتلو په وخت کې وویل رینښتیا یې ویلــی چــې د واده نه په ډلو ډېری لاړی .
میر منی یې ور پسی غړ کړ فکر دی ونیسه چې ډېری پیسی ور وا چوی چې زه ډېری خبرې ورسره کوم ، هغه بېچاره کونډه ښځه ده په زړه کــې کومه ګیله مانه ورته ونه دریږی .
وروسته د میوند پلار راغی د شینخالی مورتــه یــې زنــګ وواهــه اول د میوند پلار خبرې ورسره وکړی ، وروسته بیا د میوند مور د شینخالی لــه موره سره تر هغه خبرې وکړی تر څو هغه ددې په خبره چې د شــیطان په ډبلی کې پیسی خلا صی شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ه ه ه ه

ه ه ه ه

دلته نو پوره يوکال او څو مياشتی تيری شــوی چــې شــينخالی خپلــې مورته تيليفون وکړ او ورته يې وويل چې په دی څو ورځو کې مور کيــږم ددې خبرې په اوريدو سره شاه پرو ډېره خو شحاله شوه ډېر ژر لاړه او د خپل زوی شمشاد په کارتوسو سوری ، سوری شوی ځانگو يــې راوړه او دوه ورځې وروسته د خپلې لور شينخالی کورته يې ځان را ورساوه .

په دوهمه ورځ يې خپلې لور شينخالی ته وويل لوری دا دوه ورځې چــې درته گورم د ماشوم زيږيدو ته ډ يره وارخطا راته ښکا ری هــيڅ فکــر او انديښنه مکوه باور وکړه له هغې ورځې چــې ســتا د اميــد واری خځــه خبره شوی يم هره چار شنبې د بابا صيب زيارته ته تلم ســتا او ســتا د ماشوم د پاره مې د با باصيب په زيارت کې کا کونه پخول او خيراتول مې باباصيب ډېر ښه شخص تير شوی له خدايه را دوری په ده باندې عقيده لرو يوازې زه نه ټول خلک يې ننگوی د هر چا مشکل حل کوي هر څوک خپل مراد ته رسوی زما خو په زړه کې هيڅ انديښنه نشته هر څــه مــی باباصيب ته پری ايښی خدای مهر بانه دی .

څلور ورځې تيری شوی په پنځمه شپه د شــينخالی زوی پيــدا شــو، د سهار د لمر ختلو نه وروسته شاه پرو ملا ر اوست او د کوچنی ما شوم په غوږ کې يې اذان وکړ شاه پرو هم ملا ته برابر کړی سوغات ورکړ.

د ماشوم د پيدا ينبت په دريمه ورځ بايد ملا راغلی وای او پر ماشوم يــې نوم ايښی وای خو د شينخالی مور نور د ملا د راتــگ ســره مخــا لفــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوده او وه یې ویل چې پر ما شوم زه خپله نوم ږدم هغه وه چې میونــد او شینخالی ورسره ومنله .

شاه پرو په کوچنی ماشوم لمسی د خپل شهید ماشوم زوی شمشاد نوم ورباندې کېښوداو ماشوم یې را وا خیست د شمشاد په کار توسو ، سوری شوی ځانګو کې یې پری با سه پیغلو ، ا نجونو او سپین ســرو د نــوم پــه ایښودلو سره داریا و ته چمبې ور واچولی داسې داریاوی و هلی کېــدلی او داسې سندری ویلی کېدلی چــې د شــینخالی د روغتــون همکــارانی داکترانی او داکتران هم راغلی وه او د میوند د فتر اندیوالان او قا ضــیان هم راغلی وه د خو ښی او خو شحالی سازونه غږیدل او په بله کوټه کــې ملا یانو او هغه چا چېقران کریم لو ستلای شوای د قران کریم ختم پیل شوی وه.

وروسته له څو شپو او ورځو شــاه پــرو د خپلــې لــور شــینخالی او زوم میوندڅخه رخصت واخیست او د شمشــاد د مــخ پــه ښــکلولو ســره د شینخالی له کوره ووتله او خپل ولایت او سیمې په خوا یې حرکت وکړ .

٥ ٥ ٥ ٥

٥ ٥ ٥٥

کله چې شمشاد پنځه کلن شو نو یې خپلې مورته وویل دا هلکــان چــې ښو ونځی ته ځی ماته ډېر خوند راکوي زه به څه وخت ښونځی تــه ځــم مور یې ورته وویل زویکه کله چې له خیره سره اوه کلن شوی ښــوونځی ته شا ملوم تر اوسه لا کو چنی یې، خوشمشاد به داخبره هر وخت ورتــه کوله خو کله چې شپږ کلن شو مور او پلار یې ډېر په تکلیف کړل اخیــر په شپږ کلنی یې په لمړی ټو لګی کې شامل کړ په ټول ټــولګی کــې تــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هم کوچنی وه او هم په ونه تر نورو ټیټ وه ، شمشاد ښوونځی ته تر ټولو پاک ، پاک کالی اغوستل او تر ټولو به وختی یې ځان ښوونځی ته رساوه هغه د لمړی ټولګی څخه تر اتم ټولګی پوری تر ټولو لا یقه او هر وخت به اول نمره او د د رسی کال په اخیر کې به د اداری لخوا ستا ینلیک هم ور کول کېده.

په اتم ټولګی کې وه کله چې شمشاد د ښوونځی په لور روان وه چې دلوی واټ منځ کې

ځا نمرګی بر ید وشو او شمشاد هم په پښه باندې سخت ټپی شو مور او پلار یې تر ناوخته خبر نه وه خو کله چې ما زدیګر کورته را نغلی د هغه نه وروسته یې مور او پلار په لټه کې شول چې وروسته له ډېرو منډو ترړو یې شمشاد د ښار په روغتون کې د بې هو ښی په حا لت کې پیدا کړ په دوو ، دریو ورځوکې دمیوند مور ، پلار او دشینخالی مور هم خبرې شوی وی دادی

بر ابر روغتون ته ورغلی ښه وو د شمشاد روغتیا یې حالت د پخوانه ډېر ښه شوی وه .

دشینخالی مور وویل کوم ځای یې ټپی شوی دی د میوند مور وویل کېښه پښه یې ټپی ده .

څو اونی شمشاد په روغتون کې وه وروسته له دریو اونیو څخه یې کورته یووړ خو پښه یې

ښه نشوه اخیر یې بهر ملک ته یووړ دوه دری میاشتی هلته تر درملنی لاندی وه او چې کله ښه شو ببرته خپل هېواد ته راغلل کله چې شمشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورته راغی او د شاه پرو زړه صبر شوچې شمشاد اوس ښه دی بیا نو خپل کلی ته لاړه .
کله چې شمشاد له بهر څخه راغی د ښوونځیو کلنی ازمـوینی خلاصـی شوی وی په راتلونکې کال کې ښېر ته په اتم ټولگی کـې خپلـو درسـوته دوام ورکړ په دی کال کې هم اول لمبر بریلی شو
او په ژمی یې د نهم ټولگی کتا بونه وویل او د لیقت ازموینه یـې ورکـړه بریالی شو او د خپلو پخوانیوهم ټو لگیانو سره یو ځای شو.
شمشاد څو کاله وروسته له دوولسم ټو لگی څخه خلاص شو او د کانکور ازمو ینه یې هم په بری سره تیره کړه او د انجنیری پو هنځی ته بر یا لی شو
شینخالی خپل زوی شمشاد ته وویل دادی بیا هم زما د پلا ر گنی ښـې ښانی په تا کې لیدلی کېږی دادی ته د خپل نیکه کېصر خـان غونـدی شوید انجنیری فاکولتی ته بریالی شوی خدای(ج) د وکوي چې تـه هـم لکه خپل نیکه کېصر خان داسې لایقه انجنیر شی او د خپل نیکه نوم را ژوندی کړی .
شمشاد هم هروخت که به په ټولگی کې ناست وه او که به یې لـه ځانـه سره مطالعه کوله او یا یې درس وایه د خپلې مور دی خبرو چـې خـدای وکوي چې ته هم د خپل نیکه په څیر لایقه انجنیرشی په مغزو کې سـره گر ځیدله او را گرځیدله تر څو چې د انجنیری فا کولته یې د لوړو نمـرو په اخیستلو سره پای ته ورسوله.
شمشاد په هغه ښار کې چې یې انا یعنی د شینخالی مور او سـیدله پـه هغه ښار کې د انجنیر په تو گه مقرر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد په هغه ښار کې داسې نقشې جوړې کړې او داسې تعمیرونه یــې جوړ کړل چې ښار بلکل بل ډول شو ښار داسې ښکلی شو لکه پیغله چې دواده په شپه په سینګار ښکلې شوی وی
ډېر سیلا نیان له نورو ښارونه دی ښار ته د سیل د پاره را تلل.
انجنیر شمشاد په ټول ښار او سیمه کې داســې مشــهور شــوچې ټولــو ښاریانو پیژا نده هر ځا ی او هر چېرته چې به دوه کسان سره ناست وه د انجنیر شمشاد صفتونه او تعر یفونه به یې کول او همدا رنګه کله چې بــه د ښاریانو په منځ کې د انجنیر شمشاد صفتونه کېدل د نا ســتو کســانو څخه به ضرور یوه نه یوه ویل انجنیر شمشاد به ولی لا یقه ، پوهه،او ښــه سړی نه وی اخیر د انجنیر کبصر خان لمسی دی .
انجنیر کبصر خان که دغو ټو پکېانو او بد ماشا نو نــه وای شــهید کــړی زموږ ښار به لا پخوا داسې ښکلی شوی وای .
 نو څکه هر سوداګر او یا هر هغه چا چې به نوی مغازه ، مارکېټاو یــا هــم کور جوړاوه نقشې به یې انجنیر شمشاد ورته جوړولی نــو ددې ښــار او ددې سیمې ټولو وړو او زړو انجنیر شمشاد پیژانده که یې مخا مخ نــه وه لیدلی خو د نوم سره یېښه اشنا وهاو پیژانده یې .
خو د ورځو نه یوه ورځ انجنیر شمشاد د ښار په منځنی برخه کــې یــوه ودانی ولیدله چې د ښار په منځ کې نیمګړی ولاړه ده ډېــر خــوا ښــینی شوخو ددې ودانی له څنګه یې له یوه دوکانداره و پوښتل، حاجی کاکا دا ودانی د چاده او ولی نیمګړی پاته ده څنګه خاوند یې پیسی نلری او کــه بله کومه کېسه ده ؟
دوکاندار وویل ښه ته انجنیر صیب شمشاد خان یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد وویل هوکې حا جی کا کا زه انجنیر شمشاد یم.

دوکاندار ورته وویل، انجنیر صیب دا نیمګړی ودانی چې تــه وینــی ددې مانۍ نقشه هر څه ستا د خدای بخښلی نیکه کېصر خان جوړه کړی ، دا نیمګړی مانۍ یې هم جوړه کړی ډېر کلونه د هغه وخت نه را په دی هــوا تیر شول ددې مانۍ نقشه هم ستا د شهید نیکه سره وه هیڅوک په دی نقشه نه پو هیږی چې دا نیمګړی ودانی ودانه کړی .

انجنیر شمشاد چې دا کېسه واوریدله ډېر خوا ښینی شو او تما مــه ورځ په فکرونوکې تیره کړه او ما ښام نا وخته د شینخالی مور د شمشــاد انــا چې شمشاد ته وکتل یو څه خفه او اند یښمن غوندی ورته ښکاره شونو یې خپل لمسی شمشاد ته وویل شمشاده زویه نن ناوختــه هــم کورتــه راغلی او خفه غوندی ښکاری په خپل مور او پلار پسی خفه شوی یېــاو که دی د خپلو همکارانو سره کومه خبره لاندی باندې کړیده.

شمشاد وویل نه می له چا سره جنګ کړی نه په مور او پلار پســی خفــه شوی یم یواز ی اویوازې می نن په ښار کې یوه نیمګړی ودانی لیدلی نــو دهغې نیمګړی ودانی په لیدو سره یو څه پر یشانه شوی یم.

د شمشاد ان ورته وویل هغه د ښار په منځکې نیمګړی ودانی راته ښــی ،زه خپله چې هغه ووینم راته ژړا راځی د هغې ودانــی نقشــه خــو ســتا شهید نیکه کېصر خان جوړه کړی کله چې دا ودانی نیما یې ته ورســیده ستا نیکه شهید شو او دودانی تر اوسه نیمګړی پاته ده ځکه چې له یوی خوا دی خدای وهلی جګړی چاته وخت ورنکړ، واکدارانو هم څومره ســر پسی ونه ګرځاوهاو له بلی خوا ټول خلک د یوی ګولی ډوډی د پیداکولو پسی ورک او مها جر وه او همدارنګه یو یا څو کســه انجنیــران چــې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته ددولتی کارنه په مو یسیسو او انجو ګانو کې ښه تنخوا ورکوله په دولتی ادارو کې انجنیر په دم او تعو یزنه پیداکېدهچې نموړی نیمګړی ودانی نقشی مقشی یې سره برابری کړی وای او نور د ښار واکداران یې هم ځومره په کېسه کې نه وه ځکه چې دوی هم د خپلو جیبونو د ډکولو او د ډالرو په پیدا کولو پسی یې پښی را لوڅی کړی وی د ښار دابادولو، هېواد او خلکو ته د خدمت په خوا بلا وهلی ووچې قدمونه پورته کړی وای یوازې خپلې شپیاو ورځې یې تیرولی او په خپله ښه پسی ګر ځیدل همدا ادی چا خبره لو ته یې ایښودله او تیریدلد هېواد دراتلونکې په کېسه کې نه وه په هغو کارونو کې چې ډالری ورته پیدا کېدلی هغه کا رونه یې کول نو ددې مانی په جوړولو کې به څه خاوری ورته پیدا شوی وای نو ځکه یې په فکر کې لا نه وه ..

اوس چې ته راغلی یې د خپل نیکه په پله پل کېږده دا بهادری ته وکړه .

شمشاد خپل سر یو څه راپورته کړاو خپلې انا ته یې داسې وکتل چې نوزه یې دا دومره وخت نه خبرولم بیا یې د چای پیاله راپورته کړهاو خپلې انا ته یې وویل ښه ته چې ددې نیمګړی ودانی له کېسی ځخه خبره وی زه دی ولی نه خبرولم ؟

د شمشاد انا په دی چې ګواکې زما لمسی ته په زړه کې څه ور ونه ګرزینو یې ورته وویل .

شمشاده زویه زه اوس سپین سری شوی یم د شپی چې ډوډی وخورم سهار می بیا په یاد نه وی چې تیره شپه می څه خوړلی وه خیر په هر صورت شمشاد هم د خپلې انا په خبره یو څه پوهه شواو و پو هیدهچې دانا می دا خبره د خولی وه نه د زړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد هغه شپه تر سهاره و ېښه تیره کړه او په دی ســبا هــیڅ خپلــې دندی ته لاړی نه کله چې یې انا له کوره د سواد دزده کړی دندی تله نــو یې شمشاد ته ووېل زویه نن څنګه دندی ته تر اوسه لا نه یې تللی ؟
شمشاد ورته ووېل نن می سر یو څه خوږیږی نن دندی ته نه ځم.
کله چې د شمشاد انا له کوره ووتله شمشاد پنسل،خط کش او کاغــذ را واخیستل او د خپل نیکه نیمګړی ودانی یې په مغزو کې را وګرزولــه او د نقشی په جوړولو یې پیل وکړما زدیګر لا نه وه شوی چې انا یې راغلــه او شمشاد نقشه جوړه کړی وه ښېله دی چې انا خبره کړی په دا بله ورځــد هغه ښاروکمن ته ورغی او د نیمګړی ودانی نقشــه یــې تــر مــخ ورتــه کېښوده هغه وه چې ددولتی لوړو چار واکو څخه امر او د ودانی د مصرف امرونه واخیستل او د ښار د منځ د نیمګړی ودانی په جوړولو پیل وشــو څو میاشتی نه وی تیری شوی چې دا نیمګــړی ودانــی د جوړ ېــدو کــار سر ته ورسیده ټول ښاریان هک، پک پاته شول دا نیمګړی ودانــی چــې سر ته ورسیده او جوړه شوه داسې ښکلی او ښا یسته ښکاریده چې پــه ټول ښار او سیمه کې یې ساری نه درلود په ټول ښار کې چــوک، چوکــه شوه ، اوازی شوی چې د انجنیر کبصر خــان نیمګــړی ودانــی د انجنیــر شمشاد لخوا جوړه شــوی ده او داســې ښــکلی ده چــې ددې ودانــی د ښکلیتوب خبرې د هر ښاری په ژبه پرتی وی ددې ودانی د پرانیستلو د پاره د ولایت واکمن را غو ښتل شوی وواو د ودانی ددروازی پــه دیــوال کې یوه ډبرینه لیکله شوی وه او یوه سره ټوټه ور باندې ځړ یدله نو ددې ودانی د پرانیستلو مراسیم یوازې ددې سری ټوټی په ټولولو سره کېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د ښار واکمن د پرا نیستلو په مراسیمو کې ګډون وکړاو ددې سری ټوټی په ټو لولوسره یې ولیدل چې په ډبرینه داسې جملی لیکل شوی وی.

ددې ودانی مهند سی او نقشه د شهید انجنیر کبصر خان لخوا تر تیب او دیزاین شوی او دده دلمسی انجنیر شمشاد په واسطه جوړه او ګټې اخیستنی ته چمتو شوه .

بس همدومره.

د پر ا نستلو د مرا سمو نه وروسته د ولایت واکمن لخوا انجنیر شمشاد ته یې یو ستا ینلیک او یو څه نغدی پیسی یې د انعام په ډول ورکړی .

په همدی ورځانجنیر شمشاد ما زدیګر وختی په داسې حال کې چې د خو شحالی څخه په جامو کې نه ځا ییده کورته راغی شاه پرو چې خپل لمسی ولیده حیرانه شوه چې انجنیر شمشاد نن ځومره وختی کورته راغی او شمشاد خو ښاو خو ښحاله په ستر ګو ورته ښکاره شو.

نو شاه پرو ورته وویل؟

شمشاده زویه نن خو راته ډېر ښا یسته ، ښکلی او خوښ ښکاری .

شمشاد ببله دی چې خپلې انا شاه پروته څه ووایې او یا خپل بو ټونه وکاږید تلو یزیون خواته ور تیر شو تلو یزیون یې چالانه کړڅو دقیقی لا نه وی تیری شوی چې د تلویزیون د ماښام خبرونه پیل شول نو شمشاد خپلې انا شاه پرو ته وویل راشه غوږ شه چې خبرونه څه وایې ؟

د شمشاد انا شاهپرو وویل زویه د تلو یز یون په خبرو می سر مه خوږ ه وهداسې خبره خو والله که واورو چې پری خوشحاله شوببله د اسی خبرو چې پری خفه ، پریشانه او جګر خونه شو، اوس به بیا په خبرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زمونږ د هېوادوالو د مړینی او ژوبلی خبرې وی خدای را وستی ده څه وکړو له هری خوا چې وژل کېږی بیا هم همدغه افغانان دی چې یو د یوه په نوم بل د بل په نوم سره وژنی دوی ته دی خدای (ج) سمه لار وروښیی او یا به یې هم مکتب سو ځولی وی او یا به یې روغتون سوځولی وی او یا به یې هم کوم پل وران کړی وی او یا به یې د سړک جوړولو موټران په غنیمت وړی وی یا به یې هم د کوم هېواد وال تریاک او چرس نیولی وی ولا که داسې خبره واوری چې زړه مو پری را پورته شی.

خو انجنیر شمشاد خپلې انا ته عذر او زاری وکړی او ورته یې وویل همدا نن زما د پاره خبرونه واوره او هغه مازدیګر چې دی راته وویل چې ولی نن دومره خو شحاله یې پریږده چې ستا ددې خبرې ځواب نن تلویزیون در کړی .

شاه پرو د شمشاد انا هم راغله تلو یزیون ته نژدی کښینا ستله که څه هم په ستر ګو خو اوس لیږ ضعیفه او درنده شوی وه خو په غوږو کې اوس هم لا تکړه وه او خپل دوه غوږونه یې د تلو یزیون خبرونو ته څلور کړی وه . کله چې د تلو یزیون خبرونه پیل شول د خبرونو په لړ کې داسې یو خبر واو ریدل شو، نن د ښار د واکدار لخوا د ښار د منځنی برخی هغه ودانی چې د انجنیر کېصر خان لخوا څو کاله پخوا نقشه او دیزاین شوی وه او انجنیر کېصر خان شهید شود هغه د لمسی انجنیر شمشاد په لاس یې نقشه دیز این جوړه او د ګټې اخیستلو د پاره چمتو او پرانیستله شوه چې نموړی تکې د نموړی ودانی د پرانستلو په ډېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکل شوی انجنیر شمشاد ته ددې خدمت په ویاړ یو ستا ینلیــک او یو څه نغدی پیسی هم د انعام په تو ګه ور کړلی شوی.
انجنیر شمشاد هغه ستا ینلیک او نغدی پیسی خپلې انا ته ور وښــودلی ...
شاه پرو د شمشاد انا چې دا ستا ینلیک ولید او دا خبره یې د تلویزیــون له لاری واوریدله ولاړه شوه شمشاد یېد مخ په دواړو خواو ښکل کړ او د خپل بکس څخه یېیوه د سرو زرو ګو تمی را واخیستله او ششمشاد تــه یې وویل دا سوغات زما له خوا و منه .
شمشاد چې د سروزرو ګوتمی ته وکتل نو یې وویل ؟
انا دا ګوتمی خو ښځېنه ګوتمی ده په دی زه څه وکړم دا واخله دا ببېرتــه زما لخوا تا ته سوغات ده قبوله یې کړه .
شاه پرو وویل زویه خیر دی چې ښځېنه ګوتمی ده د ښځې څښتــن بــه شی بیا به یې هغې ته ورکړی او دا ګو تمی ډېره تا ریخــی ګــوتمی ده دا ډېره یاد ګاری ګوتمی ده دا لورونی درکوم او دا به له خیره ســره ســاتی هر وخت چې دی واده وکړدا به ستا د کو ژدنی وی او خپلې مورته به یې لا هم نه ورکوي ، څکه تا د خپل نیکه نوم را ژوندی کړدا ګوتمی هم ستا د نیکه انجنیر کبصرخان د لاس ده چې ماته یې راکړی وه او بیــا یــې د ګوتمی د غلا کېدو چې ټو پکبانو غــلا کــړی وه د انجنیــر کبصــرخان د شهادت د خپل زوی د شهادت او د قوماندان حضرت خان د میر منــی د ناروغی او بیا د هغې جوړېدل او بیا د ګوتمی د سوغات په توګه یې ســتا مور ته او ستا مور ببېرته ماته راکړه ټوله کبسه یې ټکې پــه ټکــې ورتــه وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشاد چې د ګوتمی دا کېسه له سره تر پا یه واوریدله نو بېله ځنډه یې ګوتمی واخیستله او په خپل بکس کې یې قلف کړه.
په دی وخت کې د شمشاد انا شاه پرو خپل لمسی شمشاد ته وویل تـا خپل پلار میوند او خپلې مور شینخالی ته تیلیفون ونه کړچې داسې بری می په برخه شویدی.
شمشاد وویل نه ما ورته تیلیفون نه دی کړی دوی به یې هم په خبرو کې واوری شاه پرو یووار شمشادته مخ راواړاوه او ورته یې وویل ته د مـور او پلار په قدر څه پو هیږی دوی چې خبر شی څومره به خو شـحاله شـی زوی نلری ځکه د مور او پلار په قدر نه پو هیږی .
شاه پرو شمشاد ودی ته و هڅاوه چې خپل مور او پلار ته تیلیفون وکړی کله چې شمشاد خپل پلار تـه تیلیفـون وکړمبـا یـل د شمشـاد مـور شینخالی واخیست او ورته یې وویل د انا سره خبرې وکړی شـاه پـرو د خپلې لور شینخالی سـره د روغ او جـوړ څخـه وروسـته ورتـه وویـل شینخالی لوری میوند دشمشاد پلار چېری دی شـینخالی ورتـه وویـل دادی دلته ناست دی د تلویزیون خبرونـه خـو دلتـه اوس پیـل شـول خبرونه اروی.
شاه پرو ورته وویل ستا سو د زوی شمشاد د بریـالیتوب مبـارکې درتـه وایم هغه د خپل نیکه کېصر خان نوم ژوندی کړ .
په دی وخت کې شینخالی په تیلیفون کې په خپلې مور شـاه پـرو غـږ وکړهغه دی دلته یې هم په تلویزیون کې ښکاره کوي ، مورې هغه دی یو نفر چې ښکلی دریشی یې په ځان کې ده شمشاد زوی ته می یـو کاغـذ ورکوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوموريې موږ يې هم وينو دا سړی څوک دی چې شمشاد يې په غيږ کـــې کلک نيولی دی ؟
د شينخالی مور ورته وويل دا ددې ولايت والی دی چې شمشاد ته ســتا ينليک ورکوي نغدی پيسی يې هم ورکړيدی.
په دی وخت کې د تيليفــون غـــوږی د شمشـــاد پـــلار قاضـــی ميونــد وا خيستله د خپلې خوا ښی يعنی د شينخالی له موره ســره يــې د روغ او جوړ نه وروسته يې له خپل زوی انجنير شمشاد سره پـــه تيليفـــون کـــې سره په خبرو شول د انجنير شمشاد پلار قاضی ميونـــددا لانـــدی ټکـــې خپل زوی ته وويل.
زويه ددې بريا توده مبارکې درته وايم د تلويزيون په خبرو کې می ســـتا دبريا خبر واوريده د ولايت والی او نورو ښاريانو چې ته په غيږ کې نيولی وی او تا ته يې مبارکې در کوله ما د تلويزيون خبرونه پوره واوريدل زمـــا شمله دی لوړه کړه زه له ډېری خو ښی په جامو څه په ټوله کوټه کـــې لا نه ځاييد لم ستا د برياليتوب سره زما شمله د شمشاد د غره له څـــوکې لوړه راته بريښيده ، زويه په تا او ستا غوندی د وطن با غيرته، با همتـــه ، صا دقه او ريښتينو ځوانا نو چې د وطن او خاوری په ريښـــتنی خـــدمت کوي وياړم تا ته او ستا غوندی د نورو ځوانانو د لا زياتو بر يا ليتو بونو په هيله د خدای په امان ستا دعمر د اوږدوالی او خوشحاله ژوند په هيله.
د انجنير شمشاد مور شينخالی د تيليفون غوږی وا خيستله خپـــل زوی انجنير شمشاد ته يې دده د بريا او برياليتوب د مبا رکې هيلی ورته خـــر ګندی کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه تیره شوه په دی سهار د هېواد پــه ټولــو ورځ پــاڼو کــو د انجنیــر شمشاد نوم او عکسونه چاپ شوی وه .
هلته د سواد دزده کړی په ښوونځی کې د انجنیر شمشادانا شاه پروته د ښوونځی زده کوونکــو، ښــوونکو،دلته پــه زیژنتــون کــې د شــینخالی همکارانواو قاضی میوند ته هم د دفتر همکارانو ، اشنا یانو ان تردی چې د انجنیر شمشاد همدوره او همصنفیانو چې دا ورځپا نې ولیدلی له هری خوا د شمشاد انا شاه پرو ، دشمشاد پلارقاضی میونداو د شمشــاد مــور شینخالی ته تردی چې د هېوادله نورو ښــارونود مبــارکې تلګرامونــه او تیلیفونونه کېدل.
څواونی وروسته قاضی میوندد خپلې مېرمنې شینخالی سره د خپل زوی شمشاداو د شینخالی د مور د لیدلو دپاره ځکه چې انجنیر شمشــاد تــه ددولت لخوا یو کور ورکړل شوی وه د کور د مبارکې دپاره او دده د بریاد مبارکې دپاره ورغلل.
قاضی میونداو شینخالی د خپل زوی شمشاد دبریااو د کور دمبارکې پــه ویاړیوه ښه دریشی د سوغات په ډول شمشاد ته جوړه کړی وه اوخپــل زوی شمشاد ته یې ورکړه .
د دوو ورځو په تیرولو سره خبر راغی چې د شاه پرو مور چې د شینخالی انا کېږی د هغې سختی نا روغی خبر راورسیده شاه پرو، میوند،شنخالی او شمشاد ټول په یوه ځای او ګډه سره
د شاه پرو دمور پو ښتنی ته روان شول.
کله چې دوی د شاه پرو د مور کورته ورسیدل د شاه پرو د مور پــه کــور کې د ښځو او نارینه و داسې ګنه ګونه وه چې د تیریــدو او را تیریــدو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره د پښې ايښودلوځاى نه وه ،شاه پرو، شينخالى ،ميونداو شمشاد ټول و پو هيدل چې څه خبره ده .

شاه پرو او شينخالى چې د ښځو کوټې ته ننو تلى د شاه پرو پر مور کفن غوړيدلى وه

د شاه پرو او شينخالى له خولى نا څا په چيغيا بغارى ووتلى.

په دى وخت کې د کلى د ملا صيب غږ شو او وه يې ويل هله ژر شى چې مازديگر نژدى دى

جنازه د مازديگر له لما نځه نه مخکې بايد خاورو ته و سپارله شى هغه و چې څو شيبې لا نه وى تيرى شـوى چــې د شـاه پـرو دمـور جنــازه وا خيستله شوه ان تر هديرى پورى د نارينه و سـره يـو ځايشــاه پــرو او شينخالى د خپلې مور جنازه بد رگه کړه .

کله چې جنازه خاورو ته و سپارله شوه کليوال لــه هــد يـرى را غلــل د مازديگر د لما نځه اذانونه وشول ټولو خلکو او کليوالو د مــازديگر د لمــا نځه د ادا کولو نه وروسته خپلو کورونو ته ستا نه شول.

شاه پرو او شينخالى د خپلې مور او انا د غــم پــه ټغر(کمبلــه) لا نــه وى کېنستلى چې په کلى کې چو ک چوکه شوه چې هله د کلى ښوو نځــى ته يې اور اچولى د کلى سپين ږيرى او ځوانان په منډه ، منډه د کلــى د ښوو نځى خواته لاړل کله چې کليو ال ښوو نځى ته ورسيدل گورى چې ښوونځى په تورو لو گيو پټ دى د ښوونځى خد متگار هم په وينــو کــې تک سور پروت دى ښوونځى ته نژدى د ټو پکو ډز هار دى ، ملى پوليس سا حى ته ننوتى وو د ملى پو ليسو يو څو سربازان د ښــوونځى داور پــه وژلو بو خت وو او ځينى يې له مخا لفينو سره په توده جگړه لگيا وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پو لیسو امبو لانس راغی او د ښوونځی خد متګار چې ټپی وهغــه یــې روغتون ته ولیږ داوه

د ما ښام تیاره لا نه وه خپره شوی چې د ښوونځی اور هــم د پولیســو او کلیوالو په مر سته مړ شو او جنګ هم ارام شــود مخــالیفینو څخــه دوه کسه وژل شوی وو او دری کسه یې ژوندی دپولیسو لاســته ور غلــل او نور مخا لفین په تیښته بر یالی شوی و.

دری کسه مخا لیفین چې ژوندی نیــول شــوی وه پولیســو د تحقیــق او پلټنی د پاره له ځانه سره وړی وو.

د ښوونځی خد متګار په روغتون کې کله چې دده له ورانــه څخــه یــې کارتوس و کېښ او وینه یې ودریده وروسته له څو سا عتونو پــه هــوښ راغی تر دی وخته پوری د پو لیسو د پلټنی کار کوونکې ورته ناســت وه کله چې ټپی شوی د ښوونځی خدمتګار په هوښ راغی پــو ښــتنی او در ویزنی ورنه پیل شوی .

د ښوونځی خدمتګار د پوښتنو په ځواب کې داسې وویل ؟

د ا ټو پکبان پوره لس کسه د ښوونځی انګړ ته را ننوتل په اول کې یې زه د ټو پکو په قنداغونو ووهلم خو کله چې ما قر انکریم ورته را واخیســت قران می ورته ونیو دوی هغه ټوټه ټوټه کړ

بل قران شریف ورته راواخیست هغه یې هم ټوټه کړاو پر ما یې د ټوپک ډز وکړ اول یې د ښوونځی کتا بتون ته اور واچاوه او نور نو زه هم په ځان نه یم پوه شوی او بې هوشه شوی وم او دادی چې اوس په هوښ راغلم او تاسوته می خپل د ستر ګو لیدلی حال ووایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی وخت کې د پولیسو د جنايې امر ورتــه وويـل هغــه کســان چــې ښوونځی ته يې اور واچاوه او قرانکريم يې ځيری،ځيری کړهغــه کســان چې اوس ووينی پيژنی يې او که نه ؟
د ښوونځي خدمتگار وويل هو ولی يې نه پيژنم د هغو ځناورانو هغــه بــد مخونه می تر اوسه په ستر گو کې گرځی او را گرځی ، د پوليسو جنــايې امر دښوونځی خدمتگار په خپل موټر کې خپل دفتر ته يوور چې په دی وخت کې شپه هم ډېره تيره شوی وه او چرگانو د سهار باکونه و ووهل.
د پوليسو جنايې امر چې دفتر ته ننوت د ښوونځی خدمتگار په چــوکې کېنوست د جنايې امر خپل عسکر ته وويل ورشی هغه جگړه ماران چې مو نيولی دری سره راولی .
څو دقيقی لا نه وی تيری شوی چې دری کسه د جنايې د امر پــه دفتــر ننوتل لاسونه يې ولچک او عسکر يې شاته وو عسکر ددروازی څخه غږ وکړ د جنايې امر صيب دادی رامی وستل.
کله چې دوی په دروازه ننوتل د ښوونځی د خــد متگــار ســترگی پــری ومښتلی نو بله دی چې د جنايې امــر ورڅخــه و پــو ښــتی د ښــوونځی خدمتگار وويل .
امر صيب هودغه ځناوران وه چې قرانکريم يې ټوټی، ټوټی کــړ همــدغو دريو واړو د قرانکريم پاڼی وشکولی او باد.. باد يــې کــړی هــو همدغــه لېونيان وه.
څوکسه نور هم ورسره ووزه يې ښه پيژنم ددغــو ليونــو پــر مــاهم ډزی وکړی، د ښوونځی خدمتگار کو ښښ وکړ چې ولاړ شی او دوی ووهی خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښنو يې ياری ورسره ونکړه ببړته کښنوست، د جنا يې امـر ورتـه وويـل وروره بې غمه اوسه دا چې دوی قرانکريم ته په سپکه
ستر ګه کتلی او ته يې ټپی کړی يې او ښونځی ته يې اور اچـولی ددوی سزا ډېره سخته ده هغه ددوی نور ملګری هم يا په سزا رسيدلی او يا به هم ورسيږی.
د جنايې امر په څو ساعتو کې ددوی د تحقيق او پلټنی جريان بشـپړ او دوی يې له دوسيو سره لاس تړلی د هېواد مرکز ته وليږدول.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

اوس نو شاه پرو ، شينخالی، ميونداو شمشاد همدا نن څلورمـه شـپه ده چې د شاه پرو د پلار په کورکې د شاه پرو د پلار سره د غـم پـه کمبلـه ناست دی په همدغه شپه قاضی ميوند او انجنير شمشاد دواړو وويل چې سبا به له خيره سره ټول ځو ځکه چې رخصتی مو په خلا صيدوده او مورږ څلور واړه دولتی دندی لرو نه چې زمورږ په دنده کې کوم وروسـته پـاتی والی راشی دوی دا کېسی سره کولی چې سبا ځو او د شاه پرو پلار ورته وايې چې يوه شپه لا بله هم له مورږ سره تيره کړی په دی خبرو اترو سره پوخت وه چې شپه تر نيمايې تيره شوی وه دوی نو نور د خـوب د پـاره تياری نيوله چې ببده شی چې په دی وخت کې د کـلا در وازه پـه ډېـر خرپ و ټکېدله ، شمشاد او ميوند يوه او بل ته سره وکتل او وه يې ويـل خدايه خير پيښ کړی دوی دواړه له جګړه مارانو څخه په ويـره کـې وو چې د شاه پرو پلار ددوی په زړونو پوهه شو نو د شاه پرو پلار وويـل وار خطا کېږی مه هيڅ خبره نده اوس اوس ددې سيمې امنيتی وضع ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټو پکېان او جګړه ماران نشته دا خبره یې یوازې ددوی د ډا ډینی د پاره وکوله ولی وضعیت هیڅ ښه نه وه ځکه یوه ورځ دوه مخکې یې ښوونځی هم سوځلې وه .

په دی وخت کې شینخالی وویل ولی قوماندان حضرت خان ؟

د شاه پرو پلار وویل هغه اوس قوماندان نه دی هغه اوس قا چاقبری کوي چرس، تریاک، او هیروئین یوی او بلی خواتــه وړی او راوړی ، هغــه اوس هغه د پخوا څخه سل واره پیسه داره شوی دی ، چې په دی وخــت کـــې بیا در وازه څو واری کلکه ، کلکه و ټکېدله د شاه پرو پلار ورغی او د کلا له منځه یې ورباندې غږ کړڅوک یاستی دا خپل غم ته مو هم نه پیــږدی چې خپل غم سوړ کړو ،ددروازی د باندې لخوا غږ ورباندې وشو، خپل یو خپل.

د خدای د پاره دروازه راته خلاصه کړی چې تباه شولو تباه .

دشاه پرو پلار دروازه خلاصه کړه او د راغلو کسانود هر یوه مخ تــه یـــې ځراغ ونیوو پوهیده چې د قوماندان حضــرت خــان کســان دی ،خــو د قوماندان حضرت خان کسانو ورته وویل هله کورته ننوزه چـــې حضــرت خان په ګو لیو سوری، سوری شوی ، د شاه پرو پلار ددوی ونځ ته وکتــل ګوری چې حضرت خان په وینو کې لژنده او تک سور پروت دی ، د شــاه پرو پلار وویل زه څه کولای شم ؟

د حضرت خان ټو پکېانو ورته وویل ته هیڅ نشی کولای موږ خبر یو چې شینخالی دلته ده که هغه څه وکوي .، د شاه پـــرو پـــلار دوی تـــه اجـــازه ورکړه چې کلا ته ننوزی د کلا په منځ کې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټپي حضرت خان کېښووده ، د شاه پرو پلار پر خپلې لمسی شینخالی غږ وکړ او ورته یې وویل شینخالی زویه قوماندان حضرت خان سخت ټپــی شوی دی څه کو مک ورسره کولای شی.
شینخالی هم ډېر ژر جامی بدلی کړی د داکتری چې کوم سامان یې لــه ځانه سره راوړی وه هغه یې راواخیستل په حضرت خــان و ګــر ځیــده ، ټپونه یې وکتل که څه هم د شینخالی مسلک د ولادی او نسایې ځانګــه وه او دا ناروغ جراحی داکتر ته اړ تیا درلودهخو شینخالی ولیــدل چــې ګولی (کارتوس) د حضرت خان په بدن کې بند پاتی دی ډېر ژر یې د کار توسو ګولی د حضرت خان له لاسه او ورنو څخه و کښلی ټپونه یې ورتــه وګنډل او د وینو د ضا یع کېدو مخنیوی یې وکړ ، یو څه دوا یې ورباندې وکړه نور یې ناروغ د کلا په منځ کې پر چپرکــټ پریښــود او د حضــرت خان ټو پکېانو ته یې وویل پام چې ونه ښوری ځکه چې ټپونه یــې تــازه دی که کوم مشکل وه وماته وواياستی .
د حضرت خان ټو پکېانو چې شنخالی ولیدله ددې غیرت ، همــت اوددې زړه سواندی زړه ته وکتل ګوته یې په غاښ نیولی وی او د شینخالی شنه خال ته چې به یې وکتل له ډېره شرمه به یې کښته کتل ځکه همدغه ټو پکېان وو چې د شینخالی پلار انجنیر کېصر خان او ددې کو چنــی ورور شمشاد یې شهیدان کړی وه .
کله چې شینخالی کوټی ته ننوتله شاه پرو د شینخالی مور خپلــې لــور شینخالی ته وویل همد غه قوماندان حضــرت خــان او دده همدغــه ټــو پکېان وه چې ستا پلار او ستا ورور یې شهیدان کړل همدغه دی وخــت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د خپل پلار او ورور غچ به دی ورنه اخیست بېله هغه ددولت پــه تــور تورن دی.
شینخالی وویل ، موري دا د خدای بنده دی ، یو انسان دی او بیا یو بشــر دی زما دنده یوه پاکه او سپیڅلی دنده ده زه بایــد د یــوه انســان ژونــد وژغورم نه چې ژوند ورځېنی واخلم داچې دولت، حکومت، او خلکو تــه تورن دی دا د دولت دنده ده چې محکمی ته یې کش کړی .
په دی وخت کې د سهار اذانونه وشول ټول اودسوته لاړل شینخالی هــم اودس تازه کړ څلور رکعته لمونځ یې ادا کړ بیانو د ناروغ خواته راغلــه د ټپی حضرت خان سر او پښو ته دده ټوپکیان ناست وه شینخالی د ناروغ فشار وکوت ټپو نه یې ورته وکتل نو یې ناستو کسانو ته ډاډ ورکــړ چــې ناروغ مو ښه دی او ښه کېږی .
د حضرت خان ټو پکیانو خپل سرونه لوڅ کړل او شینخالی تــه لاس پــه دوعا شول.
شینخالی ورته وویل فرق نلری دا زمادنده ده چې د ناروغانو پا لنه وکړم که هغه هر څوک وی
په دی وخت کې شینخالی له نا ستو سړو له یوه څخه و پــو ښــتل چــې قوماندان حضرت خان څنګه او چېری ټپی شو؟
د حضرت خان له ټو پکیانو څخه یوه داسې وویل ، مورې په څو موټرو کې ، چرس، تریاک ،هیر و یین، قاچاق بار کړی وو چې ټــول تقریبــا پــنځلس ټونه کېدل د ښار نه لیری په یوه غرنی سیمه کې روان وو چې دولت تــه راپور رسیدلی و او زمورِ لاره یې نیولی وه ما ښام نا وخته مــورِ وربانــدې ورغلو هغه وه چې ددولتی قواو په منځکې و لویدلو ډزی پیل شوی زمورِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو کسان يې ژوندي ونيول ، ځو کسان مو مړه شول ،چرس، تريـاک، او هيرو يښ ټول ددولت لاسته ورغله موټرى او قاچاق يې ټولـه لـه ځانـه سره يووړل او قوماندان حضرت خان چې دا مالونه هم ټول دده وه او موږ ورسره ګرځو ، دادى وينى يې چې حضرت خان ټپى شو تر ځو مو تا تـه راورساوه تا او ستا زوى شمشادته دى خداى خيردرکړى چې زموږ سـره مو کومک وکړ، په دى وخت کې قوامندان حضرت خان سـترګى رونـى کړى شينخالى ته يې وکتل وى ليدل او پو هه شو چې د شاه پرو د پـلار په کلا کښى په چپرکټ پروت دى خپلو لاسونو او پښوته يې وکتل چـې پلستر دى او په کټ پورى يې کلک تړلى دى و پو هيده چې شينخالى له مرګه ژغورلى دى ځکه چې ځو کاله پخوا يې دده مير من هم شينخالى له مر ګه ژغورلى وه په دى وخت کې شينخالى دده له ټوپکښانو سره پـه خبرو اخته وه او شينخالى د حضرت خـان ټوپکښـانو تـه وايـې دا زمـا اسلامى ، دينى ، او افغانى دنده ده تر ځو چې زمـا تـوان ورسـيږى زه د ناروغانو سره مرسته او کومک وکوم که د دونيا له هر ګوټ ځخه وى او يا د نړى په هر ګوټ کې وى ځکه چې زه يوه ډاکتره يم او زه دا خپله دنده بولم چې د ناروغانو مرستى ته ور و دانګم او هر ناروغ ته د خپل تـوان ، قدرت او پوهى په اندازه ور سره مرسته وکړم که هر ځوک وى ولـو کـه زما دوښمن هم وى او که زما ډېر خوږ دوسـت هـم وى ، دا زه اوس ښـه پوهيږم چې حضرت خان د دولت ، قانون ، اسلامى شـريعت او دسـيمې خلکوته يو تورن سړى دى مګر نه زه خپله دنده لـرم چـې بايـد دده د ناروغى پالنه وکړم دا چې ددولت او قانون منګلو ته ورشى هغه بيا ددوى کار دى چې د قانون سره سم چلند ور سره کړى او که ځنګـه زه خپلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ډاکتره یم او خپله انسانی دنده سرته رسوم ځکه ټول مخلو قــات د خدای بنده ګان او زه خدای د خپل بنده ګانو د پاره لویه کــړی یــم او د خپلو بنده ګانو د پالنی د پاره یې دا د داکتری علم را زده کړی او ښوولی دی .

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې د شینخالی هیڅ ورته پــام نه وه د شینخالی دا ټولی خبرې یې یوه، یوه اوریدلی او په سوچونو کــې ډوب تللی وو او د ځان سره یې ویل دی کم عمره انجلی ته ګوره څنګــه خبرې کوي ټولی خبرې لکه چې د خدای تعلا کلام له قرانکــریم څخــه کوي او په زړه کې له ځانه سره وایې پوهه ، زده کړه څومره ښه متا ع ده څومره ښه ده ، موږ خو چې له موره پیدا شوی یو یــوازې ټوپــک ،غــلا ، سړی وژنه ، قاچاق، مکتبونه

سو ځول ،روغتونونه سوځول ، سړک خرابول او نور ټول بــد بــد کارونــه داسې راته ښکاری لکه چې جنت د همدغو په ورانولو کې وی .

کاشکې موږ هم مکتب ویلای وای ، کاشکې مدرسه مو ویلی وای او یا مو هم په خپلو اولادونو زده کړی کړی وای ، ګوره دا انجلــی دا ښــځه ده دا یوه مور ده دا په هر څه پو هیږی دخدای په لاره په حقه او نــا حقــه لاره په ښه او بد پو هیږی موږ چې نارینه یو ، موږ چې پلرونه یــو مــوږ چــې مشران یو دخدای لاره مو پری ایښی ده حلال مــو پــری ایښــی دی پــه حرامو پسی سرګردانه یو ، د پیسو د پیداکولو خو نوری حلالی لاری هــم ډیری دی موږ خو هغه پری ایښی او په حرامو باندې مو سرونه ســپین او اولادونه مو هم په حرامو لوی او روږدی کــړل خــدای خبــر چــې زمــوږ اولادونه به حلالی وی او که به حرامیان وی حتمی که د ملایانو خبروتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیر شو هر څوک چې په حرامو لوی شــی حرامــی دی ، او بیــا دی تــه وګوره چې مور هغه د پخوا پښتنو خبرې چې ویلی یــې دی (دبــدو پــر ځای ښه کول د هوښیارانو کاردی) مور خو هغه هم نه دی کړی هر وخت مو د ښو په مقا بل کې بد کړی .

دی شینخالی ته ګوره دا یوه ښځه ده دا یوه میرمن ده او دا هم مور وایو چې د ښځې عقل

نا قص دی که د ښځو عقل نا قص وای نو همدا اوس ، اوس زمــا ژونــد د شینخالی په لاس کې دی هغه هر څه کولای شی چې همدا اوس د خپــل پلار او ورور غچ له مانه واخلی ؟

مګر نه دا هو ښیاره ده ، دا زړه سوانده ده دی ته دی خدای (ج) رســول (ص) او قران لار او لیکه معلوم دی او هم د پښتنو دا متل چې د بدو پــر ځای ښه کول د هو ښیارانو کار دی .

دا ټولی خبرې د قوماندان حضرت خان په مغزو کې سره دی خــوا او هــا خواته تا ویدلی او راتاویدلی چې په دی وخت کې قوماندان حضرت خان پر شینخالی غږ وکړ .

شینخالی لوری؟

شینخالی قوماندان حضرت خان ته وکتل او ورته یې وویل.

قوماندان صیب حضرت خانه هیله لرم چې ماته لور ونه وایې او زه ببلــه کومی طمی او هیلی ستا د ناروغی علاج کوم.

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان شر منده غوندی شو او شینخالی ته یې پورته نشوای کتلای نو په پټو ستر ګــویې لــه شــینخالی څخــه و پوښتل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ولی داسې راته وایې ته زما دلور په ځای یې او بل دا چې زمــا لور له ما سره وا لا که دومره ښه کړی وی او یا یې وکــړی لکــه تــا چــې راسره وکړه ؟

شینخالی وویل زه دداسې سړی وژونکو ، بې رحمه ، قاچاقبرانو لور نه یم دا زه چې له تا سره کښته پورته کېږم او درملنه دربانــدې کــوم دا زمــا انسانی دنده ده او ته هم یو انسان یې او بیا د خدای (ج) بنده یی د هغــه ذات بنده ییچې زه هم د هغه ذات بنده یماو دا بار هغه لوی څښتن تعــلا زما په اوږو ایښی دی چې زه او ته او ټوله نړی هغه پیداکړی.

کله چې شینخالی قوماندان حضرت خان ته دا خبرې کولی او قومانــدان حضرت خان هم له ډېره شرمه ستر ګی پټی نیولی وی د شینخالی مــور شاه پرو هم ولاړه وه .

شاه پرو چې قوماندان حضرت خان ته وکتل نو یې په زړه کې وویل چې؟

خال به یې د پلار او ورور له وینو ورته کېږدم

چې ټول هېواد کې ټوپکېان و شرموینه

په دی وخت کې قوماندان حضرت خان په پټو سترګو شینخالی تــه پــه ډېره نیولی ساه او نفس

په ورو یې شینخالی ته وویل .

شینخالی بس کړه همدا یوی خبرې دی نور زه ډېر و شرمولم زه ډېر مــلا مت یم زه په دا خپلو کارونو او بیا چې می ستا پلار او ورور شهیدان کړی ډېر پیښمانه یم .

زه د خدای(ج)، رسول او خلکوته ډېر شرمنده یم نور می تو بــه ده کــه خدای(ج)را سره مرسته وکړی او له دی واری جوړ شم بیا به یــې درتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښيم چې زه څه کوم ا نشا ا لله بيابه په خپل اولاد حـرام ونـه خـورم او ورانی، قتل ، وژنه او قاچاق به نه کوم ، ستا دا خبرې چې راته ودی کـړی او راته دی وويل چې زه ستا او ستا په شان داړه مارانو لور نه يـم او لـور راته مه وايه باور وکړه چې دی خبرې پر ما دومره اثر وکړ لکه ډک ټوپک چې دی زما پر زړه تش کړی وی او داهم درته وايم چې زما دا پر هارونـه چې د ټوپکو په کارتوسو شوی دی دا به جوړ شی مگر دا سـتا دا ديـوی خبرې پر هار تر څو چې ژوندی يم روغ به نشی .

په دی وخت کې د شينخالی مېړه قاضی ميوند خپلې خواښی شاه پرو ته غږ کړ مورې نا وخته ده ورځ تيريږی ځی چې ځو خو د شاه پرو پر ځـای شينخالی ورته وويل نن نه ځو سبا به لاړ شو نن ورځ هـم ددې نـاروغ د پاره پاته کېږو تر ما ښام پوری به ورته وگورو که څه هم وضع يې ښه ده خو بيا هم احتياط په کار دی .

قوماندان حضرت خان په کټ کې پروت دی د شينخالی دا خبـرې چـې يې واوريدلی چې همدا نن ددې ناروغ د پاره بايد پا ته شو په زړه کې يې نوری خبرې پيدا شوی او سو چونه وهی او په زړه کې وايې ؟

اخ؟ زه نه پو هيدلم کا شکې می په خپلو لورانو او زامنومی مکتب ويلای وای مورې خو يې غلط کړی وو او راته ويل به يې چې څوک مکتب ووايـې هغه کافر کېږی ته وگوره چې شينخالی مکتـب ويلـی دی څـومره زړه سوانده او مهر بانه ده ددې څخه پاکه او سپيڅلی مسلما نی خو ما ولاکه په ډېرو، ډېرو خلکو کې ليدلی وی .

په دی وخت کې د قوماندان حضرت خان يو ټوپکې راغی او د شينخالی تر مخ ودريده او ورته يې وويل ډاکټر صيب دادی دوا می راوړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شینخالی ددوا پا کټ خلاص کړ دوا یې کښته پورته کړه او وه یــې ویــل هوکې همدا دوا ده

پیچکاری ګانی یې ورته ولګولی او د نورو ګولیو او شربتو د خــوراک ډول او طریقه یې وروښودله.

شپه تیره شوه سهار وختی شینخالی راغله او په ټپی حضرت خان و ګــر ځیدله د وینی فشار یې وکوت او د قوماندان حضرت خان لــه ټــو پکــې څخه یې و پو ښتل څنګه د شپی خو ناروغ په تکلیف نه وه ؟هغــه ورتــه وویل نه ډاکتر صیب د شپی ډېر ارام وه کــه پــه تکلیــف وای حتمــی او ضروری به مو زحمت درکړی وای او تا ته به مو ویلی وای خدای پاک دی تاته په دی دونیا او هغه دونیا اجرونه او ثوابونه در کړی .

نوره شینخالی ورځېنی رهی شوله د اوداسه او لما نځه نه وروســته یېــد خپل نیکه څخه ټولو رخصت وا خیست غو ښتل یې چــې لــه کــلا ووزی قوماندان حضرت خان ورته غږ کړ ؟

شینخالی ځی دا یو څه پیسی در سره واخله ستا او ســتا د مــور قاضــی صیب میوند او ستا د زوی انجنیر شمشاد د موټر کرایه ده څومره نه دی خو ته یې په ډېر څه ومنه .

شینخالی ورته نژدی شوه د جوړ تیا ډاډ یې ورکړ چې ا نشا ا لله جوړ ېږی پر هیز کوه وروسته له لسو پنځلسو ورځو په خپلو پښو کــو ښــښ کــوه چې ډېر و ګر ځی د لاسو او پښو ګوتو ته دی حرکت ورکوه او پیسی دی زه نه غواړم په دغو پیسو ځان ته دوا واخلــه او بــل دا چــې دا حرامــی پیسی دی او زه حرامی پیسی نه اخلم او کــه یــې تــه دا پیســی زمــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت په پاداش کې راکوي نو دا درملنه زما یوه انسانی او مسلما نی دنده ده کوم احسان او منت نه دربانديږ باروم.
شینخالی، شاه پرو ،قاضی میوند،او انجنیر شمشاد یو ځای له کوره را ووتل شپه یې د خپل زوی انجنیر شمشاد په کور کې تیره کړه او په دابله ورځ شینخالی د خپل مېړه قاضی میوند سره یو ځای د خپلې مور شاه پرو او خپل زوی شمشاد سره مخه ښه وکړه او دخپل کور او ښار پخوا رارهی شول.
په دی ورځ چې قاضی میوند او شینخالی هر یو خپلو دندو ته لاړل د خپلو همکارانو له خوا ورته توده ستړی مشی وشوه .
خو کله چې قاضی میوند د خپلو همکارانو سره روغ او جوړ وکړ وروسته د میوند همکارانو ورته وویل ؟
قاضی صیب میوند خانه تا ته د نوی او لوړی دندی د سپارلو مبا رکې وایو قاضی میوند لیږ وارخطا غوندی شوخو یوه همکار یې یو مکتوب را واخیست او مکتوب یې داسې ورته ولوست، ددولت د لوړ مقام لخوا د محترم قاضی صیب میوند نوی مقرری چې د قضا د لوړ مقام په وړا ندیز او د دولت د لوړ مقام لخوا تا یېد او منظوری چې قاضی میوند یو صادق دینداره او په وطن مین او دده د ښو کارونوپه نتیجه کې ده ته دا مقام منظور دی.
قاضی میوند هم مکتوب را وا خیست او په نوی دنده یې پیل وکړ څو اونی لا نه وی تیری شوی چې قاشی میوند ته یوه دوسیه راغله چې قاضی میوند ددوسی پاڼی راواړولی و پو هیده چې دا دوسیه همغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو کسانو دوسیه ده چې د مکتب خد متګار یې په ګولیو و یشــتلی وه او څو ټوکه قران کریمونه یې څیرلی او په سپکه ستر ګه یې ورته کتلی .

قاضی میوند څو اونی دا دوسیه ښه تر غور او څیړنی لاندی نیولی وه تــر څو یې یوه فیصله و لیکله او د قضا لوړ مقام ته یې پیشنهادکړه.

د قضا لوړ مقام چې دوسیه وکتله او د قاضی میوند فیصله یې ولیدلــه د قضا لوړ مقام هم د قاضی میوند پر یکړه تا یېد کړه او بېرته یــې دوســیه قاضی میوند ته راغله .

قاضی میوند هم تورن کسان او نور خبر نګاران او نــور مینــه وال د پــر یکړی د اعلان په خاطر د محکمی تا لار ته را و غو ښتل پــه هغــه ورځ د محکمی په تا لار کې د خبر نګارانو او

د ښا ریانو څخه ځای نه پیدا کېده چې تا لار ته ننــوزی تــا لار د خلکــو څخه ډک وه ان تر دی چې خلک ددې تورنو کسانو د محکو مولو د پــاره د محکمی د تا لار نه د باندې و لاړ وو او د محکمی د تا لار په څلورو کــو نجونو کې او د محکمی د باندې لاد و سپیکرونه درول شوی وو.

قاضی میوند د محکمی د تا لار د میز شاته لاړ په داسې حال کې چــې د قضا جامی یې په ځان کې وی ودریده او د محکمی پریکــړه یــې داســې واوروله .

دوستانو ، وطنوالو، اود اسلام په دین مینو مسلمانو وروڼو، دادری کسان چې د ښوونځی خد متګار یې ټپی کړی ، ښوونځی ته یــې اور اچــولی او قرانکریم ته یې په سپکه سترګه کتلی ، او د ښوونځی خد متګار دوی ته ابرا ورکړی او ددوی ګناه یې بخښلی او دولت هم د ښوونځی د سوځیدلو له ګناه تیر شوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی ته یوازې په دی خاطر چې قرانکریم ته یې په سـپکه سـتر ګـه کتلی او د قرانکریم څو ټوکه یې څیریلی او ټو ته کړی دوی هر یو .

١. غلام ربانی د غلام نبې زوی په شل کاله قید.

٢. سیف الله دحاجی نو را لله زوی په شل کاله قید.

٣. عطا محمد د عبد الر شید زوی په اتلس کاله قیدمحکوم شول.

د محکمی ددې پر یکړی په اعلانولو سره په تا لار کې نا ستو کسا نو او د محکمی د باندې ولاړو خلکو په یوه اواز سـره وویـل تـل دوی اسلام ژوندی د وی قاضی میوند.

محا کمه شوی دری کسان پو لیسو زندان ته ولیږدول نور نو په تالار کې داسې زوږ جوړ شو او د محکمی د باندې خلکو هڅه کوله چې د محکمی تا لار ته ننوزی او د قاضی میوند

غاړی ته د ګلونو هارونه ور واچوی.

د محکمی په تلار کې په قاضی میوند بانـدې د ګلانـو د ګیـډیو او ژوندی دی وی قاضی میوند دا ناری سوری وهلی کېدلی.

د شپی د رادیو او تلو یزیون لخوا د محکمی پی یکړه د هغـو دریـو کسانو په باره کې چې قرانکریم ته یې په سپکه ستر ګه کتلی اعلان شوی .

ټول هېوادوال خوښ او خوشحاله شول شپه تیره شوه په سهار یـې ډېر عا لمان ، سپین ږیری او ښاریان د قاضی میوند دفتر ته ورغللاو دده دا پر یکړه یې ډېره ښه دین ته خدمت او قرانکـریم تـه پـه در نښت کتل یې و بلله او قاضی میوند څخه په مننـی سـره یـې سـو غاتونه او تحفی یې هم د ګلانو د ګیډیو په ورکولوسره یې وستا یه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عالمان، ملا یان او د ښار سپین ږیری ددولت لـوړ مقـام تـه لاړل او ددولت له لوړ مقام څخه ییقاضی میوند ته د ښه قضـاوت او صـادق خد متګار په ویاړ یې دهغه ستا ینه و غوښتله .

ددولت لوړ مقام ، ملایانو ،عالمانو او د ښار سـپین ږیـرو تـه وعـده ورکړه چې قاضی میوند به ددولت لخوا و ستا یل شی.

په څو ورځو کې ددولت دلوړ مقام لخوا وزیرانـو تـه فرمـان ولیـږل شوچې وزارتونه د یو یو تن چې ښه خدمت یې کړی وی ددولت لـوړ مقام ته دی ور په ګوته شی او د یوی اونی په اوږدو کې د دولت مقام ته راوستل شی .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

همدا نن هغـه ورځ وه چـې زمـوږ هېـواد ا سـتقلا ل ګټلـی وواو د استقلال د ورځې په ویاړ د هېواد نامتو او د ښو خـدمتونو پـه ویـاړ مډالونه ویشل کېدل دلته د هېواد ریس جمهور او نور د وطن دلاری دازادی نا متو غازیان هم را غونډ شوی وو .

او هغه کسان چې د وزارتونو لخوا د مډالونو د اخیستلو د پاره را غـو ښتل شوی وه

راغلی وه هغه وخت شینخالی او قاضی میوند هم راغلـی وو ګـوری چې انجنیر شمشاداو شاه پرو هم دغه وخت له مو ټر څخه راکښـته شول او ددې محفل په لوری روان دی چې شـینخالی یـو وار خپـل مېره قاضی میوند ته وویل هغه دی زما مـور شـاه پـرو او زمـا زوی شمشاد هم را غلل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولت ر یس په ډېرو ښو مراسمو یعنی عسکری مرا سـمو د تقـد یمولو نه وروسته چېر ته چې د مډالونو د ویشلو د پاره جوړ شـوی و راغی .

ددولت ریس وروسته له یوی لنډی وینا څخه وویل هغه څوک چـې په دی نن ورځ چې زموږ د هېواد د استقلال او ازادی ورځ ده تاسـو ټولو ته ددې ورځې او مخکې له دی چې مډالونه درته وویشـم ددې مډالونو د اخیستلو په منا سبت خپله د زړه له کومی مبارکې درتـه وایم ، خدای(ج) د وکوي چې تاسو نور هم په خپلو کارونو کې بـری وموموی او زموږ نور هېواد وال هم داسې خدمت وکوي لکـه دا تاسـو چې کړی او وه یې ویل د مډالونو په ویش پیل کوو.

د مډالونو د ویش په لړی کې ؟

شینخالی د کېصر خان لور ته د ښه خدمت په ویاړ د ملالی مډال.

قاضی میوند ته د هېواد دښه قاضی او په دین مین قاضی.

شاه پروته د هېواد د ښی شوونکې مډال او انجنیر شمشاد د قاضـی میوند زوی ته دهېواد دابادی په خاطر د سـید جمـا الـدین مـډال ورکول شول.

دا مډالونه خپله ددولت ریس جمهور په لاس ددوی پـه اوږو ور وټـو مبل شول .

نور نو دوی څلورو واړو د یوه اوبل په غـاړو کـې د ګلونـو قطارونـه واچول او د غرمی ډوډی ټولو د هېواد ریس جمهور ، د کا ښېنی د غړو او دهېواد د نا متو غازیانو سره وخوړله او بیا څلور سره ، شـاه پـرو، شینخالی، میوند او شمشاد ټول یو ځای د شمشـاد د پـلار قاضـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

میوند کورته لاړل هغه شپه هم ددوی په کورکې ادی چا خبره خړی خوښی وی .

شپه ډېره تیره شوی وه د سهار د لما نځه داذان وخترا نژدی شوی و چې شینخالی نا روغه شوه شاه پرو او شمشاد د شینخالی سره ز یژنتون ته لاړل دسهار اوه بجی لا نه وی شوی چې د شینخالی لور پیدا شوه لوړ مازدیګر وه چې څلور واړه یعنی شینخالی ،شاه پرو ، شمشاد، او د شمشاد کوچنی خور چې همدا نن پیداشوی وه کورته را غلل،شاه پرو وشینخالی ته وویل لوری ماته دی هیڅ نه وه ویلی چې ستا د کوچنی موده دومره نژدی ده دا زما راتګ خو دلته یو ه بې خبرې وه دا که دولت نه وای راغو ښتی زه دی نه خبرولم؟

نه مورې هغه خبره نه وه تا ته می زحمت نه درکاوه اوس خو زه خپله په همدی روغتون کې کار کوم همکا رانو می راته ویلی وه چې مور ته دی زحمت مه ورکوه سپین ساری ده په عذا ببړی نو ځکه می ته خبره نکړی دادی ښه شو چې هم ته راغلی او هم زما ناروغی ښه شوه په ټولو کارو یو خدای ښه پو هیږی دادی په سم وخت کې خدای راورسولی دخدای تر خدایې جار شم ځنګه مور اولاد ته او اولا د مور ته رسوی ،قاضی میوند وویل مورې درته ملا مته ده اوس خپله ملا متی نه منی خدای شاهد دی چې خوواری می ورته وویل چې د کوچنی د پیدا کېدو شپی نژدی دی مور دی خبره کړه خو دی نه منله ؟

وی میونده زویه ته هم ملا مت یې شینخالی چې نه خبرولم خیر دی تا به یوواری د تیلیفون

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ وهلی وای ، قاضي میوند و پوهیده چې ملامت خو یـم نـو یـې
وویل مورې تیر په هیر بیا به داسې نه کېږي .
په دریمه ورځ د شینخالی مور د جومات ملا راوست او د شینخالی د
لور په غوږ کې یې اذانوکړ په همد غه ورځ قاضي میوند، شـینخالی ،
شمشاد او شاه پرو ټول په کو چنی انجلی د نوم ایښودلو او په غـوږ
کې یې داذان کولو د پاره په کور کې وو.
ملا صیب وروسته تر دی چې د کو چنی ما شومی په غـوږ کـې یـې
اذان وکړ او د نوم اسښودلو د پاره یې څه ویل ، انجنیر شمشاد وویل
ملا صیب که ،ستا،زما د پلار، زما د مور او زما د انا خو ښه وی زما په
خور زه خپله نوم کېږ دم ټولو ورسره ومنله .
شمشاد وویل زما ددې کوچنی خور نوم ملالی ده ملالی .
ټولو په ډېره خوښی په داسې حال کې چې د ټولو خولی له خنـدا او
خوشحالی ډکې وی په یوه غږ سره یې وویل مبارک، مبارک خنګـه
زموږ د زړه نوم دی ورباندې کېښود.
قاضي میوند، شینخالی ،او شاه پرو په یوه وار خبـرې پیـل کـړی او
هر یوه او هری یوی وویل که مو ماته ویلی وای ما به هم همـدا نـوم
ورباندې ایښی وای.
شینخالی وویل باور وکړی چې دری څلور ورځې مخکې می چې کله
د میوند د ملالی مډال تر لاسه کاوه زما په زړه کې همدا تیـره شـوه
چې که خدای لور راکړه نوم به یې ملالی وی.
هغه وو چې ټول خوښ او خوشحاله سره کښنا سـتل او د جومـات
ملاصیب ته یې یو ښه دستمال چې نغدی پیسی او څه خـواږه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې وه ورکړل ملا صيب دوی ته دوعا وکړه او دوی ته يـــې د ښــه ژوندهيله له لوی خدای(ج)څخه وکړه .

وروسته له ځو شپو او ورځو شاه پــرو او شمشــادورځېنې رخصــت شولو او خپل ښارته لاړل کله چې انجنير شمشاد او شاه پــرو خپــل کورته ورسيدل په هغه ورځ نه په دا بله ورځ

چې نژدی ګاونډيان او د دوی همکاران خبر شول چې دوی مډالونــه اخيستی دی د همکارانو او ګاونډيانو لخوا نر او ښځې ډلی،ډلی دوی ته د مبارکۍ د پاره راتله او د ګلو ګيډی يې دوی ته راوړلی .

ددوی عکســونه د ســيمې د تلويزيــون، ورځپــاڼو او نــورو رســنيو لخواچاپاو خپاره شول.

دادی وروسته له ځو ورځو قوماندان حضرت خان خبر شــوی وه او د ښه سوغات سره په مــازديګر ی کــې د انجنيــر شمشــاد دروازه و ټکېدله ګوری چې قوماندان حضرت خان سره د ځو کسانو د انجنير شمشاد په دروازه کې ولاړ دی وروســته لــه روغبــړ څخــه انجنيــر شمشاد دوی ته بلنه ورکړه او خپل کورته يې ننه ايستل .

کله چې قوماندان حضرت خان په کو ټه کې کېنوست نو يې انجنيــر شمشاد ته وويل ، ښه شو چې په خير راغلا ستی زمــا عــذر قبــول کړی ځکه چې همدا پرون خبر شوم چې تاسو ، ستا پلار ،ستا مور او ستا انا د ښو خدمتونو په وياړ بهادری اخيستی دی که وختــه خبــر شوی وای باور وکړی چې وختی به درته راغلی وای زه خو ستا ســو منت باره يم زه خو تاسو ټولو ته ډېر شرمنده يم رښتيا درته ووايــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مې هم یو زړه سل زړونه کړل چې تاسو تـه د مبـارکې د پـاره راغلم چې زموږ مبارکې ومنی ما ویل چې ما خو کوم ښه درسره ندی کړی نه لکه چې د شینخالی هغه خبره چې یې راته وویل چـې ماته لور مه وایه اوس هم ببر یدلم چې خدای مکړه تا سو مـا خپـل کورته در پری نږدی زما او زما د ملګرو مبارکې ونه منی بیا به څنګه کوو ، ستا دی کور ودان غله دی ډېره چې موږ د په خپل کور کې پـر ی ښودولو او زموږ دا نلولی قدمونه دی ومنل او مـوږ هـم دغـه یـو کوچنی سوغات تا سوته د مبارکې په نوم راوړی خدای(ج)د وکـوي چې قبول او منظور یې کړی بیا یې هغه بکس چې ددوی د پاره یـې جامی،او د لما نځه جای نما زونه راوړی ود انجنیر شمشاد تر مخ یې کېښودل او وه یې ویل دا حلال دی حرام می ندی راوړی ،

ا نجنیر شمشاد هم ددوی مبارکې ومنله او ددوی څخـه یـې مننـه وکړه دوی ته یې چای راوړی ، او پخپله راغی خپلې انا شاه پـرو تـه یې وویل چې قوماندان حضرت خان راغلی او څه سوغاتونه یې هـم موږ ته د مډالونود مبارکې د پاره راوړی دی .

شاه پرو وویل زویه هله ژر شه حکومت پری خبر کړه داسې وژونکې داړه مار او قاچاق بردی دولت ته یې په لاس ورکړه ، انجینیر شمشاد وویل انا هغه اوس تو به کړی او وایې د هغې ورځې نه چې زمـا مـور څه ورته ویلی دی هغه هم په خپل قول ولاړ دی اوس هغه کارونه نه کوي او که یې بیا کوي دا زموږ د پښتو رسم ندی چې دوښمن د چـا کورته ورشی هم قدر او هم یې عزت کوي نه دا چې په خپل کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتقام ور ځینی واخلی خیر په هر صورت نور نو د انجنیر شمشـــادانا وویل زویکه څنګه چې ته پو هیږی هغسی وکړه.
انجنیر شمشاد خپلې انا ته سودا راوړه تر څو ما ښام تــه څــه برابــر کړی او په خپله راغی د میلمنو سره په خبرو اترو بوخت شوماښــام نژدی ووچې قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور نو موږتــه رخصت راکړه چې لاړ شو.
انجنیر شمشاد وویل څه کوي چېرته ځی په دی ما ښام خو څوک له هدیری څخه لا نه ځی دا خو بیا ښار دی او بل دا چــې دا مــو خپــل کوردی موږ د هر څه بندوبست نیولی شپه تیره کړی سهار وختی به رخصت درکړو ، خو قوماندان حضرت خان چې هر څه بــانی وکــړی خو انجنیر شمشاد ورته وویل ډېرو ویلو ته حا جت نشته همــدا نــن شپه زما میلمانه یاستی .
انجنیر شمشاد او میلمنو چې ډوډی وخړله او چای راوړلی شوی تــر هغه وخته پوری هغه بکس چې قومانــدان حضــرت خــان دوی تــه سوغات پکښی راوړی وپه هغه خپل ځای ایښودل شوی وتر اوسه لا هما هغسی ایښی وه.
خو د چای خوړلو په وخت کې قوماندان حضرت خان لیږ اشتبا هــی غوندی شواو انجنیر شمشاد ته یې وویل انجنیر صــیب هغــه بکــس راواخله چې زه د تاسو سوغاتونه درته وښیمتاسو خو تر اوسه هــیڅ لا خلا ص کړی ندی بېغمه اوسه دهغه پخوانیو بدو کارو څخه می تــو به کښلی ماین ماین پکښی نشته د زړه له اخلاصه می درته سوغات راوړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

انجنیر شمشاد لیږ مو سکا غوندی شواو وی ویل نه قوماندان صیبدا خبرې نشتهزه اوس پر تاسو پوره ډاډ لرم.
انجنیر شمشاد بکس را واخیست او قوماندان هغه خلاص کړ او د هر یوه سوغات یې ورته وښوده او بېرته یې په بکس کې ورته کېښودل انجنیر شمشاد ددې د پاره چې ګواکې د تاسو سوغات موږ قبول کړ بکس یې خپلې انا ته وروړ،انجنیر شمشاد او قوماندان حضرت خان یو څه ټوکې ټکالی سره وکولی او وروسته بیا بېده شول.
سهار د اوداسه،لما نځه او چای خوړلو نه وروسته قوماندان حضـرت خان انجنیر شمشاد ته وویل اوس لا سهار ده هوا سړه ده که موږ ته رخصت راکړی خوښ به شو؟
د رخصتیدو په وخت کې قوماندان حضرت خان انجنیر شمشاد تــه بلنه ورکړه چې د جمعی په شپه د خپلې انا سره زموږ کورته میلمانه یاستی راشی خو انجنیر شمشاد ډېر بها نــی او پلمــی وکــولی چــې کارونه ډېردی موږ تر اوسه لا ستړی یو بیا به په قراره ســره ووینــو فرق نلری ستا ملمستیا موږ ته ورسیده دا چې زحمت دی وکېښــاو دلته مبارکې ته راغلی دا هر څه دی ، خــو د خــدای پــه امــانی نــه وروسته کله چې قوماندان حضرت خان یو څو قدمــه واخیســتل او موټر ته پورته کېده انجنیر شمشاد ته یې مخ راواړاوه او ورتــه یــې وویل ښه تاسو چې زما کورته نه راځی او ملمستیا می نه خوری څــو ورځې وروسته زه راځم او درسره یو پټ کار لرم ، انجنیــر شمشــاد لاس په نامه ورته ونیو او ورته یې وویل هر کله راشی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قوماندان حضرت خان او د هغه د ملګرو موټر حرکـت وکـړ انجنير شمشاد خپل پـلار او مورتـه تيليفـون وکـړ او د قومانــدان حضرت خان تبر يکښې دوى ته وړاندى کړه او د سوغاتونو په بـاره کې يې هم ورته وويل چې د تاسو دپاره يې هم سوغاتونه راوړى هر څوک چې د تاسو خواته درتله بيا به يى در وليږو.

پوره دوه ورځې لا نوى تيرى شوى چې قوماندان حضرت خان يوازې او تنها د انجنير شمشاد کورته راغى او انجنير شمشاد ته يې وويـل ،انجنير صيب ته خو پوهيږى او خبر يې چې ماخو د ټولو بـدو کـارو څخه توبه کړى او غواړم چې ارام او ښه ژوند وکوم او په دى هم پـو هيږى چې زه قوماندان وم او بيا قاچاقبر وم او يو څه درنده او سپکه وسله را سره شته که دا مرسته راسره وکوي چې يـو چاتــه مــى ور وپيژنى او دا سلاح ګانى دولت ته تسليم کړم .

انجنير شمشاد ورته وويل راځه کورته ننــوزو يــو چــاى وخــورو دا خبرې د منډى نه دى او ستا دا تصميم او پر يکړه ښه تصـميمدى د خير او نيکښپريکړه ده.

قوماندان حضرت خان وويل،نه انجنير صيب ددې سلاح له غمه مــى خلاص کړه باور دى وشه چې دومره بد مى له دى سلاح ګانو راغلــى چې حسابونه يې په کتا بو کې لا نه

ځا يږى په خاصه توګه له هغې ورځې را په دى خوا چې د قومانــدان جلال د کور په زير خانه کې ساتل شويو سلاح ګانو او بمونو انفجـار وکړټوله کورنى يى تباه او بر باد شولهنو ځکه مى دا سلاح ګانى تـر نظره بدى راغلى باور وکوه د هغې ورځې نه را پــه دى خــوادومره لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لهٔا نده یم لکه چې لړم می په کالیو کې ننوتی وی ، نو ځکه وایم چې له خدایه به کېږی له تا به کېږی له دی لړم څخه می خلاص کړه.
انجنیر شمشاد ورته وویل په دی دو ورځو کې خبر درکوم.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

هغه وه چې انجنیر شمشاد د هغې سیمې له والی او د پـو لیســو لــه قوماندان سره ولیدل هغــوی ورســره ومنلــه پــه دوهمــه ورځ یــې قوماندان حضرت خان ته خبر ورکړچې مورِ درځوسلاح ګانی او نــور مهمات راوړو ، دسیمې والی د پولیسو قوماندان او انجنیــر شمشــاد سره له امنیتی کسانو او څو مــوټرو او یــو څــه نغــدو پیســو ســره قوماندان حضرت خان ته ور غلل قوماندان حضرت خان خپله ټولــه درنده او سپکه وسله د پو لیسوقوماندان ته و سپارله .
د پولیسو قوماندان چې سلاح او مهمات ولیدل ولایت ته یې مخابره وکړه چې نوری ډېری موټری د قومانــدان حضــرت خــان کلــی تــه راولیږی ځکه چې سلاح او مهمات ډېردی په دی دریو موټرو کې نــه ځا یږی هغه وه چې لس موټری نوری ورغلی او ټولی سلاح ګــانی او نور مهمات چې پوره دیارلس موټری پــری ډکــې شــوی موټرونــو د ولایت په خوا حرکت وکړ او د پولیسو قوماندان هغه پیسی چــې لــه ځانه سره یې راوړی وی قوماندان حضرت خان ته یې د ښه نیــت او غوره کار په خاطر ورکړی،خو قوماندان حضرت خان هغه پیسی نــه اخیستلی خو د قوماندان او د انجنیر شمشــاد پــه ډېــر ټینګــاریې پیسی واخیستلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې انجنير شمشاد او د پوليسو قوماندان د حضرت خان څخه رخصت شولو او انجنير شمشاد موټر ته پورته کېده قوماندان حضرت خان په شمشاد غږ وکړ او ورته يې وويل ، انجنير صيب څو ورځې وروسته درځم کار در سره لرم .

انجنير شمشاد په داسې حال کې چې يوه پښه يې د موټر په پايدان کې ايښې وه بېرته ځمکې ته را کښته کړه او ورته يې وويل قوماندان صيب زه هر وخت ستا چو پړ ته اماده او تيار يم نور نو موټر ته پورته شواو حرکت يې وکړ .

پوره دری ورځې تيری شوی چې قوماندان حضرت خان د انجنير شمشاد کورته راغی انجنير شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په غيږ روغبړ وکې ډېر قدر او عزت يې ورځېنی وکړ قوماندان حضرت خان وويل انجنير صيب په کور کې انا ته دی ووايه چې زحمت ونه کاږی تر اوسه لا وختی ده شپه کورته رسوم شپه تا سو ته زحمت نه درکوم زه يوه خبره له تا سره لرم نور ځم. انجنير شمشاد وويل قوماندان صيب نن شپه خو دی هيڅ نه پر يږدم نن ته زما خاص ميلمه يې نن چېری ځی حتمی نن زما سره يې هغه ورځ چې موږ د سلاح د راوړلو د پاره درغلی و زړه می وچې تا له ځانه سره راولم له تا څخه مننه وکړم او ستا دا د ښه احساس درناوی وکړم او تا د ګلو په ګېډيو و ستايم باور ولره چې هغه ورځ چې د تاسو خواته درتلوبلکل می له ياده ووتل چې له ښاره د ګلونو ګېډی له ځانه سره تا ته راوړم او د هغې ورځې په مراسمو کې خو ښه داوه چې تا ته می په غاړه کې ګلونه در اچولی وای خو هغه کار چې ونشو نو د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې ملا متی خو باید درکړم نو ځکه درته وایم چې نن شپه به لـه ماسره یې ، کورته تیلیفون وکړه اوس خو هغه د چا خبـره دا شـیطا نکان ډېر شویدی په څو ثانیو کې خبر ورکولای شي او ورتـه ووایـه چې زه نن د انجنیر شمشاد سره یم چې په کور کې کـوم تشـویش ونکړی، اوهغه ورځ هغه د سلاح راوړلو په ورځ که رښتیا درته ووایم په کور کې می انا ویلی هم وه چې قوماندان حضرت خان می میلمـه دی د شپې د پاره یو ښه پاخه د خوړلو د پاره تیار کړه زما انا بېچاره ګی ډېر ښه خواړه،خواړه او خوندور شیان پخ کړی و ،خـو پـه هغـه ورځهغه د کلی سپن ږیری

ځوانان او ماشومان چې می ولیدل ځکه می درته ونه ویل چـې زمـا میلمه یې ما ویل ستا سو کورنی او کلیوال ونه وایې چـې قومانـدان حضرت خان ټوله سلاح هم دولت ته ورکړه او خپله حضرت خان یې هم له ځانه سره یو وړماویل دوی ونه وایې چې قوماندان صیب بندی کوي نو ځکه می تا ته ونه ویل چې زما میلمه یې ، اول که می تا تـه ویلی وای چې زما سره لاړ شه میلمه می یې خو ولا چې اول ستا پـه زړه کې هم دا خبره در تیره شوی وای ؟

قوماندان حضرت خان وخندل او ورته یې وویل ، یاره انجنیر صـیب زما دزړه خبره دی راته وکړه زه بېله هغه داسې وارخطاوم چې توبـه او که دی دا خبره هم راته کړی وای باور دی وشه چـې دزړه تکـان راته پیدا کېده او ځای پر ځای به مړ شوی وای خو ستا دپردی خبره هم کور ودان شي چې په هغه ورځ دی ماته د ملمستیا نه دی ویلـی او که دی راته ویلی وای نو باور ولره چې له بېری به اوس هـم سـتا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته نه وای راغلیځکه موږ او بیا خصو صا زه خوداسې یوسړی یم لکه هغه پښتنا نه چې وایې(غل په غره کې نه ځایږی)
که څه هم اوس خو ما توبه کښلی ده د ټولو بدو اونارواکارو څخه می لاس اخیستی ده او اوس غواړمچې پر غره کې څه چې په هواره کېځان ته ځای پیداکړم او په هواره ځمکه ځای شم.
انجنیر شمشاد وویل قوماندان صیب کور دی ودان زوی دی لوی ددې سلاح ګانو په تسلیمولو سره دی دومره ښه کار وکړ چې د ښه والی څخه یې په کتا بو کې لا ځای نه پیداکیږی ځان دی هم له دی بلا ګانو خلا ص کړ د سیمې خلک دی هم له لوی غم څخه وژغورل او بل وګوره چې زما شمله لا څومره لوړه شوه ، دلته والی صیب ،قوما ندان صیب دغو ټولو زه وبېرولم او راته ویل یې چې دا د قوماندان حضرت خان کوم نوی
چل ول ندی غواړی چې په دی تو ګه خپل تریاک ،چرس ، هیرو یین او هغه کسان چې له ده سره یې قاچاق وړل او زموږ سره بند یان دی د هغو په مقابل کې کومه د برمتی خبره نه وی ، خو ما ډېر جرات وکړ او بل داچې ما پر تا باندې باور درلود چې ته په صادقانه ډول سلاح ګانی تسلیموی ، که رښتیا درته ووایم په هغه ورځ چې د تا سو له کوره موږ ببر ته را وګرځیدلو او زما دا خبره چې قوماندان حضرت خان نوره توبه کړی او اوس یې ښو کارونو ته مخه کړی ټولو د امنییله قوماندانه نیولی ، افسرانو ، سربازانو او د سلاح د ټولولو کار کونکو ماته ګوته په غاښ نیولی وی او راته ویل یې چې په دی جګړه مار ، قاچاق بر دی څنګه باور پیدا کړ او بیا خپله دا قوماندان څنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر شو چې ټوله سلاح دولت ته و سپاری دا خو ډېر بد جګړه مار او قاچاق وړونکې وو حتی تر دی پوری چې دوی ویل چې دا د نــړی والی ما فیا سره تړلی قوماندان دی او د ما فیا ډېر بــاوری کــس دی یاره قوماندان صیب تا خپل ځان ،سیمه او ټول خلک له غمه خلاص کړل خو شمله دی زما لوړه کړه تا ته دی خدای (ج) تر دی تیرو ګنا هونو، خطاګانو در تیر شی او خدای(ج) دی جنت در کړی.

قوماندان حضرت خان وویل؟

انجنیر صیب دا خبرې دی دلته پاته وی زما دســلاح پــه تســلیمولو سره د کلی او سیمې خلک هم حیران کړی او وایې چــې قومانــدان حضرت خان خو ډېر خلک وژلی او ډېر ی غلا ګانی یې کړی او اوس یې سلاح هم دولت ته تسلیم کړه اوس یې والله کــه څــوک ژونــدی پریږدی خو دوی زما په پلانونو او کارونو ندی خبر داسې کارونه بــه وکړم مګر د خیر کارونه داسې د خیر کارونه چې هغه زما بد کارونــه ټول خلک هیر کړی او په خوا به دوی زما د بدو کاروپه مقابــل کــې رانه په ویره او لړزه کې وه او چا له یوی خبرې دوه راسره نــه کــولی اوس به زما د ښو کارو پــه مقابــل کــې یــوه خبــره لا ونکــوي ، اول خدای(ج) او دوهم که ته انجنیر صیب راسره مرسته وکړی .

انجنیر شمشاد وویل ،قوماندان صیب زه هر وخت تاته د خیر په کار کې حاضر یم.

قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب زما زړه دی چــې اول خــو خپله هغه جومات چې ما سوځولی دی جوړ کړم ، یو ښوونځی جــوړ کړمچې تر دوولسم ټولګی پوری هلکــان او انجــونی ســبق پکښــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووای دا بس دی چې مورِ نا پړه او بسواده لویان شولو زمورِ اولادونـه او د سیمې د خلکو اولادونه بې تعلیمه پاتی نشی او ټول ستا د مــور شینخالی په شان ډاکټراناو ستا په ډول انجنران شی ، یــو روغتــون جوړوم یو داوبو بند ،او یو ښوونځی چې سپین رږیری په عمـر پخـی ښځې ، پیغلی.او ځوانان د سواد زده کړی وکوي .
دا مرسته ته راسره وکوه چې امر ممر یې راته واخلی نور د جو مــات ځمکه خپله د خلکو ځمکه ده او نور د ښوونځیواو روغتون ځمکه او نورو او هم یو د اوبو بند جوړومچې زمورِ کر وندګر و ته خپله ماته او زمورِ ځمکوته یې اوبه راشی او ځمکې مو ابــادی شــی هــر ځــومره مصرف چې کېږی هغه یې زما په غاړه.
انجنیر شمشاد وویل .
قوماندان صیب حضرت خانه دا خو داسې ښا یسته پلان او نیک کار دی چې ددولت له لوړو مقامونو نه نیولی د کلی او ســیمې تــر یــوه کوچنی ماشوم پوری به ټول درنه خــوښ او خوشــحاله شــی کــه د سیمې خلک اوس خوښ نشی او څه خفه غوندی شــی چــې زمــورِ ماشومان اوس مکتبیان کېږی خو چې کله ددوی اولادونه ډاکټــران شی ، ښونکې او انجنران شی بیا به نو دوعاګانی درته کوي تر نیمــو شپو قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشــاد پــه دی خبــرو ســره لګیاه وو .
وروسته انجنیر شمشاد ورته وویل ، کوم کارونه چې ددې سیمې په والی ، د پو هنی په ودیر ،ښاروالی او د صحت وزارت پــه نمــا ینــده پوری اړه لری دابه زه در سره مرسته وکړم او په دفترونو به درســره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګرزم ، او کوم کارونه چې په اړوند وزارتو پورې اړه لري زه به لیــک هم درکړم او په تیلیفون به له خپل پلار قاضی میوند او خپلــې مــور شینخالی سره هم خبرې وکړم د هغو کارونو به دوی هلتــه در ســره مرسته وکړی .
شپه تیره شوه سهار دچای څښلو نه وروسته قوماندان حضرت خان او انجنیر شمشاد اول وار د والی دفتر ته لاړل بیا نورو اړوند ځانګوته په یوه اونی کې په ولایت کــې کارونــه خــلاص شــول او قومانــدان حضرت خان له خپلو درخو استیواو وړانیزونو سره چې والی او نــورو اړوند ځانګو ورسره هو کې کړی و د هېواد دمر کز پخوا روان شو .

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې د هېواد مرکز ته ورسیده د موټرو په تم ځــای کــې قاضــی میوندورته ولاړ و او قوماندان حضرت خان د قاضی میوند ســره پــه موټر کې کښنو ست او قاضی میوند د خپل میلمه قوماندان حضــرت خان سره خپل کورته لاړ، د چای او ډوډی خوړلو نه وروسته قاضــی میوند قوماندان حضرت خان ته مخ مخ راواړاوه او ورته یې وویل زما زوی انجنیر شمشاد چې ته دوه ښونځی یو جومات ، یو روغتــون،او یو داوبو بند جوړوی نمونه دی هم ورباندې ایښی چې ښونځی د چــا په نوم ، روغتون په کوم نوم دی او نور نور .
قوماندان حضرت خان وویل ؟ قاضی صیب باور دی وشه چې ان پــه خپل ولایت کې له والی نیولی بیا تر ستا قاضیانو پورې ټولــو همــدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خبره کوله خو زما شرط همدا دی چې په دغو ټولو به نمونــه زه خپله ور باندې ږدم ولی اوس نه یوازې په هغه ورځچې دا ټول ګټــې اخیستنی ته چمتو شی.

قاضی میوند وویل ؟ قوماندان صیب حضرت خانه باور ولره ستا څخه دومره خوشحاله شوی یم چې هیڅ حد او اندازه نلری یو خو دا چــې موږ ته د مډالو اخیستلو مبارکې او سوغاتونه رالیږلیواو بــل پــه دی چې ټوله اسلحه دی دولت ته تسلیم کړه او اوس دی بیــا د خیــر او ثواب دا کارونه پیل کړی د ښونځی ،روغتون ، بنــد جــوړول تــر دی چې د سواد د زده کړی ښونځی هم جوړوی ، هغه پخوا دشر، مــرګ ژوبلی او د هیرو ینو د قاچاق کار ته د ګوره او اوس ددې خیر او فلاح کارونو ته حتمی د خدای توبه قبوله کړی اویا ملا یکوپه غوږ کې څه درته ویلی دی.

قوماندان حضرت خان وویل که بــاور د کیــږی او کــه نــه کیــږی او ریښتیا درته وایم دا ستا میرمن شینخالی د انجنیر صیب مور درتــه ښیم دا پر ښته ده پرښته او که پرښته نه وی نو خدای(ج) همد غــه ماته پرښته ګر ځولی او ماته یې د پرښتی په جامه کــې را لیږلــی او همدغه شینخالی وه او ددې ښه سلوک چې نور نو زه یې له بدو کارو ،غلا، سړی وژنی،او د حرامو خوړلو څخــه را و ګــر ځــولم دا خــدای (ج)ماته یوه پرښته کړه په ښو او بدو یې پوهــه کــړم، دادی خــدای نوره هم تکړه کړی او خدای د ددې ژوند نورهم اوږد کړی خــدای د زما عمر هم دی ته ورکړی هغه خو یــو زړه ســوی لــری د ناروغــانو درملنه به وکړی زه او زما په ډول سړی و ژونکې ، قا تــلان او ســړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژونکې ښېله دی چې د خلکو ژوندواخلی ، د خلکو مالونه چور او تا لان کړی نور به څه وکړی خدای د اول ماته او بیا نورو زما په شان خلکوته سمه لاره و ښیی.

شپه تیره شوه سهار قاضی میوند او قوماندان حضرت خان دواړه هغو اړوندوزارتونو ته لاړل چېرته چې ددوی کار ور پوری اړه درلوده ، په دی اوله ورځ ډېر کارونه خلاص شول او ما ښام نا وخته کورته راغلل د ماښام ډوډی یې وخوړله قاضی میوند لاړ چای یې راوړی چې په دی وخت کې د قاضی میوند کو چنی لور ملالی کوټې ته را ننو تله قوماندان حضرت خان چې انجلی ته وکتل انجلی یې تر لاس ونیوه او قاضی میوندته یې وویل دا د کوچنی لور ده؟

قاضی میوند وویل همدا یوه لور لرم او هغه یو زوی شمشاد درته ښیم دا لور می هم

انشا الله اوس دوکلوته رسیږی .

قوماندان حضرت خان وویل ما شا الله ټنده خو یې د خپلې مور شینخالی غوندی ده دا به هم لکه خپله مور انشا الله ډاکټره شی ډاکټره، قاضی صیب څنګه به شی او که به لکه د خپل ورور شمشاد غوندی انجنیره شی.

قاضی میوند وویل یاره قوماندان صیب زه چې فکر کوم نه په ډاکټره شی نه به قاضی شی او نه به هم انجنیره شی داسې راته بر یښی چې دا به یوه هنر منده شی هنر منده څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تما مه ورځ یې یا رادیو ته غوږ نیولی وی یا تلو یزیون ته نا سته وی او یا د موسیقی له وسا یلو سره سا تیری کوي نو ځکه وایم چې هنر منده به شی.

قوماندان حضرت خان وویل هنر مند لا څه ته وایې دا تاسی د ښار خلک خو داسې خبرې کوي چې زموږ څخه مودا خپله ژبه لا هیره کړه .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب هنر مند هغه ته وایې چې سندری وایې ،ارمونیه غږوی، رباب وهی،ودی ته هنر مند وایې هنر مند.

ښه قاضی صیب خو سم دم ووایه چې ډمه کیږی هنر مند لا څه دی موږ هغو ته چې سندری وایې، ډولک وهی ، ارمونیه غږوی او یا رباب وهی ورته ډم وایو ډم.

قاضی میوند وویل ؟

نه قوماندان صیب اواز ویل او نور د مو سیقی الا تو غږول دا یو ډول هنر دی ،مسلک دی او بیا د هر چا خپله خوښه چې هر ډول مسلک ځان ته خوښوی او بیا د هنر مندانو د روزنی د پاره هم مکتبونه شته همداسې فا کولتی لری او نور قوماندان صیب ته خپله ووایه چې میر من پروین، مهوش، نغمه،هما،ناشناس،استاد سراهنګ،بیلتون ،خان قره باغیاو داسې نور هنر مندان ځومره یې د هیواد خلک هغه خو ښوی هر چیرته په رادیو تلو یزیون او ټیپونو کې ددوی سندری نه اروی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان په خنداکې وویل قاضی صیب دا څنګه دی اول د ښځینه هنرمندانو نومونه وا خیستل او بیا د نارینه هنر مندانو نومونه دا تاسو چې وایاستی چې د ښځو او نا رینه و حقوق مساوی دی نو باید اول د نارینه و بیا د ښځو نوم د اخیستس وای تا ټول اول د ښځو هنر مندانو نمونه واخیستل بیا د نارینه هنر مندانو نمو نه د نارینه و حقوق د تر پښو لاندی کړل.

قاضی میوند که څه هم د قوماندان دی پو ښتنی حیران کړ نو یې ژر ورته وویل نه قوماندان صیب خبره خو داده چې اول خو په هر څه کې د ښځو حق دی او بل دا چې همدا اوس زموږ په کور کې دوی ښځې دی چې یوه شینخالی ده او بله هم ملالی ، ملالی خو هم راتلونکې مور ده او زه یو نارینه په دی کور کې یم بیاهم رایه دوی را نه وړی چې دوی دوه دی او زه یو نو ځکه می د ښځینه هنر مندانو نمونه اول یاد کړل .

قوماندان حضرت خان په کړس،کړس وخندل او وه یې ویل زه هم دلته ناست یم ما لکه چې په نا رینه و کې نه شمیری او که د مساوات خبره وی نو باید دیوی ښځینه هنر مندی او بیا د یوه نا رینه هنر مند نوم د ا خیسلای وای ، رښتیا دا زما غوندی نا رینه خو و لا که یا په ښځو کې حسا ببږی او نه په نارینه و کې دا زموږ د قا تلانو نمونه باید په ځنا ورانو کې حساب شی په ځناورانو کې.

قاضی میوند ددې د پاره چې خبره خو ځینی تللی وه هغه یو متل دی چې وایې تر ورخ تیری اوبه ببرته نه را ګرزی نو د قوماندان حضرت خان د ډاډینی د پاره چې خفه نشی نو یې ورته وویل ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب خدای د نکړی چې په ځناورا نو کې حساب شی خبره ما د خپل کور درته کوله چې یعنی همدا اوس چې زموږ د کورنی غړی چې حا ضر دی ښځې اکثر یت دی ځکه مې دا خبره ادی چا خبره تر خبرې پوری درته وکړه او بل دا چې د نمونو په یادولو کې می کمی او زیاتی ندی کړی څلو ر مې د ښځېنه هنر مندانواو څلور می د نارینه هنر مندانو نمونه یاد کړل.

قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب خبره دی بېرته سره وګنډله او لاره دی ورته جوړه کړه خو یاره قاضی صیبه ته دا راته ووایه چې قاضی د ملا پلار ده او که ملا د قاضی پلار ده او که قاضی او ملا سره وروڼه دی ، په خدای چې ددې زمانی قاضیان او ملا یان دواړه داسې دی چې سپین به درته تور او تور به درته سپین کړی او هیڅ به وربانديې پوهه هم نشی داخبره می دا ستا د پورته ځواب په باره کې هم ده او د څو کلونو او اوسنیو کلونو خبره هم ده .

دا څو کاله مخکې چې دروس سره مو جګړه وه په هغه وخت کې هم کوم دښونځی هلک ،ښونکې چې به مو ونیول ملا یانو به ویل دا مکتب وایې دا کافر دی او د مرګ سزا به یې ورته ورکړه . خو هغه قوماندان چې لس او یا شل کاله پخوا یې همدا ښونځی ویلی وه او په همدی ښونځی کې یې د ښونکې دنده درلوده او نن د قوماندان صیب سره یو ځای

لو ټماری،غلا سرې وژنه کوله هغه پاک مسلمان و.اوس تا هغه پخوانی کړه وړه را په یاد کړل بس ده نور به د ټوکو او ټکالو څخه تیر شودولت پو هیږی د ښځو حقوق یې پوهیږی قوماندانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږی او د بشر حقوق څنګه چې یې جوړوی هغسی دی یې جوړه کړی خوته انجنیر صیب ته یو تیلیفون وکړه چې زه ورسره کار لرم .

قاضی میوند د جیب څخه مبا ییل را وایست غو ښتل یې چې زنګ ووهی قوماندان حضرت خان وویل قاضی صیب واخله دا زما مبا یـل واخله د خپل مبا ییل څخه زنګ وه وهه ګوره چې ستا مبا ییـل بـه کارت لری او کنه او بیا تاسو څه لری یوازې یوه تنخوا لری چې هغـه هم دوه یا دری میاشتی وروسته درکوله کیږی خدای خبر چې دا څو شپی زه دلته یم تاسو دا خوراک مراک له کومی خوا په قرض او پـور راوړی او که څنګه.

قاضی میوند وویل نه قوماندان صیب داسې هم نده لکه دا تـه چـې وایې شکر دی زه هم تنخوا لرم او شینخالی هم تنخوا اخلـی ددواړو په تنخوا مو ښه ګذاره کیږی .

په دی وخت کې قاضی میوند د مبا ییل شماری ووهلی وروسته لـه روغبړ څخه یې وویل دادی قوماندان صیب حضـرت خـان درسـره خبرې کوي انجنیر شمشاد وویل زه پو هه شوم چې قوماندان صیب له تاسو سره دی ما یې د مبا ییل شمیره و پیژ ندله.

انچنیر شمشاد د قوماندان حضرت خان سره په خبرو بوخت شـواو قوماندان حضرت خان ورته وویل انجنیر صیب کارونه انشا الله په دا څو ورځوکې خلا صیږی تر څو چې زه درځم نقشی مقشییې جـوړې کړه فکر د ونیسه چې د روغتون او ښونځی ددواړو نقشـی دوه ،دوه پو ړیزه وی نور یې په تیلیفون کې دیوه او بل سرهخدای په اما نـی وکړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره یوه اونی قوماندان حضرت خان د قاضی میوند په کور کې وه او د ورځې لخوا په اړوند وزارتونو کې د کـارونو د خـلا صـولو د پـاره کښته پورته ګر ځیدل.

دادی وروسته له څو شپو او څو ورځو قوماندان حضرت خان کورتـه راغی دوه ورځې یې په کور کې لا نه وی تیـری کـړی چـې انجنیـر شمشاد ته ورغی او خپله ټوله کبسه یې انجنیر شمشاد ته وکـړه او انجنیر شمشاد ته یې وویل یاره انجنیر صیب ستا مور او پلار ته دی خدای خیر ورکړی زما کارونه یې داسې په چټکې سره خلاص کـړل که دوی نه وای ولا که می په یوه کال کې خلاص کړی وای ډېر خلک راغلی وه چې ډېر یې سوداګران وهغو ښتل یې چې په خپله سـیمه کې روغتون یا ښوونځی جوړ کړی میا شتی ،میاشتی یې تیری کړی وی د کارونو سر او بر یې نه وه معلومهری وزارت خانی او دفتـر تـه چې به ورغلی په خدای باور وکړه او په ما ګنهګار یې مکـوه د یـوه کوچنی کار د خلا صولو د پاره به یې د ما مو رینو او کارمندانو سـتر ګی ستا د جیب په خوا کړی وی ما ویل چې موږ وړی یواو د ډوډی د پیداکولو د پاره په تورو شپو کې ګرزو راګرزو دادولت مامور ښ خـو ولالکه وړی لیوان په روڼا ورځ یې چور او تـا لان جـوړ کـړی ووکـه داسې حال وی والله چې خلک د خپلو کومکونو څخه تیر او پښیمانه شی.

انجنیر شمشاد ورته وویـل قومانـدان صـیب پیـداکېړی هـر ډول انسانان خدای پیداکړی چې ځنګله ته ورشی هلتـه هـم ډول،ډول ونی او بوټی شته د یوه لاس ګوتی لا یو ډول ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان صیب دادی نقشی وه یې ګوره خو ښیړی دی او کنه .
قوماندان حضرت خان چې نقشی سره واړولی راواړولی هیڅ نـه پـو هیده انجنیر شمشاد ورته وویل صیب دا نقشه د ښــونځی ده دایــې اول پوړ، دایې دوهم پوړ، دا ټولګی ده دا څــه او داڅــه د قومانــدان حضرت خان خو په هیڅ سر نه خلا صیده نو یې ورته وویل انجنیــر صیب زه خو ولا که په هیڅ پو هیږم او که پو هیدای تا ته به مــی نــه ویلای یوازې دومره درته وایم چې ښه نقشه وی ،ودانی یې ښــکلی وی او ډېری خونی ولری چې د سیمې ټول هلکان پکښی ځای شی ، روغتون هم ښه ښکلی جوړ کــړه وړکتــون او نــوری ټــولی ودانــی ښایسته او ښکلی جوړې کړی نور زه نه پو هیږم ټول کارونه یې هــم ستا پر غاړه دی خو هر کله چې راځی راشه ځمکه او ځای یې درتــه وښیم یو څه پیسی به هم درکړم زه نو بیا له خیــره ســره بېــت الله شریفی ته د حج او توبې کولو د پاره ځم کله چې راغلم بیا به نــوری پیسی هم درکړم خو ته یوازې دومره راته ووایه چې په څومره وخت کې دا جو ړیږی او تر هغه چې زه له حج څخه راځم څــومره پیســی بس دی داسې نشی چې د پیسو دکموالی له کبله کار ودریــږی هــو انجنیر صیب یوی خبرې ته دی پام وی په نورو کارونو د زه کار نلرم او نه ورباندې پوهیږم خو داخبره می ښه واوره چــې دهــری ودانــی ددروازی ښی لاسته په دیوال کې دومره ځــای چــې بیــا دودانــی د پرانیستلو نیټه او دودانی نوم یعنــی ښــونځی،روغتون د مرمــر پــه ډبرینه ولیکو او هلته یې پکښی و دروو (ولګوو).

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ ورسته انجنیر شمشاد سره د څو نورو انجنیرانواو د ولایت د لوړو مقاماتو د قوماندان حضرت خان کلی ته ورغلل قوماندان حضرت خان ، جومات،د بند ځای د ښونځی ځای ، دروغتون،کلنیک ځای او د سواد د زده کړی ځایونه ورته په نښه کړل او ددې ټولو ودانیو ځمکه قوماندان حضرت خان له خپلې شخصی او پلرنی ځمکې څخه ورکړه .

انجنیر شمشاد په څو ورځو کښې،شګه،او نور دودانیو دجوړولو د اړتیا وړ شیان راوړل او کار ګران یی ونیول او د ودانیو په جوړولو پیل وشو .

انجنیر شمشاد د ورځې لخوا په ټولو ودانیو ګر زی راګرزی او د ټولو ودانیو کارونه تر څارنی لاندی نیسی چېر ته چې کومه خرابې په ودانیو کې وینی هغه کار ګرانو ته ور په ګوته کوي .

څو اونی وروسته قوماندان حضرت خان د حج د فریضی د اداکولو د پاره بېت ا لله شریفی ته لاړ.

ه ه ه ه

ه ه ه ه

کله چې قوماندان حضرت خان بېت الله شریفی ته لاړ انجنیر شمشاد هم د نمورو ابادیو په کار داسې چټک کار کاوه چې ګوته په غاښ ورته نیوله کېدله په دوو دریو اونیوکې دېر ګار پر مختګ وکړ ټول خلک ورته حیران پاتی وو انجنیر شمشاد هم شپه او ورځ ورته یوه کړی وه تر څو د قوماندان حضرت خان تر راتلو پوری کار ښه پر مخ لاړ شی تر دی چې د سیمې خلکو او په تیره بیا ځوانانو هم کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله د حشر په ډول ورسره کار کاوه په ځو اونیو کې د ټولو تعمیرونو سرونه وټړل شول او دسـیمې خلکـو بـه ویـل وګـوری د انجنیـر کبصرخان لمسی شمشاد ته چې د خلکو دپـاره څـومره خـواری او زحمت ګالی ټولو خلکو ورته افرین او شاباس ویل خو ځینو ځینو به ویل څنګه به زحمت نه باسی پوهیږی چې د چا لمسـی دی اخیـر د هغه چا لمسی دی چې ټول هېواد یې خپل کور باله .

دادی قوماندان حضرت خان هم د حج د فریضی دادا کولو نه راغـی او خپله انجنیر شمشاد ،شاه پرو، شینخالی، او قاضی میوند ته یې له مکې معظمی څخه سوغاتونه راوړی و چې په هغو کې د هریوه د پاره جای نماز خو حتمی وه خو نور سوغاتونه یې هم ورته را وړی وو .

کله چې قوماندان حضرت خان د هغو میلمنو څخه چې ده ته د حج دمبارکې د پاره راتله خلاص شو نـو یـوه ورځ د ودانیـو پـه کـار و ګرځیده اول یې د هغو ډبرینو ځا یونه وکتل اندازه یې کړل او اندازه یې له ځانه سره واخیستلی او انجنمیر شمشاد ته یې وویل انجنیـر صیب کارونه ډېر پر مخ تللی دی ما خو دومره نه ګڼله چې داسې ژر دی دا ودانی له ځمکې پورتـه شـی انجنیـر شمشـاد ورتـه وویـل قوماندان صیب ولسی خلکو په تیره بیا ځوانانو

ډېر د حشر کارونه پکښې وکول ټول په خپله خوښه او شوق راتله او کارونه یې کول او ویل یې دازموږ ښونځی او روغتون او دا ټول زموږ د پاره دی .

قوماندان حضرت خان وویل خدای د دوی ته برکت ورکړی او ثوابونه دی ورته ورسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان حضرت خان د هغو مرمرینو اندازه له ځانه سره واخیستله ښار ته لاړ او د ټولو مرمرینو ډبرو اندزهاو څه باید وربانــدې ولیکــل شی د ډبرو توړلو کسب کارانو او دوکاندارانو ته فر مایش ورکړ .
د څو میاشتو په اوږدو کې د اوبو بند، کلنیک،او نوری ټـولی ودانــی ګټې اخیستو ته چمتو شوی نو انجنیر شمشــاد قومانــدان حضــرت خان ته وویل ټول کارونه سرته ورسیدل او د ګټې اخیســتو د پــاره چمتو دی ، او قوماندان حضرت خان ته یې ټولی هغه نیمګړ تیــاوی چې هغه با ید دولت وکړی د ښونځی له میزو، چوکېو ،کتابونو،بیــا د روغتون تر درملو پوری ټول پوره لیست یې قوماندان حضرت خــان ته ورکړ قوماندان حضرت خان له ولایتــه نیــولی بیــا د هېــواد تــر پایتخته پوری ټولو اړوند وزارتونو او دفترونو یو وار بیا و ګرځیــده او له ځانه سره یې له ډاکټره او ښونکو نیولی بیا د وړکتون او ښــونځیو تر میز او چوکېو پوری ټول یې پوره او د ولایت او له ولایته د خپلــې ولسوالی په لور روان شو او ټول شیان یې له خپل ځان سره راوړه.
او هغه ډبرینی چې یې تیاری کړی وی انجنیر شمشاد ته یــې دنــده وسپارله چې دا به په هغه ورته جوړشویو ځایونو کې و لګــوی مګــر هغه لیکنی چې په ډبرینو شویدی هغه به نه ګــوری او نــه بــه هغــه مخصوص ټوکر چې وربانديې پروت دی لیری کــوي خــو یــوازې بــه دومره کوي چې د هری ودانی ډبره چې پر ټوکر لیکل شویدی هغــه به په هغه ودانی کې ټینګوی .
انجنیر شمشاد همدا کار د قوماندان حضرت خان په غوښتنه او وینا هما غسی وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوو نورو ورځو کې پرا نستلو ته تیاری شوی .
کله چې انجنیر شمشاد قوماندان حضرت خان ته پوره ډاډ ورکړ چې ټول کارونه چمتودی اوس باید والی او نور د ولایت لوړو کسانو ته خبر ورکړو چې هغوی راشی او ودانی د ګټې اخیستنی د پاره پرانیزی .
قوماندان حضرت خان وویل انجنیر صیب نور می سر مه خوږوه هر څوک چې راغواړی هغه را وغواړه مګر پام چې ستا پلار قاضی میوند، ستا مور ډاکټرصیب شینخالی ، ستا انا شاه پرو او خپله ته باید هرو مرو حاضر واوسی او را وه یې غواړه زما دی په خپل حج قسم وی تر څو همدا کسان نه وی چې ریس جمهور هم راشی که یوه ودانی راڅخه پرانیزی .
انجنیر شمشاد هک حیران شو نو مخا مخ د والی دفتر ته ورغی او د سیمې والی ته یې د قوماندان حضرت خان خبرې یو په یوه وکړی د سیمې والی د تلیفون په سلسله یی د دولت لوړ مقام ته خبر ورکړ.
ددولت لوړ مقام پریکړه وکړه چې دنموړی ولایت والی او په ولایت کې داړوند څانګو مسو لین دی په دی پرانیزه غونډه کې بر خه واخلی .
هغه وه چې سهار په شپږو بجو قاضی میوند او ډاکټر صیب شینخالی دهغه ولایت هوایی ډګر ته څانونه ورسول او له هوایې ډګر څخه برا بر دهغه ولایت د والی دفتر ته یې څانونه ورسول کله چې والی او راغلو میلمنو یعنی قاضی صیب میوند او ډاکټر صیب شینخالی یوه یوه پیاله چای و خوړلی قوماندان حضرت خان هم دوالی د د فتر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه ورننوت د سلام او روغبړ کولو نه وروســته د نمــوړی ولایــت داړوند څانګومسو لین (ښاروال،د روغتیا مسول ،د پوهنی مــدیر)،او نور مسولین هم را ورسیدل ټولو دیوه اوبل سره روغبړ وکړ ، پــه دی وخت کې د قوماندان حضرت خان ستر ګی د شینخالی په لور ملالی و لګیدلی ور ولاړ شو او ملالی یې په غیږ کې ونیوله او د مخ په دواړو خوا یې ښکل کړه او ورته یې وویل ملالی جانی غټه شوی یــی هغــه څو میاشتی مخکې چې زه ستا سو کورته درغلی وم هلتــه خــودی خاپوړی کولی .

قاضی میوند وویل قوماندان صیب دا خو د ستا سو ددوعا برکت دی .

وروسته د سیمې والی وویل راځی چې ځو او خپل کارونه سره را لنډ کړو ټولو غوښتل چې ولاړ شی قوماندان حضرت خان وویل ؟ والــی صیب او راغلو میلمنو مخکې له دی چې ولاړ شو زه بــه یــوه خبــره درته وکړم خدای د وکوي چې زما دا وروستنی خبره هم ومنی .

ټولو په یوه غږ وویل قوماندان صیب حضرت خانه وایه څه وایی ستا یوه خبره نه سل خبرې د منو .

قوماندان حضرت خان وویل زما یوه هیله ده د تاسو قدر منو میلمنو څخه هغه دا چې زه خو اول دا چې لیکونکې او لوستونکې نــه یــم د تاسو په شان چې د کاغذ او یا کتاب له مخی خبرې وکړم نــو ځکــه وایم چې زما خبرې بېله د کاغذ او کتاب له مخی ومنی ، اوبــل دا زه غواړم چې زما د قومانــدانی د ورځونــه همــدا نــن ورځ وروســتنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندانی وکوم او هغه دا څه چې زهوایم او کوم پروګـرام چـې مـا جوړ کړی تا سو یې راسره ومنی همدا زما هیله او ارزو ده .
ټولو ورته وویل همدا ستا حق دی ځکه چې موږ خو ستا میلما نه یو نو حتمی او ضروری څه چې ته وایې هغه به منو او هما هغسی به کوو نه دی دی ارویدلی چې وایې(مرده به دست زنده)نو نن موږ میلمانـه یو او ته د کور خاوند یې قوماندان حضرت خان وویل کـور مـو ودان ځی چې ځوخو شاه پرو نه ښکاری هغه چېری ده ، انجنیـر شمشـاد وویل هغه اوس رارسیږی کله چې والی ، ًقوماندان حضـرت خـان او راغلی میلمانه د ولایت له انګړ څخه راووتل شاه پرو هو د ولایـت د انګړ دروازی ته راورسیدله ،دوی ټول په ګډه په داسې حال کې چې د قوماندان حضرت خان موټر تر مخ روان واو نور وروسـته پـه څـو موټرو کې ورپسی روان و.
دادی اول ښونځی ته راورسیدل ټول له موټرانو راکښـته شـول او د پرانستلو د پټی په مخ کې سره را غونډشـول، پـه دی وخـت کـې قوماندان حضرت خان وویل ، د محترمی شـاه پـرو ،ډاکتـر صـیب شینخالی ،قاضی صیب میوند او انجنیر صیب شمشاد د څلـورو واړو څخه هیله کېږی چې د مرمرینی ډبری څخه د پردی په ببړته کولـو سرهد ښونځی ودانی پرانیزی ،دوی څلور واړه ورته را دمخه شول او په یوه وار څلورو واړو د مرمرینی څخه پرده کش کړه کله چې پـرده کش شوه په ډبرینه دا جملی (د انجنیر کبصـر خـان عـالی لیسـه) لیکلی وی ټول هک پک او حیرانه پاتی شول په دی وخت کې د شاه پرو،او شینخالی له ستر ګو د خوشحالی او پریشـانی اوښـکې تـوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یو وار ټولو راغلو میلمنو او دسیمې سپین ږیرو قوماندان حضرت خان ته افرین او شا باس ووایه تر دی ګړی پوری هیڅوک حتی انجنیر شمشاد چې دا ودانی یې جوړه کړی هم وه خبر نه وه چې دا ښونځی د چا په نوم دی ،په دی وخت کې قوماندان حضرت خان دوه جلا،جلا کاغذونه له جیبه را و استل

او د پوهنی او د پوهنی مدیر ته یې وویل په دی لست کې زما دکورنی د انجونو او هلکانو نمونه دی چې باید ښونځی ته شامل شی ،او په دابله پاڼه کې زما،زما دمیر منی او زما دکورنی نور نا رینه او په عمر پخو ښځو نمونه دی چې دسواد د زده کړی په ښونځی کې باید شامل شی ،او هم یې د سیمې د سپین ږیرواو ځوانانو څخه هیله وکړه چې ټول هلکان او انجونی ښونځی تهاو په عمر پاخه نارینه او ښځې د سواد د زده کړی ته ور وپیژنی.

ددې نه ها خواته د روغتون ودانی وه هغې خواته لاړل او هلته بیا د روغتون په دروازه کې ټول سره را غونډ شول او قوماندان حضرت خان وویل و محترمی خور شاه پرو ته بلنه ورکومچې د ډبرینی څخه د پردی په استه کولو سره روغتون پرانیزی، شاه پرو وردمخه شوله او د مرمرینی څخه یې پرده کش کړه ټولو ولیدل چې په مرمرینه لیکل شوی وه د شینخالی روغتون د سیمې والی راغلو میلمنو او دسیمې خلکو کله قوماندان حضرت خان ته کتل او کله به یې هم شینخالی او کله د روغتون ودانی ته، اوبیا لاړل دسواد د زده کړی ودانی ته هلته بیا قوماندان حضرت خان را دمخه شواو وه یې ویل زما میلمنو او عزیزانو د پوهنی محترم مدیر صیب ته بلنه ورکوم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ودانی له مرمرينی ډبری ښخه پرده پورته کړی او د سواد دزده کړی ودانی پرانيزی د پوهنی مدير صيب راغی او د ډبرينی ښخه يې پرده پورته کړه چې په دی ډبرينه ليکل شوی و(دميرمن شاه پرو د سواد دزده کړی ښونځی).

وروسته دنوی جومات نوی ودانی ته راغلل قوماندان صيب حضـرت خان د ولايت د جا مع جومات له ملا امام ښخه غو ښتنه وکړه چې د مرمرينی ښخه د پر دی په کشولو سره نوی جومات پرانيزی هغــه و چې د ولايت د جامع جومات ملا امام راغی او د ډبر ينی ښخــه يــې پرده کش کړهاو ليدل شول چې په ډبرينه ليکل شــوی و د(قاضــی ميوند جومات) قاضی صيب ميوند يوی اوبلی خواته وکتل ټولو راغلو ميلمنو او دسيمې خلکو قاضی صــيب ميوندتــه مبــارکې ورکــړه او شينخالی هم د ګلو يو ه ګيډی د جومات په مرمرينه کېښوده.

له همدی ځايه د وړکتون د ودانی خواته ټول روان شول کلــه چــې دوړکتون د انګړ دروازی ته ورسيدل نو قوماندان حضرت خان وويل ميلمنو او دوستانو وين چې د وړکتون په مرمرينه هيڅ نــدی ليکــل شوی چې دا وړکتون د چا په نوم يې ياد کــړو نــو زه د ولســوالی د جامع جومات له مولوی صيب او ځلورو نورو ملا صــاحبانو او مولــوی صاحبانو ښخه دچې ټول پنځه کسان کېږی دا عالمان چې پــه ســر کې يا ددې کميسون ريس د ولسوالی د جامع جومات مولوی صــيب دی په دی وړکتون د دوی نوم کېږدی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عالمانو ټا کل شوی کمیسون د وړکتون دیه دیوال له څنګه ســـره ودریدل او ددې وړکتون د نوم په ایښودلو یوی موافقی ته ورسیدل او د کاغذ په مخ یې لا سلیک وکړ د عالمانو ټاکل شـــوی کمیســـون راغی او راغلو میلمنو ته یې وویل ددې وړکتون نوم هغه وخت اعـــلا نیږی چې موږ ټول وړکتون ته ننوزو او بیا بېرتـــه راووزو بیابـــه اعـــلا نیږی دا زموږ د عالمانو پریکړه ده .

په دی وخت کې د پوهنی مدیر وویل راځی ددې وړکتون پرانیستل ددې کوچنی ماشومی چې د قاضی میوند لور ده دا به دا چا کلیـــټ و دغو میلمنو ته په خپل لاس وویشی او اول به دا وړکتون ته ننـــوزی ځکه چې دا وړکتون دی او د ماشومانو دپاره دی نو څنګه چـــې بـــل کوچنی ماشوم زموږ په او تاسو سره نشته او همدا یوه ماشومه ده نو ددې ماشومی په ننوتلو سره وړکتون ته وړکتون پرا نســـتل کېـــږی وروسته نو رو ټولو د پوهنی د مدیر خبره ومنله او همداسې وشول د قاضی میوند لور په ټولو خوږه وویشله او یو څه خوږه یې د وړکتـــون د ننو تلو په دروازه کې و شیندله او ټول په داسې حال کـــې چـــې د قاضی میوند لور یی دمخه وه د وړکتون د وړکتون په دروازه ننوتل ، ټولګی،د شیدو خوړلو او د خوب خونی یې یو پر بل پسی وکتلی او د وړکتون څخه را ووتل ، دلته بیا ټول د وړکتون مخی ته ودریدل تـــر څو ددېنی عالمانو د کمیسون پریکړه د وړکتون د نـــوم ایښـــودلو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره خلکوته واوروی ، ددېنی عالمانو د جوړ شوی کمیسون ریس د ټولو تر مخ ودریده او دایې وویل ؟

ورونو موږ داسې پریکړه کړی چې که هر څوک اول ددې ورکتون په دروازه ننوزی ورکتون به دهغه په نوم وی او یادېږی او دادی ټول د کمیسون غړو لاسلیک هم کړی اوبیا یې ددېنی عالمانو کمیسون ته مخ راواړاوه او وه یې ویل ملا صاحبانو همداسې پریکړه وه او که څنګه هغوی ټولو وویل هوکې همداسې پریکړه وه .

نو دکمیسون ریس وویل څنګه چې تاسو ټولو ولیدله چې خوږه هم دی ماشومی وویشله او ورکتون ته هم دا ماشومه انجلی ننو تله نو تاسو ووایاستی چې ددې ماشومی انجلی نوم څه شی دی ؟شاه پرو د شینخالی مور ورته وویل ددې ماشومی انجلی نوم ملالی ده ملالی .

نو مولوی صیب وویل ددې ورکتون نوم شود(ملالی ورکتون)،ټولو راغلو میلمنو او دسیمې خلکو لاسونه وکړپول او د ورکتون ددروازی په مرمرینی یې په توش قلم ولیکل د ملالی ورکتون .

شینخالی د ملالی مور د ورکتون هغې دروازی ته چې مرمرینه ډبره لګیدلی وه رانژدی شوه او ددې ډ برینی یوی خواته شینخالی او بلی خواته یې خپله لور ملالی ودروله او انجنیر شمشاد د شینخالی زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې مور او خپلې خور د هغې مرمرينی سره چې وربانـدې پـه توش قلم ليکل شوی ود ملالی وړکتون يادګاری عکسونه واخيستل.

په دی وخت کې دسيمې والی وويل قوماندان صيب حضـرت خانـه څنګه اوس داوبو بند پرانيزو،؟

قوماندان حضرت خان په ټوکو او مسخرو کې ورته وويل والی صيب څنګه د اوبو د بند نوم دی واخيستی لکه چې ترې شوی يې نن ټوله ورځبه زما په قومانده کارکوي ځکه چې زما د قوماندانی همـدا نـن يوه ورځ ده بيا به نه قوماندانی وی او نه بـه څـوک راتـه قومانـدان حضرت خان ووايې نو پريږده والی صيب چې نن خو زما قومانده هم وچليږی ورځ لويه ده هغه به وروسته پرانيزو اوس دډوډی وخت دی ډوډی خورو ما د ډوډی بندو بست کړيدی ډوډی تياره ده دادی اوس مې زوی راغی او راته يې وويل چې ډوډی تياره ده ما لا سهار ستا په دفتر کې تاسو ټولو ته وويل چې زه دکاغذ او کتاب له مخـی خبـرې نشم کولای

زما کار ټول د صحرايانو کاردی نو اوس د ډوډی خوړلو قومانده ده د ډوډی خوړلو په وخت کې دوی ټول د قوماندان حضرت خان د کـور انګړ ته ننوتل او د ليرې ځنډ نه وروسته د ډوډی په خوړلو پيـل وشـو قوماندان حضرت خان هم داسې په خـرپ ډوډی تيـاره کـړی وه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو داسې په خوند،خوند خوړله تا به ويل چې د کابل د انترکانينتل هوټل کې دا خوراکونه پا خه او تيار شويدی .

راغلو ميلمنو ټولو دی مصرف او دی خوراکونو ته ګـوتی پـه غـاښ نيولی وی او هک حيران وه چې دا بانډی وګوره او داخوراکونـه او د راغلو ميلمنو څخه يوه وويل

قوماندان صيب دومره مصرف دی کړی دی دومره مصرف تـه هـيڅ ضرورت نه وه .

قوماندان حضرت خان وويل نه بابا داڅه مصرف دی بيا د تاسو قـدر منو ميلمنو د پاره دا هم کم دی ؟

د سيمې والی وويل نه قوماندان صيب هر څه ډېردی خـدای(ج)دی تاته نور هم توان او قدرت درکړی چې نور هم د خير کارونه وکړی،.

قوماندان حضرت خان په داسې حال کې چې په خوله يې ليرِ موسکا خپره شوه او په ټوکو کې يې وويل هر څه ډېر دی خو هغه يـو هغـه چې تاسو او د ښار خلک ورسره ډېره مينه لری هغه نشته هغه دی د هغه په ځای می ښی تروی او شړومبې درته ايښی دی .

داوبو او بر يښنا ريس وويل ، قوماندان صـيب حضـرت خانـه خپلـه خبره خودی وکړه مورِ ټول وربانډې وپو هيدلو او دا خبـره د ببرتـه واخله ځکه مورِ د هغو کسانو له ډلی څخه نه يو کوم چـې تـه فکـر کوي او بيا زمورِ سره خو پوهيږی چې قاضی ميوندهم شته او قاضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیب میوند خو ته پیژنی چې په قضا کې د هیڅ چـا طرفـداری نـه کوي او که موږ هم بیا داسې کار وکړو او هغه چې ته یې یادوی هم نه یې خورو ځکه چې قاضی صیب په خپله وینی نو بیـا قاضـی صـیب شاهد ته اړتیا نلری ولا چې ته خبر یږی موږ به بیـا د قاضـی صـیب میوند تر دورو تیر شوی یو.

قوماندان حضرت خان وویل ټوکه می وکوله یوه،یوه ټوکه چې نه وی خوراک هم خوند نه کوي .

ټولو په یوه ځای او په ډېره خوشحالی د غرمـی ډوډی د قومانـدان حضرت خان په کورکې وخوړله اودسـونه یـې تـازه کـړل او د مـا سپښین لمونځ هم ټولو یو ځای سره ادا کړنو قوماندان حضرت خان د سیمې والی صیب ته مخ ورواړاوه او ورته یې وویـل والـی صـیب ځنګه اوس به داوبو د بند په خوا لاړ شو.

د اوبو بند ته ټول په ګډه لاړلاو هلته بیا قوماندان حضرت خان د بند د مرمرینی له ځنګه

چې ټوکر ورباندې غوړیدلی وو ودریده او داسې یـې وویـل محتـرم والی صیب او داوبو اوبریښنا ریس صـیب تـه بلنـه ورکـووچې لـه ډېرینی ځخه د پردی په ایسته کولو سره د اوبو بند پرا نیزی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبواو بریښنا ریس او وا لی صیب راغلل او د پردی په ټولولـو یـې ولیدل چې په مرمرینه ډبره لیکل شوی وودانجنیـر شمشــاد داوبــو بند.

قاضی میوند،شاه پرو او نور دسیمې او ولایت سپین ږیـرواو دولتــی چار واکو د انجنیر شمشاداو د قوماندان حضرت خان ددواړو غاړوته دومره ګلان ور واچول چې نور نو دواړو خپلې غاړی د ګلانــو څخــه هسکې نشوای نیولای او ټول انجنیر شمشاد او قومانــدان حضــرت خان ته مبارکې ویلی او د بند اوبه په ویالو او نهرونو کې پــه بهیــدو راغلی خلک هم حیران شول چې قوماندان حضرت خان ته وګوره او دومره عقل داسې نمونه یې ورباندې ایښی دی فقط لکه لــه کتــاب څخه یې را اخیستی وی..

دلته دسیمې والی او نورو راغلــو میلمنــو وویــل قومانــدان صــیب حضرت خانه نور نو موږ ته رخصت راکړه چــې ځوانشــا الله کارونــه خلاص شول .

قوماندان حضرت خان راغلو میلمنو ته وویل ما سهار لا درته وویــل چې زه همدانن د تاسو او دسیمې قوماندان یم هر امر چې کوم هغــه به منی کارونه چېری خلاص دی یو کار او وروستنی کار لا پاتــه دی راځی پر ما پسی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول په موټرو کې کېنا ستل او د قوماندان حضرت خــان پــه مــوټر پسې يو قطار موټري رواني شوي د قوماندان حضرت خان دمخــه او نوري موټري ور پسې رواني وي .

دادی د قوماندان حضرت خان موټر دسـيمې د هــديری لــه څنګــه ودريده د سيمې خلک او راغلی ميلما نه هم لــه موټرانــو را کښــته شول او پلی له قوماندان حضرت خان سره د هديری پــه مــنځ کــې روان شول ،خو د راغلو ميلمنو له ډلی څخه يوه ميلمانــه قومانــدان حضرت خان ته په ټوکوسره وويل قوماندان صيب حضرت خانه موږ ټولوته دی قبرونه جلا جلا جوړ کړی او که دی ټولو ته د....په شان يو قبر جوړ کړی قوماندان حضرت خان وويل څومره وار خطا ياســتوار خطا کېږی مه اخير نه اخيرمو دا ځــای دی څــوک وروســته څــوک وړاندی ، په دی وخت کې قوماندان حضرت خان ديوه لوی قبرچــې له څنګه سره ييبل يو کوچنی قبرواو دواړه په ښــو مرمرينــو ډېــرو جوړاو ښايسته شوی ووودريده او ددې قبر په مرمرينه داسې ليکل شوی و(دشهيد ارواح ښادانجنير کبصرخان ارام ځای).

شهيد انجنير کبصر خان او دده وړوکې زوی شمشادچې د قوماندان حضرت خان پــه قومانــده يــې خپــل خوږژوندلــه لاســه ورکــړی خدای(ج)ددوی شهادت قبول او په جنت کې يې ددوی دواړو ځــای غواړو ، او په وروستی برخه کې يې ليکلی وددوی قبرونه د قوماندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت خان په شخصی پیسو جوړ شویدی ،ټولـو راغلـو میلمنـــواو دسیمې خلکو دا لیکلی کرښی ولوستلی .

وروسته له څو دقیقو چو پټیا څخه قوماندان حضرت خان را دمخـــه شواو دولاړو کسانومخی ته ودریده او داسې یې وویل؟

ګرانو میلمنو او راغلو دسیمې سپین ږیروغواړم یو څولنډی خبــرې وکړم او هغه دا چې تاسو ټو هیـــبږی چـــې زه یـــو جګـــړه مار،ســـړی وژونکې،غل،او قاچاق وړونکـــې وم او دا دوه قبرونـــه چـــې وینـــی دا دانجنیر کبصر خان او دده د ماشوم زوی شمشاد قبرونـــه دی چـــې دوی دواړه زما په امر او قوماندہ شهیدان شویدی نو زه په خپلو تیرو ټولو عملونو او کارونو پیښمانه یم نو ځکه دا قبرون ما جـــوړ کـــړه او ښکلی می کړل د ملایانو څخه می اوریدلی چې که هر څوک د خپلو خپلوانو زاړه قبرونه جوړوی نو باید خیرات وکړی نو ما هم دا قبرونه جوړ کړیدی او هغه دی دوه غوایان می راوستی دی چـــې دلتـــه یـــې ددې قبرو د جوړولو په خاطر حـــلال کـــړم او ددې خیـــرات ثوابونـــه انجنیر کبصر خان او ددې هدیری ټولو مرده ګانو ته ورسیږی نو پـــه دی وخت کې یې په خپلو سړو غږ وکړ او وه یې ویـــل چـــې غوایـــان حلال کړی ، دده سړو د غوایانو په حلالولواو د غوښو په ټوټـه کولـــو پیل وکړ .

قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پسی اوږدی کړی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانو میلمنو او قدرمنو عالمانو بله خبره داده چې مـا مخکــې هــم وویل او تاسوهم خبر یاستی چې انجنیر کېصر خــان او دده وړوکــې زوی زما په امر او قوماندہ مړه شویدی.

نو د انجنیر کېصر خان له مېرمنې شاه پرو ، دهغه د لور شینخالی ، د قاضی صیب میوند ښځه چې د شینخالی مېړه ده هیله کوم چې ماته تر دی ګناه راتیر شی او ماته که څه هم

د ښښلو وړ نه یم راته عفوه وکړی او ما وښښی تر څو می زړه په امــان او ډاډه شی.

په دی وخت کې شاه پرو ،شینخالی ،قاضی میونــد،او شمشــاد ددې ځای ښځه لیږ ببرته لاړل او هلته سره کښینا ستل او څه یــې ســره ویل.

او قوماندان حضرت خان خپلې خبرې داسې پســی اوږدی کــړی او داسې یې وویل ، بله خبره داده چې دا دولایت نــه راغلــی میلمانــه ،والی صیب ،دسیمې،کلی او ولسوالی خلکوته به حتمی سوال پیــدا شوی وی چې د اوبو له بنده،روغتون،ښونځی ،جومات دا ټول د یوی کورنی په نوم شول دا څنګه چل دی ؟

نو ورونو زه تاسوته دا ویلای شم چې که ددې کورنی غړی په خاصه توګه همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صیب شینخالی درته ښیم که نه وای او زه یې نه وای پو هولی باور وکړی چې په دی هدیره کې لا څه په نورو هدیرو کې به اوس د مړی ځای لا نه وای پیدا شوی او نه به ما د خیر کـارونو تـه لاس ور وړی وای یامی مخه ورته کړی وای.

بیا یې خپله ټوله کیسه دده د میرمنې له ناروغی چې په اولد ناروغه وه ، بیا خپله دده ناروغی چې ټپی شـوی وه دا ټـولی کیسـی یـې وکولی نو ځکه دا ټول ځایونه ما ددوی په نوم کړل.

او بله خبره داده چې زه دا څو میاشتی کیږی چې د حج د فریضی له ادا کولو وروسته کور او کلی تـه راغلـم او هلتـه یعنـی پـه بیـت ا للهشریفه کې می په اخلاص تـو بـه ایسـتلی ده چـې بیابه،وژنـه، قتل،حرام خوری او قاچاق نکوم نو له تاسو ټولو هیلـه لـرم او هغـه څوک چې دلته نشته هغوی ته هـم تاسـو ووایاسـتی چـې لـه دی وروسته ماته قوماندان حضرت خان

ونه وایاستی له دی وروسته ماته حاجی حضرت خان ووایاستی بس همدغه نوم زما د پـاره افتخـار دی بـس همدغـه زمـا خبـرې وی خدای(ج)د وکړی چې خفه شوی نه یاستی.

په دی وخت کې شاه پرو ،د شینخالی مور را ولاړه شـوه پـه داسـې حال کې چې د خپل میړه کبصر خان د قبر دسر خواته ودریده او وه یې ویل ګرانو ورونړاو محترمو میلمنو مخکې حاجی صـیب حضـرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان زما د خدای ښښلی مېړه کېصر خان د شهادت پــه بــاره کــې د ښښنی خبره یاده کړه او تا سو ولیدل چې زموږ د کورنی ټــول غــړی هلته سره په خبرو شوو

نو زه د خپلې کورنی په نما ینده ګی موږ خپله پریکړه داسې اعلانوو ځنګه چې خدای (ج)

په خپل کلام کې ویلی دی چې څومره ثوابونه چې په عفوه کــې دی په غځ اخیستنه کې نشته نو موږ ددې دپاره چــې د انجنیــر کېصــر خان شهادت ته کوم تاوان ونه رسیږی او بل دا چــې حــاجی صــیب حضرت خان په تیرو پښیمانه دی او تو به یې ایســتلی زمــوږ لخــوا ور ته عفوه ده عفو.

په دی وخت کې ټولو خوښی وکړه او د ولسوالی د جا مع جومات ملا امام هم شینخالی او ددې د کورنی له غړو څخه مننه وکړه او هــم د سیمې یو سپین ږیری پورته شواو وه یې ویل موږ د ســیمې د والــی صیب څخه هیله کوو چې ډاکتر صیب شینخالی په همدغه روغتون کې قوماندانه مقرره کړی قوماندانه .

د سیمې والی صیب وویل په روغتون کې قوماندانی نشته روغتــون قوماندانی ته اړتیا نلری ولی ریس ته اړتیالری ریس د روغتون ته ؟

هغه سپین ږیری وویل والی صیب موږ ریس نه پیژنو موږ اوس یوازې او یوازې قوماندان پیژنو قوماندان بیــا چــې تاســو وایاســتی چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ته اړتیا نشته نــو بیــا همدغــه ډاکتــره صــیبه دی ددې روغتون ریسه مقرره کړی.

دلته حاجی حضرت خان ولاړ شواو وه یې ویــل وروڼــو او د ســیمې سپین ږیرو ډاکتره صیبه شینخالی چې ددې روغتون ریسه مقــرره شی دومره خدمت نشی کولای په دی وختو کــې ولســی جرګــی او ولایتی شوراګانی جوړېږی ولی ولسی جرګی ته یې نه انتخــابو چــې ټول ولایت ته خدمت وکړی.

د سیمې والی او راغلو میلمنو وویل دادوروسته کار دی بیا بــه ســره کښینو چې ولسی جرګی ته یې کاندید کړو او که دلته پــه روغتــون کې دا کار مشوری ته اړتیا لری .

نور نو دسیمې والی او راغلو میلمنو له حاجی حضرت خان څخه دده د خدمتونو په اړوند مننه وکړه او ددولت د ریس جمهور له خواهغــه ستا ینلیک چې حاجی حضرت خان ته یې رالیږلی وه د والی صــیب لخوا حاجی حضرت خان ته ورکړل شو.

په درنښت

یارمحمد سهار

25. 5. 1384 کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (نجیب احمدزي او ملګرو) څخه یې د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

انجنیر یار محمد سهار د ملا امیر محمد سلیمانخیل زوی او د امیرخان بابا لمسی په (۱۳۳۳) لمریز کـال د پکتیکا ولایت د جانیخېلو ولسـوالۍ د (هستي ممي) نومي کـلي په یوه منوره او مذهبي کورنۍ کې یــې دنــیا ته سترګې غړولي او د شاتورو د برنس په کلی کې یې خاپوړې کړې دي، پلرنی ټاټوبی یــې د امنو شاتوری دی څنګه چې د نو موړي پلار یو دینی عالم و، کله په یوه سـیمه او کله په بله سیمه او کلي کې ا مامت کاوه او ورسـره یـي دکتـوازو پـه ډېـرو مکتبونو(ښو ونځیو) کې د ښو ونکی دنده هم سرته رسولې ده.

انجنیر یارمحمد سهار تر درېیم ټولګي د هستي په د هاتي ښونځي کې زده کړې کړې دي تر نهم ټولګی پورې یې د غزني د کوچیانو په لیلیه کـې او لېسـه دوره یې د کټوازو د سلیمان بابا په لېسه کې او لوړې زده کړې یې د پخواني شـوروي او اوسني روسي د لینینګراد په ښار کې سر ته رسولې دي، د نوموړي دا لانـدی لیکنې چاپ ته چمتو دی:

او مړوخبری کولې(د لنډو کیسو ټولګه)

سو ځېدلی بڼ (د لنډو کیسوټولګه)

د وزی پاټک(طنزی ټو لګه)

نا مطلوب (طنزی ټولګه)

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۱۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library